

கடவுள்துணை.

ஸ்ரீமகாபாரத விலாசம்.

அர்ச்சுனன் தபசு.

தேய்வலோகசரித்திரம்.

இராமச்சந்திரகவிராயரவர்களால்

இயற்றியது.

இஃது

கன்னிபுத்தூர்

வேலாயுதமுதலியாரால்

பார்வைபெற்றபட்டு

சென்னை.

கலெக்டியானவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887

டிசம்பர் மீ

உ

அ றி வி ப் பு.

இதனால்தவருக்கு மறிவிப்பது யாதெனில் :—
சென்னப்பட்டணம் பெத்துநாயக்கன்பேட்டை கிருஷ்ணப்பநாயக்கன் குளத்துவீதியில் (4) வது நெம்பருள்ள வீட்டில் இருக்கும் கலைக்கியானவிளக்க அச்சுக்கூடத்தில்தமிழ் தெலுங்கு முதலிய புஸ்தகம் தேவையுள்ளவர்கள் விலைசரசமாய் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு

க. கணபதிமுதலியார்

உ

கடவுள்துணை.

ஸ்ரீ மகாபாரதவிலாசம்

அர்ச்சுனன் தபசு

விநாயகர்துதி.

காப்பு.

வெண்பா-இராகம்-சங்கராபரணம்.

விசுபுகழ்விஜயன் மெய்த்தவஞ்செய்திப்புவிடில்
பாசபதம்பெற்றநெறிபாடவே-பேசுமொரு
விக்கினமகற்றிரிஹை வித்தையுநற்புத்திதருங்
கக்கரிமுகுத்தனருள் காப்பு.

இதுவுமது-

விருத்தம்.

எத்திசைதனிலுங்கீர்த்தி யிலகியகுருகுலத்தில்
உக்தமகுணத்தின்மிக்க வுயர்ந்தபாண்டவர்களுநீதி
சத்தியவிரதனை தனஞ்செயன்றமிழைப்பாட
வித்தகன்சென்னைதர்ம விநாயகன்காப்பதாமே.

இதுவுமது-

நிகுமருவுதுயமதிசுலத்துதித்திவ்வுலகனைத்துஞ்செங்கோலோச்சும்
நருகுலபாண்டவர்கண்டு நாயகனர்ச்சுனன்கைலைக்குன்றமேவி
பருகதபஞ்செய்தசரித்திரமதையான்றமிழகனற்பேசவீசன்
நருவுமலைமகள் புதல்வனோ துகரத்தானே முகன்மலர்த்தாள் காப்பாம்.

சுப்பிரமணியர்துதி.

விருத்தம்.

ரணியுந்தனஞ்செயல்சந திரமௌலிதனைக்காணதனதுட்கொண்டு
நரிபுத்தவவே ஈர்பூண் திலகவாஞ்சையைவிட்டேகிப்பன்பாய்

ஆரணயஞ்சடி லளித்தனந்தவரம் பெற்றவருந்காதையோத
நாரணிதன்பு கல்வனு முகவனிருசெஞ்சரணநரினங்காப்பாம்

கலமகளனது.

விருத்தம்.

மானிலமன்னவர்க்குதினம்பரவுபணிமுடிவினையன்மருவுகின்ற
காணிலமவிட்டசன்றுகயிலரசலச்சாரலேபடைந்துகாதலீத்து
தானிலமற்றெவையுமித்தையாமெனவேகழித்தியர்நந்தபசைப்பாட
ஏனமருப்பிடமருவந்தாயமகனுவாணியென்னுவிருந்துகாப்பாம்.

பரமேசுவரதுதி

விருத்தம்.

நறகுணநறசெய்கையினு லெளரியோர்க்கும்வலியோர்க்கு
நயமபாவிக்கும்
பற்குணன்மாறதலநரவல்லும்படைவேண்டி யருந்தவஞ்செ
பறுவிலாத
ஆகநவபாலைபுனைத்தழலேதிபாதுவினட
முருகோற
புகண்ணன்பொன்னடியிணையயருச்சித்துப்பூசித்தேன்
முடிமேற்கொள்வாம.

—(0)(*) (0)—

உமையவளதுதி.

விருத்தம்.

அளிமுரலுஞ்சண்பகபூங் குழலுமைகாத்தாயினியா
மலையொண்ச்க
நரினமலர்ச்சரணியபிராகிரி நஞ்சனிரா
ரணியைப்போற்றி
கிளவயிரமணிமகுட மணியசர்பணிசரணக்
கீரீடுசெய்யு
மிளிப்பதவிசாசுடைய பைந்தமிழால்மேனியில்
விளம்புவேனே

மகாவிஷ்ணு துதி.

—(*)—

சுருதிபலஸ்மிருதியுங்கஸ்தூரிபுனுகொடுபசிய
துளவஞ்சாந்து
மருமஷ்டாசுஷரமூலமத்திரமுமணக்குமரி
மலர்த்தாளபோற்றி
பலர்புகழ்பார்ந்தனருந் தவமியநீறிப்பரமனருட்
படைகள் பெற்ற
சரிதமதைப்புவிடிலனை வருமகிழத்தமிழதனாற்
சாற்றுவேனே.

இலக்குமி துதி.

விருத்தம்.

ஆநிறெடுமாலணியுங் கவுசந்தவமார் பினிலமர்ந்திவ்
வகிலத்தள்ளார்
நோதிமரபதியோ ருலகர்பலதானவர்க்குங்
குறைவிலாந்
போதனகதானியசம்பத்தளிக்குமித்தியை யின்பொன்
னடியைப்போற்றி
நீதிகிருட்டினன்தபசு நாடகத்தைகப்பைந்தமிழால்
நிகழ்த்துவேனே.

மங்களம்.

தரு இராகம்-ஆகிரி-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி

மங்களம்-மங்களம் செயசுப மங்களம் மங்களம்.

அதுபல்லவி,

மங்களம்வல்லபை மருவுமணுளர்க்கும்
மஞ்ஞையிலேறிவேல்கை வைக்கும்குணுளர்க்கும்(மங்க)

சரணங்கள்.

மதிகதிர்முடியினில் வைத்திடெயனுக்கும்
வானோர் துனையோட்ட வந்திடெய்யனுக்கும்

ததியிலுதவிசெய்வா	யென்றநர்வலகுக்குந்
தயைகூர்ந்தருள்செய்யுந்	தாயாஞ்சரஸ்வதிக்கும்(ம)
மைந்தர்கவலையை	மாய்க்கும்வரைமகட்கும்
ம்காயிஸ்வர்யந்தா	வந்ததிறும் ட்சும்
சிந்தையையோர்வழியிற்	செலுத்திபாதவத்கினம்
செய்துமெய்ப்போதத்தைச்	சேர்ந்தமுனிவர்கட்கும் (மங்)
இனிஇவ்வுலகத்தில்	லாருந்தக்கிணை
யில்லையென்றனுப்பிய	யெங்களுக்குத்துணை
தலையேசெய்து ராத்	தருங்கோவிந்தாவென்று
சாற்றும்பாண்டவருக்குந்	தங்குளமனையாருக்கும் (மங்)

விநாயகர்வருகிற பொது-விருத்தம்.

இராகம்-பைரவி.

மூக்கணர்புதல்வனாபு முராரி மருகையுந்
தக்கன்வேள்வியைத்தவிர்த்த தனியானே முகவனாயும்
பக்குவமடைபொருளம் பகாநிதவருக்குமேலாய்
விசுகவேவிடங்குமேவத விநாயகர்வருகின்றாரே.

விநாயகர்-வருகிற-தரு

இராகம் பூரிகல்யாணி-ஆதிதாயம்.

பல்லவி.

சென்னை விநாயகர்வந்தார்	இதே
சென்னை விநாயகர்வந்தார்	

அதுபல்லவி.

மன்னும்ராயகல்லுரார்மூழம்	ராமச்சந்திரன்
வழுத்தநாடகத்திருமுன்னிற்கவே	(சென்னை)

சரணங்கள்.

சிரசிற்பொன்முடி துலங்க	துதலிற்
றிவ்பவெண்ணீறுகாப்	பிலங்க
உரத்திழம்புப்பிரிநாலு	மசையமிக்க
ஓங்குபசாங்குசங்கரத்தி	விசைய (சென்னை)
பத்தர்சித்தரடி	வணங்க வரம
பாகத்திலுல்லபை	யிணங்க

சுற்றியண்டர்கள் புட்பமாரி தூற்ற
தூயவந்தணர்கள் வேதங்களைச் சாற்ற (சென்னை)

சுனையிருமுக்கனி யுண்டு-நல்ல
தீதாசைவன - யுட் கொண்டு
எவைமானமூஷி கத்தைக்கூவி
இன்பமாகத்தா னதின்மீதில்மேவி (சென்னை)

கட்டியக்காரன்வருகிற-பொது விருத்தம்

இராகம்-தோடி.

தருமத்தினிலேயிற்சிந்தை தன்னையெப்போதும்வைத்து
வருமன்பர் துயரைநீக்கி மகிழ்வுகொண்டாடச்செய்யும்
திருமகள்கொழுநாளை சீதரன்பதத்தையெண்ணி
துரிதமாய்கட்டியக்காரன் சொகுசுடன்வருகின்றானே.

கட்டியக்காரன் வருகிற-தரு.

இராகம்-சங்கராபரணம்-அடநாளசாப்பு.

பல்லவி.

கட்டியக்காரன்வந்தான் உதாரக்
கட்டியக்காரன்வந்தான்

அறுபல்லவி.

கட்டியக்காரன்வந்தான் குதித்து கெற்சித்துக்கொண்டு (கட்டிய)

சரணங்கள்.

தலையிற்சரிவ கப்பாகை மாட்டி-உயர்ந்த
தங்கத் துராதிற் சூட்டி
மலையுங்கிடுகிடெல்மே மருளுமிருதோளினில்
மாணிக்கக்கிரீதியை மருவும்படியாய்க்காட்டி (கட்டிய)

கண்டவார்மனங் கலங்க-சாயினிற்
கத்திகேடய மிலங்க
மண்டலம்புகழ்குந்தி மைந்தர்களுவனவாசம்
வருஞ்சரிதையைச்சொல்ல-மகாசபை துலங்க (கட்டிய)

சல்லடங்கச்சை துன்னகாலினிற்
சதங்கைகலக லென்ன
எல்லவருமபுகழும்பிரான் பதந்தனை
இரவுமபகலுந்துதித்-திருப்பவனிகவென்று (கட்டிய)

கட்டியக்காரன்-சொல்-வசனம்:

அகோதெப்படியென்றால் துரிதோதனன் செய்தகபடமாகியசூத
பட்டத்திலே கங்களுடைய நாடுநகரம் ரொக்கரோசனமுதலாகிய துந்
தோற்றவிரிபிப்பாண்டவர்சுருமதுரோபதையும்வனராசஞ்செய்யவ
ருகிறவிதவகாண்க,

பாண்டவர்வருகிற பொது விருத்தம்

புலிக்கஞ்சஞ்சிங்கத்தைப்போல் இடிக்கஞ்சும் வீரரைப்போல்
எலிக்கஞ்சும்பூனையைப்போல் இடிக்கஞ்சுகரைப்போல்
பெயிக்கஞ்சக் கருக்கைப்போல் தீர்த்தியாம பாண்டவாள் நாட்
பெயிக்கஞ்சியிட்டஆணை பெருகி வருகின்றாரே

பாண்டவர்கள்-வருகிறதரு,

இராகம் தோடி மீசரதாளம்,

பல்லவி,

பாரோர்புகழமுதிபதிகளாகியபஞ்ச
பாண்டவரிதோவந்தார்

அறுபல்லவி

பாரந்திபித்தாங்கள் சேசமுஞ்செல்வமுந்
தி கானகுதினிற் செலுத்திவணத்தினிற்குப் (பாரோர்)
சுரணங்கள்

சிங்காரநாங்கொலுவை மறந்து-காங்கள்
தீரவீரமெல்லாந் துறந்து
செங்காறகொண்டவரிடத்தினிற்றருமமுஞ்
சேருமென்றதும் பொய்ததுப்போமோவனவு மெண்ணி
(பாரோர்)

பெரியோருநாற்பகூத பாளர்-சகுனிப்
புரட்டுக்கேதுணையாகிப் போளூர்
சரியாய்தென்றுசொன்னவிகர்னன் விதரமாளன்
தங்கள் பேச்சையுந்தள்ளி விட்டா ரே யென்று சொல்லும்
(பாரோர்)

ஆதிமூலமேபரந் தாமா உந்தன்
அடியக்கிக்கனைதய ராமா
மாதுடைசமியை மார்பினில்வைத்திருந்
மாதவனையுபய பாதமேகதியென்று

சூர் தம்பிமார்களுக்கும்

துரோபதைக்குஞ்சொல்லிருந்தம,

என்னிடத்திலிருந்தே யிலகுதுரோபதையேகளாய்
ஆந்நிலைநாட்டைவிட்டு அடவியில்வந்துசேர்ந்தோம்
மன்னுமிவ்வனந்தான்மெத்த வளம்பெறவிருப்பதாலே
சின்னமில்லாமலிங்கே சிலகாலஞ்சஞ்சரிப்போம்.

வசனம்

கேளும் என்னருமைத்தம்பிமார்களை துரோபதையேநாம் சூ
நாடி நாநிலைநாட்டு இங்கு ஆரணிபத்திலே வந்துசேர்ந்தோம் ஆகிலு
ம் இந்நவனம்நன்றாய்த் தழைத்து தடாகமுஞ்சோலைகளுடா யிருக்கிற
படியினாலே இவ்வே சிலகாலமவாசம்பண்ணுவோம் தம்பிமார்களை.

தம்பிமார்கல்வரும்-தருமருக்குச்சொல்லிருந்தம,

நந்தைநாயகர் தளங்கள் தமையவேபோற்றிகீர்தான்
சிவனாழ்வரின் துச்சொன்ன திருவாக்குக்கெதிரவாக்குண்டோ
முந்நிஞ்ஞவந்தாந்த முனிவர்வாழ்கானகத்தில்
சந்தமாயசிலகாலஞ் சஞ்சரித்திருக்கலாமே-

வசனம்

பிராவுக்குறிகரான அண்ணாவேதேவரீர்திருவாக்குக்கெதிரவாக்
குண்டோ உம்முடையமனோஷிடக்கபடிசூர் இந்நதியையமன வன
ததிலேசிலகாலமவாசம்பண்ணுவோம் அண்ணாவே,

வேதவியாசர்வருகிற பொதுவிருந்தம.

வனத்திலிவ்வாராகப்பாண்டவர் எவாழ்ந்திருக்காரோர்
நனத்தினிலவரைக்கண்டு தி-தயிரியமுஞ்சொல்ல
மனத்தினிலவரைக்கொண்டு மறைசுளைச்சிக்கறுத்து
கனத்தைக்கொள்வேதவியாசர் காட்டுக்குவருகின்றாரே.

வசனம்.

ஆகோதெப்படியென்றால்-இந்திரப்பிரஸ்தத் திதேயிருந்தபான்
வநர்-நைதுரியோதனன்கபடமார்க்கமாயழைத்துமகாபாதகனுச
குணியைக்கொண்டு சூதாடச்செய்து சகலமுங்கெளித்துக்கொண்டுப
னனிரண்டுருஷம் வனவாசமும் ஒருநாளுஷம் அக்யாதவாசமுஞ்செ
ய்யச்சொல்லி பாண்டவர்களைகாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டபோது அவர்
களிடத்திற்கு வேதவியாசர்வருகிறவிதங்காண்க.

வேதவியாசர்வருநிறதரு

இராகம்-பரசு-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

வியாசாவந்தாரே இதோ

வேத

வியாமர்வந்தாரே

அநுபல்லவி,

பாசவினையெள்ள

வில்லாத

பரபரமககியான

போதர்

(வியாசர்)

சரணங்கள்

மேனிவிவாழ்வை

வெறுத்தோர் சதா

வேதனைச்சிக

சுறுத்தோர்

ராசர் கம

லாலயததுறை

சதாபரபர

மாவைவிளத்த (வியாசர்)

உமணலநதணி

மெய்தது இடையிற்

காவிவஸ்திர

முடிந்து

விமலமானமெய்து

நுனமல்லமல்

விளகருபாயகை

புருஷானமவித்தது (வியாசர்)

சகநரயனித் தலைவர்

முடித்து

துறைநிறிடுநெய்யா

பகருமவனத்தி

சீருந்துமெய்யும்

பாண்டவாணை

காததருளசெய்ய- (வியாசர்)

பாண்டவாகர் வியாசருக்குச்சொல்

டோறறிவிருத்தம்.

சுருதியோநாலுந்சொன்ன துயயமாதவரே டோறறி

கருதிப்பொழுதிலவநது காகருழ்த்கமரேபோறறி

சுருகுலநளினகவந. குறறமறறரேபோறறி

நிருவளாவியாசரேயுன நிருவடிபோறறிப்பாறறி

வியாசாபாண்டவாகருக்கு வாழ்த்துவிருத்தம்.

பதினாறுபாண்டவாகருளபாண்டிமநதாநளோழி

குறறமெய்வவுமில்லா சுருதிமைநதானேவாழி

இதலததிபடே நீரெந்தனசீர்வாதததால்

உறறவிவ்வுலகில் நீவனொருகுணறிவிறிவாழ்வோ

இதுவும்வியாசர்சொல்-விருத்தம்,

தாட்டுணைசலத்திலவாழந்தாமரைதனைப்பிடிங்கி

வாட்டிடக்கரையிலுபோட்ட வாறுபோல்மைந்தரேநீ

நாட்டினிலிருந்தீங்கீங்கள் நகரிலாழிழந்தீங்கீங்கள்
காட்டினில்மெலிந்துநின்ற காரணமென்னசொல்வீர்

வசனம்

கேளுங்கள் என்னருமைப்பிள்ளைகளே ஜலத்திலிருந்த தாம
ரையைப்பிழிங்கி கரைகளிறீபாட்டாம்போல உச்சளிநுப்பிடமான
நாடுநகரத்தைவிட்டி இருதஆரணியத்திலேவந் த மிகவுந தளர்ச்சியா
ய்ச்ஞகரிககவேண்டிய காரணமென்ன சொல்லும்களமைந்தாகளே.

தருமாவியாசருக்குச்சொல்-விருத்தம்,

கண்டகன் துரியனேதோ கபடத்தை மன்கிலெண்ணி
மண் பமொன்றுண்டாகி மகிழ்ச்சியாய்வரவழித் து
துண்டகன்கொடியபாவி துயர் தருஞ்சகுனிகன்னுல
விண்டகுகாட்செய்து விளைவிதழ் விதயிழையா

வசனம்

கேளுஞ்சுவாமியேதவியாசரேமகாபாவிமான துரியோதன்
நுமண்டபஞ்செய்து துரோகிபாசைகுனியைக்கொண்டு சூகாட்ச
செய்தகாரணத்தினாலே வந்தயிழைபுறுகளசுவாமி

வீமன் வியாசருக்குச்சொல்விருத்தம்

எங்குளையழைத்தவாறு யிறையவன் சகுனிகானன்
தங்களுந் குள்ளேயாய்வுகள் கறபனைநனைதவாறும
வங்கணசகுதாலெங்குள் வாழ்வெலரம் பரித உவாறும
இவகதைமெழுதவென்றதே டுடனுகொள்ளாதையா

வசனம்

கேளுஞ்சுவாமியேகவியாசரே எங்குளையகபட மாட நெகித்ததுவு
ம்அந்தத்துரியோதனன்சகுனி காவன மூன்றுபேரும் உளருகருள
ளேஉபாயகற்பனைகள் நீனைந்து சொககட்டாண்டி எங்குள் செந்திர
பாக்கிபங்குளெல்லா பரித்துகடுகெண் துவுந் துருகெல்லாந்நெசா
ல்லவும் ஏட்டிலேயேயுதவுமுடியாது சுவாமி

அச்சுனன் வியாசருக்குச்சொல் விருத்தம்

வில்லுண்டுவனைகளுண்டு விசயனென்றொருபேருண்டு
சொல்லுண்டுமேலு நாசன் துயநற்பாகமுண்டு
கல்லுண்டெனதே தாரதம் மமக கனஷிட்டபஞ்சசெய்தேன்
தல்லுண்டபெருகாணனை மறுக்கதால்பொருத்தேயையா

வசனம்

கேளுஞ்சுவாமியேதவியாசரே அவர்களுடையசதி கறபனைக்கு
பயப்பட்டவன்நானல்லவென்றால்என்கையிலேபிரசண்டககாண்

பதொன்றுண்டு அகோரமானபாணம் நாமுண்டு திக்குவிசயனென்று எனக்கிருபேருமுண்டு ஆனையினிலே அந்த துரியோதன அதிகனைமைப்பொழுதிலே நீர்தூளிப்படலாமா அடித்தாப்போடுவேன் எங்களுண்ணாதபுத்திரர் தமததநினல் பொறுத்தக்கொண்டிருந் தேன்சுவாமி

நகுலன்-விவாசருக்குச்சொல்-கவி

பெரியவனென்றீடும் பெரியதந்தையும்
துரியன்சகுனி துர்ச்சாணன்கன்னனும்
எரியமுநெருப்பென வெழுநதுளளிய
விழிவைநாணென்னதென்று வியமபுவேனையா

சசனம்.

கேளுஞ்சுவாமிவேதவிவாசரே பெரியவனென்றுசொல்லப்பட்ட எங்கள்பெரியதகப்பனான திருதராமராமனும் துரியோதனனும் சகுனியும் காணத்தூதாதனனும் எங்களுக்குவந்தாழ்வைக்கண்டு அவர்கள் மூது துளினினைகொண்டாட்டகளை நனெவ்வளவென்று சொல்லுவீவன்சுவாமி

சசாதேவன்வியாசருக்குச்சொல் விருத்தம்

கோவிலில்நகரநாடுங்கொண்டனரதுபோகட்டிந்
திவினைதுறையேசாடி செய்தனரதுபோகட்டிந்
தாவியமல்னாருமுஞ் சபைதனிலிருத்தியிருந்
பாண்டையகருமான பங்கமுஞ்செய்தாரையா

வசனம்.

கேளுஞ்சுவாமிவேதவிவாசரே எங்களுக்குண்டான நாடுநகரங்
சபைபபற்றித்தகொண்டார்களே அதுவும்போகட்டிம் அல்லதுநாறு
கோடி பொல்லாகருளசெய்தாலும் அதுவும்போகட்டிம் தன்மானம்
பிறாமானமென் றெண்ணாமல் துரோபதையைச் சபையிலேயிருத்தி
துவிலையறிந்து மானபங்கஞ்செய்தார்களே அதற்கீடல்லவெயிதகொ
ல்லாஞ்சுவாமி

துரோபதை புலம்பல் தரு

எதுகுலகாட்போதி

கண்ணிகள்

பாவிதுரியோதனனுசெய பங்கததைநானென்னசொல்லேன
முனிநாதா (அருது)

பண்ணுமஸ்திபுரத்தில் மண்ணும்விண்ணுதுதையா

தீவரமாயோர் மண்டபஞ் செய்தழைப்பித்தார் களையா

முனிநாதா

அதில்

தீரர்களெல்லாமிருந்துண் தேசகாஸம்போகுதென்றார்

முனிநாதா

கொடியன்சகுனிராசன குதிசுதித்தெழுந்துநின்று

முனிநாதா

ஒகோ

கெற்றவாக்கடு தஞ்சுது வித்யையாடலாமென்றான்

முனிநாதா

மிடியென்றெண்ணாமல்தர்மர் மிகவுஞ்சம்மதித்தாடி

முனிநாதா

தனது

மித்திரர்களையுந்தோர்த்து விட்டுடனேதானுத்தோத்தார்

எல்லாங்கெலித்தபின்பு என்னைக்குறித்தாடசொன்னார்

முனிநாதா

இது

யெதகன்றறியாமலே வைத்தாடித்தோத்துவிட்டார்

முனிநாதா

பொல்லாததுரியனப்பா புன்னகைமிகவுங்கொண்டே

முனிநாதா

தம்பி

போயத்துரோபதைசசிகையைப் பிடித்திழுத்துவாவென்றான்

முனிநாதா

ஓரகத்திமாருடனே யுட்காந்திருந்தேனப்போ

முனிநாதா

இந்த

வுளவையவர்களெனக் குரைத்திடாமற்போனார்கள்

முனிநாதா

வீரத்துடன்வந்தவன் விளம்பியதையென்சொல்வேன்

முனிநாதா

பின்னும்

விள்ளுமெனத்தள்ளிவந்த கொள்ளையனென்னசொல்வேன்

முனிநாதா

காந்தாரியென்மாயியைடோய்க் கட்டிக்கொண்டமுதேனையா

முனிநாதா

அந்த

கள்ளவஞ்சகியுன்கூடத் தள்ளிவிட்டாளென்னையப்போ

முனிநாதா

பாந்தமுறம்பாஞ்சாலன் பாக்கியவநிநானென்றும்

முனிநாதா

சற்றும்

பாராமலுமுத்தவன் பாரியாளென்றெண்ணாமலும்

முனிநாதா

மயினாப்பிடித்துயென்னை மண்மேலிழுத்தானையா

முனிநாதா

ஒரு

வைப்புயல் பிழ்வுமற் சொற்புமாயிழந்தானையா
முனிநாதா

வைரிதுரியோதனன் வனசபைக் முதலுவநதான்
முனிநாதா எந்தன்

வஸ்திரமுறியச்சொல்லி மன்னவந்துள்ளினையா
முனிநாதா

துஷ்டத் தர்சனதனெந்தன் துகிலையுரிந்தானையா
முனிநாதா அந்த

துகிலுக்கடனுனே சூதாயெனக்களித்து
முனிநாதா

திருஷ்டன் மாணத்தைக்காக்க கிரிடிசுந் மெச்சியே
முனிநாதா எந்தன்

கீர்த்தினைக்கொண்டாடி பதைக்க லேட்டிருந்திருப்பிரே
முனிநாதா

கொன்மைதும்பையைச்சிரங் கொண் பரஞ்சோதியை
முனிநாதா நிதங்

குறித்துவிதிய மக்காக் கூப்பிடுதொழுதுதந்த
முனிநாதா

அன்றைக்குமீறின்றைக்குமீர் என்றைக்குமீர்தனைப்பா
முனிநாதா எம்மை

ஆதரித்துக்காட்டாத வேதவிந் தாயவந்தெயங்கா
முனிநாதா

விபரதா பாண் வருடஞ்செமல் விருந்தம்

இளம்பமனது கரான வெங்கண்ணின்மணிகாங்கேளீர்
தளபவதுபிடிவுக்கொண்டி சஞ்சலப்படாதேகண்டிர்
வளமிருமுலகிறசுகர வாசுதிகளாயிருந்த
நடந்திச்சந்திரன்பட்ட நந்திரையறிந்திலீரே

வசனம்.

கேளுங்கள் மிகவும் இளமனதுள்ள மைத்தாகளே நீங்கள் மிகவும் தளர்ச்சியாய் சஞ்சலப்படவேண்டாம் சுகதுக்கங்களானது எல்லோருக்கும் உண்டு இத்தக்டல் சூழ்ந்தபூமிக்கெல்லாம் சுகரவரம்தி னான நான் அரிசனநிரன் பட்டதுன்புகளைப்போல்இனி ஒருவர் படிப்போடுறாகளா கொஞ்சம் நானையிலே உங்கள் துயரமெல்லா

மீங்கிப் போம் நீங்கள் விசனப்படவேண்டாம் மந்தர்களே.

தருமர், வியாசருக்குச் சொல்விருத்தம்

அடவிடப் பன்னிரண்டு அக்கியாதவாசமொன்று
திருமுடல் பதினமூன்றாண்டு நென்ற ிவ்வாவே சொல்லி
அடலகுடிஷ்மரா தியனைவாருத் சொன்னவர் தை
கடனெனசொசி லேந்திகாட்டி மசஞ்சரிதம் தரையா

வசனம்,

கேளும் சுவாமிவேதவியாசரே ஆரணியவாசம் பன்னிரண்டு வருஷம்
அக்கியாசவாசம் ஸாவருஷம் சஞ்சரித்து வந்தான் மெட்டி ராஜம்போ
ல அவரவாநாமிங்கரம் அவரவாகளே அனுபவித்துக்கொள்ளலா மென்
றும இடைமீவி லேகன் லம், அபடியும், இத்தப்படி குஞ்சஞ்சரிக்க
வேனுமென்று சொன்ன பிஷ்மரா திபெரிபெரர்கள் வார்த்தையைத்
தள்ளால்வந்திந்த ஆரணியத்திலேயிருக்கிறோஞ்சுவாமி

வியாசர் தருமருக்குச் சொல்விருத்தம்

கடந்துபோன சனையெண்ணிக்காரியமென்னை காண்டாய்
அடாநதிருநேயத்திலேயவருமக்கிணங்கமாட்டார்
திடந்தருசிஷ்மர கயுற்ற திகழ்பாசபதத்தைப்பெற்றால்
விடந்தருபனகவர்தம்மைவென்றி னிதிரு ககலாமே

வசனம்.

கேளுங்கள் பாண்டவர்களே நடந்துபோன காரியத்துக்கு ஆலோச
னைசெய்து ஆகவேண்டியதென்னன்மையில் அவர்கள் உறகளுக்கு இ
ணங்குகிறதில்லை அப்படிப்பட்ட சத்துரா திகளைச்சுடிகும்படியாப் பர
மசிவன்கையி டிருக்கிற பாசபதத்தைப்பெற்று லெழிய அவர்களைவெல்
லக்கூடாது ஆகையால அகற்குண்டான சாங்கிரதைப் படவேணு
மைந்தர்களே

தருமர் வியாசருக்குச் சொல்விருத்தம்-

வேதமேர்நா லுஞ்சித் திவதாந்தவந்திதேயுந்தன்
பாதமெ ள்விதசிறக்கா பணின்தனனொரு விண்ணப்பம்
ஒதுமுன்றிருவ க்காலையொருவரைக் குறித்துச் சொன்னால்
ஏதமில் தவமேசெய்யயிட்டிணை டசகின்றோமே

வசனம்

கேளும் சுவாமிவேத வியாசரே ஒரு விண்ணப்பம் தேவரீர் திருவாகி
லே இந்ந ஐந்துபேரில் ஒருவரைக் குறித்து விண்ணப்பம் தவஞ்சே
ய்துப் பசுபதாஸ்திரமபெறவேணுமென்று சொன்னால் அப்படியே நட
ந்துகொள்ளுகிறோஞ்சுவாமி

வியாசராமருக்குச்சொல் விருத்தம்

உங்களைநாருக்குநிந்தவணர்வுள்ளவிஜயானுநால்
கங்கணங் கட்டிக் கொள்வான் கைலாயமலைக்குப்போவான்
சங்கரன் றன்னே நோக்கித் தவக்கையுஞ்செய்வான்
பங்கயமில்லாத பாசுபததையும் பெறுவான் கண்டியம்

வசனம்

ஆனால் உங்களைநாருப்போரிலே இந்த அர்ச்சுனராஜானால் கைலாசத்
துக்கும் போவான் தாமதம் செய்வான் பரமசிவன் வரையுங்காண்
பான்பாசுபதாஸ்திரததையும் பெறுவான் ஆகையால் இந்த அர்ச்சுன
ராஜனேதபசுக்குப் போகவேண்டியது,

தருமர்வியாசருக்குச்சொல் விருத்தம்

மனச்சிற்றமாரியிந்தவனத்தினுக்கணப்பிவிட்டான்
நனச்சித்தபடியே காட்டிற்றவிகின்றோர்தளருகின்றோம்
எனச்சித்தமினிலேறுண்டோ பெருங்களைக்காக்கவந்த
உனச்சித்தமென்கள் பாக்கியமுன்மொழிப்படியே செய்வோம்.

வசனம்

துரியோதனன்மனமறியயெங்களை காட்டுக்கு அனுப்பினான் னான்களு
ம் இத்தவனத்திலே மிகுந்தப் பிராயசைப்படுகிறோம் ஆகையினாலேதே
வரீர் சித்தமெப்படியே அப்படியே கேட்கக்கூடலோமசுவாமி

வியாசர் அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் லுகிற

உபதேச விருத்தம்

ஒன்றமோநமசிவாயா உமாபதிருலபாணி
ஒமநோநீலகண்டா ஒமபரஞ்சோ திவாவா
தானெனுமொருளோளாதன்றவததினுக்கிறவகிந்து
பாணுபோல்விளங்கும் பாசுபதாஸ்திரந்தருகுவாயே

அர்ச்சுனன்வியாசருக்குச்சொல் விருத்தம்,

தந்தைதாய்தாயாயுற்றதருமரே இங்கேவந்து
சினதையில்கிழ்ச்சிகூர்ந்ததே சிகாரின்றாள் போற்றி
மந்திரம்பெற்றேன்பெற்றேன் வாழ்வெலாம்பெற்றேன்பெற்றேன்
தந்திரம்பெற்றேன்பெற்றேன் சமஸ்தமும் பெற்றேனாயா

வியாசர் அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வடநிசைபிராயசசாரல் மலையருகினிலேசென்று
திடமுன்சிவனேநோக்கித் திருத்தமாய்க்தவத்தைச்செய்து
படையினில் பெரியபாசு பதததையும்பெருவதல்லால்
கடவுள்தன்னருளும்பெற்றுக் கழிகினில்வாராய்ப்பா

வசனம்.

னோய் அர்ச்சுனன கலையங்கிர்ப்போய் தபத்தைச்செய்து
பரமசிவன் அணுகிரகத்தினுலே பாசுபதாஸ்திரத்தைப்பெறமும் சி
க்கிரம்வருநாய்ப்பா,

1 அர்ச்சுனன்-வியாசருக்கும் தருமருக்குஞ்சொல்-விருத்தம்

அப்படிதானேசென்று ஆதியாந்சிலனேநோக்கித்
தப்பிலாகுகத்தைச்செய்து தரும்படைபெற்றவாரேன்
ஒப்பிலாமுகிபேபோற்றி வுடர்த்தயென்னண்ணபேற்றி
மெய்ப்புடனெந்தனுக்கு விடையதுதருகுவீரே

வசனம்

கேளுஞ்சுவாமியேதவியாசரே அப்படிபோய்நஸ்வரனேநோக்
கித்தவஞ்செய்து பாசுபதாஸ்திரம்பெற்றுவருகிறேன் சுவாமி,

வியாசரும்-தருமரும்-அருச்சுனனுக்குச்சொல்-வாழிகவி.

பகையாளிகள்வருநார்
புகுடோர்வலவிகையா
தருநன்னெறியுடனே
சுகமாய்ப்போய்வருவாய்

வியாசர்-பாண்டவருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அருமைநந்தர்களேகேளீர்அம்மாதுரோபதையேகேளாய்
வருநலம் துன்பம்நீண்டும் வருவதுநம்மால்ல
கருதியநல்லோருக்குக்காடுகாடாருநீங்கள்
தருமநன்னெறிதப்பாரம் சஞ்சரித்திருங்கள்வேறேன்

வசனம்.

சேரும்பாண்டவர்களே அம்மாதுரோபதையே சுகமும் துக்க
மும்நம்மால் வருகிறதல்ல ஊழ்வினைப்படிக்கு நடக்கும் நல்லோர்ந
ருந்துக்காடேநாடாகும் ஆகையால்நீங்கள்சுகமாயிருங்கள் நான்என்
னுடைய தவவனத்திற்கு அதிகசிக்கிரமாய்ப் போகவேணும்செலவு
கொடுங்கள்மைந்தர்களே.

தருமர் வியாசருக்குச் சொல் வசனம்.
சரணஞ்சரணம் அப்படியே போய்வாருஞ் சுவாமி.

போது-விருத்தம்.

சடைமுடி கரித்து மெய்யிற்றவன் வெண்ணீற்பூசி
இதையினிற் றாவிவஸைசுர மெழிலுட ணுமெத்திடில்ல
வடிவுளருத்திராசன மாலையுமணிக் குணகயில்
அடலம்புவி ளுங்கொண்டு அருச்சுனை வருகினறானே

வசனம்.

அகோஷிப்படி பெண்ணுல் வேதவியாசர் சொற்படிக்கு அருச்சு
னன் தவஞ்செய்யாடக்கிறவீதம் காண்க

அனந்தவன் செய்யவருகிற-தரு இ ம் தோடி மீசுரதாளம்.

பல்லவி.

தருஞ்செய்யாட ந்தானே-அருச்சுனராசன்
தவஞ்செய்யநடந்தானே.

சிவாசிவாசிவென்று
தவறில்லாததாய்

கேவாமிர்தமுண்டு
தபசிவேடங்கொண்டி (தவஞ்)

சரணங்கள்

மெய்யெவ்வுமளிப்புகி
விவாசர் சொன்னமந்திர
ஐயவ்விடையிலேறுந்
செய்யமுனிகுணபாதஞ்

தரித்துவேடி
முச்சரித்து
தூய்மன்கலைமாராடி
சிரசின்மீதிற்ருடி-(தவஞ்)

நீண்டசடை-க

ளிலங்க-அந்த

நெடியாசிலைகையிற்

துலங்க

பூண்டமறைமுனிகர்

பொருந் துமிடங்கள் தாண்டி

பொருப்புவி ள்லையேறுது

புரந்தரனாள் வேண்டி-(தவஞ்)

உலகவாழ்க்கையியல்

மறந்து தன்

ஹ-ன்பிறித் தாரையுந்

ஹந்து

இலருந் தமிக்ருவந்த

இ-காளெல்லாம் பங்க

சுன்கையி ள்ருக்கு

மொழிபாசுபதமவாங்க-(தவஞ்)

மோகினிவருகிறபொதுவிருத்தம்.

நனைவில் மெய்மறந்து நித்திரைசெய்யுகின்ற
கனவிலுமாதர்பேரைக் கருதிவொண்ணாதென்று

நீனஞ்சயன்சபதங்குறித் தபசியாய் நடக்கக்கண்ட
வனசெகன்மோகனப்பெண்மயல்கொண்வருடன்றாளே.

வசனம்.

ஆகோதெப்படியென்றால் பாமசிவனிடத்திலே பாசமதாஸதிர
ம்மெபறவேனுமென்று அர்ச்சுனாசன் தவஞ்செய்யஒருதபசியாய்வே
டங்கொண்டுகைலாசுகிரியைத் தேடிக்கொண்டுபோகும்போது மோ
'வ' 2 தங்காண்க.

மோகினிவருகிற-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-தாளம்

பல்லவி.

விகசிதபரிமள-பதுமவதனநய-விலாசமோகினிவநாள்

அநுபல்லவி.

மகபதியுலகினில் மருவும்அரிவைடர்கள்

வக்கனமெனநித முந்துதிபுரிதரு

விந்தையினிலதிக கந்தரமிகவுள

(விக)

சரணங்கள்.

பாரிலரிதா மிய ளங்கம் நல்ல - பத்தரைமாற்றுப்பசுந்தங்கம்

சேருங்காமரசவிலல்லங்கம் - எல்லாந் தேர்ந்துளமனமதட்பிரசங்கம்

ஆரும்பிரமிக்ஞாபுத் சாணவுசெப்பாங்கம்

அங்கசன்சாஸ்திரங்க ளடைந்திடும பெருவங்கம்

அண்டர்னிதிநாமயல்

கொண்டுதவனெறிகள்

விண்டிபிரம்மையினொதி

தெண்டனிடுமினிய(விக)

பிக்கபெருத்தவஸ்தனபாரம் - நல்ல

விசித்திரமாகிய சகோரம்

தக்கநடந்திடுமொயபாரம் - மதன்

சாருபபிக்குவலங்காரம்

பக்குவமானநல்ல

பருவமதின்கெம்பிரம்

பருகப்பருகரீன்பம்

பயக்குமமீதசாரம்

கன்னுழிசைமிரு

கன்னலெனருமொழி

மின்னலெனவுமெரு

நன்னயமுனினிதோ (விக)

மெச்சுமொழி எவ்வாம்பேச - கிளிகன - மெலகைககெட்டுவாய்கூச

பச்சிலை மருதன் லாடை நல்ல ரதியெனும்பிர காச

இச்சையெவர்கூலந்து மெய்துமகரப்பிராச

ரீரேழுலகுமவிலை யிட்டெழுதுமுலாச

இசைமலணிநங

ரசமுள்ளகுமரி

திலையிறபுகழுமவில்லில்

விசயன்வருமவழியில் (விக)

மோக்ஷிசொல் கொச்சகம்.

உதல்கொடுச்சுகந்த காரணரோபகைவருந்த
வேதன்படைத்தனுப்பும் வித்தகரோமெல்லியலார்
மோக்ஷமனங்கனிகப் போகிகுமபுண்ணியரோ
மாதவரில்பன்மதரோ வாததவமுனியே.

ஆஆ ஸ்திரீகளுக்கு ஆசையை அபரிமிதமாகக் கொடுக்கப்பட்டவரோ அல்லது பிரமதேவன்கைவரூபி அற்புகமாச்செய்யப்பட்ட திருவுருவீமா ஆஆ எவ் வர்னப் பெண்கள்மனோஷுடப்பட்டிருக்க ஆசைச் ச அனுபவிக்கும் சதபுருஷரோரிஷ்களுக்குள்ளே இவாதானே மன்மதன்.

மோக்ஷிசொல் சிங்காப்பதிகம்-இம்-கண்ட

மாணிகந்தீபமோ மன்மதசொரூபமோ

மாதவஞ்செய்திடும் மன்னரிவரோ

பூண்சந்திரனே புகழநற்கந்தரனே

பூவையாககினைந்திடும் புனிதரிவரோ

சூரப்பிரகாசனே சுபலகையானே

சுந்தமாயத் தவஞ்செய்யுந் சித்தரிவரோ

அழகானயிரநிரனே ஆரிப மயிங்கந்தனே

அ விரியிலேகின்ற அரசரிவரோ

அருமைதவமுனிவருக மெ மீதிலா அசரிலையோ

பருவ வாதானபுங்கினியின்மல்பா தம்பலையோ

மருகாபலந ப்பதுந் மகாரிஷிகன்டிலையோ

உருகாதமனதோவாயில்ல வுலகத்திலையே.

மோக்ஷி அர்ச்சுனனைககேட்கும் விருத்தம்.

எழிபெரும முனியிர்தா நெங்கிருநசெவ்விடம்மோதீர்
லழிவினான் மழைபுரால் வுலகில்நான்கண்டதில்லை
வழியினுன்னைக்கண்டேன் மிதமிலாமோகங்கொண்டேன்
தழுவியெனதுமோக தாபுதைத்தித்தபுபோவீர்

வசனம்.

மகத்தான அழகைப்பெற்றதவமுனியே -தீர்என்கிருந்துயெவ்விடம்மோகிரீர் வுலமைப்போல்செய்திரியமான புருஷனை நானெக்குங்கண்டதில்லை ஆகிலும் உம்மைக்கண்டமாதிரத்திலே அபரிமிதமான ஆசைகொண்டேன் ஆகையால் என்னைத்தழுவினன்மனோதாபத்தைதீர்த்துப்போவீர் வாரும்.

அர்சுனன்சொல்விருத்தம்-இ-ம்-ஈலாம்புரி

மறைமுடிவிலு தித்தோனே மாதொருபாகத்தோனே
கறைமிடற்றவனேகால காலனேகண்முன்றோனே
பிறைமுடிச்சடையோனையென்பெம்மானேபித்தனேநல்
ஸிரைவனேயிசனேநீ யென்மனஞ்சோதிக்காதே

.வசனம்,

அரகரா-சாலகண்டதிரிநெக்கிரா சடாமகுடச தூர்ப்புஜசூதபாணி
பார்வதிசமேதா-என்னைசேரதனையிற் பிரவேசிகாமல் முன்னிற்கவே
ஊங்கர்த்தனே

மோகினிசொல்-தரு இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நில்லும்நில்லும்முனியே நானும்வாறேன்
நில்லுநில்லுமுனியே

அதுபல்லவி,

கல்லையுருக்குமுன் பல்லழகைக் கண்டேன்
அல்லதுனேககூட-ஆசைமெத்தவுன் கண்டேன் (நில்லும்)

சரணங்கள்

பேசாமற்தோவது	தர்மமோ இந்தப்
பேதைமீதிஸ்முன்பின்	வர்மமோ
ஆசைகொண்டேயென்னை	அயலாகயெண்ணாதே
ஐயோயோயிவ்வேனே	அட்டிநீ பண்ணாதே (நில்லும்)
காமலாதிமிக	வாகுதே-காமக்
காய்ச்சலாலேதிரகம்	வேகுதே
திமையென்றுஞ்சற்றுஞ்	சிந்தையிற்கொள்ளாதே
சித்தினிராநெந்தன்	சினேகத்தைத்தள்ளாதே (நில்)
கனிவாயிதழ்ததேனை	யூட்டுவேன்-நீபோய்க்
காணுங்காட்டையிங்கே	காடும்வேன்
முனிவரேநான்சொல்லு	மொழிதனைத்தடுக்காதே
முன்வந்தயெனைவிட்டு	மோனமாய்கடக்காதே (நில்)

அர்ச்சுனன்சொல்லிக்கொண்டுபோகிற-விருத்தம்.

காசிக்குப்போகும்போதுகருமமுந்தொடர்ந்ததென்று
பேசியகதைபோலாச்சுபேதையான்செய்தபாவம்
ஆசுறுதவத்தைச்செய்ய அடவியுந்-க்கும்போது
மாசுறுமாய்கையென்முன் வருவ தேன்சிவசிவாசிவா

வசனம்

அரகரா காலகண்டதிரிநேத்திரா ராசியாத்திரை போகிறவன் பின்
னேகருமமுந்தொடர்ந்துதென்ற கதையாச்சுது நான்செய்ய்பாவம் உ
லகவாழ்க்கையைநீக்கித் தவஞ்செய்யப்போகையில் பொல்லாலமாய்
கைவந்துள்ளனுடன்போராடவேணு மாஜிஅரகராமகாதேவா

மோகினிக்கும்அர்ச்சுனனுக்கும்சம்வாத தரு

இ-ம் தோடி-காளம்-ஆதி,

மோகினிசொல்-தரு

கூடுவோம்வாரும்	பிரக்யாதா சுகந்
தேடுவோம்விளை யாடுவாயோ	கொஞ்சிக் (கூடு)
கொங்கைக் குடமிரண்டு	மீறி யெந்தன்
கோவையிழந்தே	ஹரிஇப்போ
கோதைநானுந்தனைக்	கோறிஉம்மைக்
கூடவந்தேனினி	வந்தீர்
இங்கேநானுந்தனுக்	கென்சொன்னுலுஞ்செவிக
கேரலையோமையல்	மீரலையோயின்னு(கூடு)

அர்ச்சுனன்சொல்-தரு இ-ம்-தோடி-காளம்-ஆதி.

கிட்டவாராதீபோடி	என்சொற்
கட்டாதேயுன்சொற்	கட்டாதேயென் (கிட்ட)
சட்டக்கல்விகள்	பேசாதே மோகம்
தவமுனியோர்க்குப்	பெல்லாதேஉந்தன்
சமாதநிதக்லாபிகள்	சொல்லாதே (கிட்ட)
கைபயெயென்முன்னிற்	நில்லாதே
கூட்டகணங்கொண்டபோகவி	கிட்டக்கிட்டவந்து
கூள்ளாடி	கொள்ளாடிச்சி (கிட்ட)

மோகினிசொல்-தரு

கன்னிபாவ்வுகு	பாவிஉம்மை
கண்டதேயென்மணந்	தாவிசித்தம்
கலங்கியேவுருகுதன்	ஹிமனன்
களித்திருலொருங்	குலாவி
உன்னிதமாயிருஸ்தன்னியத்தைக்	தொட்டி
உல்லாசமாயினதுசுலலாபமுய்ய்	கொஞ்சி (கூடு)

அர்ச்சுனன் சொல்-தரு

மா முனிக்குமோக	மேது அடி
மங்கையேயிடுதன்ன	வாதுயால்
மனம்பார்த்துந் தன்வின	கோது உண்ணை
வருகவுமனதுவொப்	பாது
பூமியிலேயா னுமெண்ணை	தளளினேன்
பேதைந் தோருகொண்டதாதேயுந்தனை	கேண்டேன் (கிட்ட)

மோகினி சொல்-தரு

உன்மனதிற்குறை	யேதோ-பெண்கள்
வுணர்வுதன் றுமநெறி	யேதோ-போகம்
உமக்கணையத்தெரி	யாதோ-யான்
உரைத்தமொழிப்பிரி	யாதோ
என்மனதிற்படியணைந்திரே	யானால்
யோருவனேமோகந்திருவனே	ஆஆ கூடு

அர்ச்சுனன் சொல்தரு,

வல்லாலக்கண்டிநீ	போடி	யான்
வள்ளல்பத்தனைத்	தேடி	திவ்விய
வரசுமலர்களைச்	ருடி	நெஞ்சில்
வலையுடன் தியானத்தைநீ நாடி		
வல்லையிலேயுதவஞ்செய்ய		நடக்கின்றேன்
என்னைததிககாதேயின்னம்	மடக்கரதே	(கிட்ட)

மோகினி சொல்-தரு

ஐயோயித்தனைக்	கோபம்-என்மே
லாகாதுகாண்மனஸ்	தாபம்-உன்மே
ஆவல்கொண்டேன்	மோகச்சோபமநீர்
அணையா விட்டால்	வெகுதாபம்
மையல்கொண்டேன்மீதில்	மனமகளித்தேயின்ற
மருவீச்சரசுந்தருகுவிரே	ஆஆ (கூடுவ)

அர்ச்சுனன் சொல்தரு

மங்கையேவாது	பண்ணாதே-அடி
மாதங்கிமனப்பா	வண்ணாதேஉன்னை
மருகுவேனென்று	யெண்ணாதே-என்முன
மல்லாடிநிற்க	வொண்ணாதே
சங்கைகொள்ளாமலே	யின்னந்தடுத்திட்டால்
சாதிப்பேனெருன்னை வாதிப்பேனே	பே.போ (கிட்ட)

அர்ச்சுனன்-மோகினிக்குச்சொல்-விருத்தம்

ஆவலாய்த் தவத்தைசெய்ய அடவியில் நடக்கின்றேனான்
கேவலமெதிரேவந்துகெடுகீச் செய்யவேண்டா
மேவியேயின்னமின்னமேவிழந்துரைத்தாயானால்
தாவியேசபிக்கலாகுந்தையலேநடந்திடாயே

ஸசனம்.

கேளாய்வனாகுன்மோகினிநான் ஈஸ்வரனைநோக்கிமகத்தான தச
சுசெய்யப்போகிறேன் நீஎன்தவத்துக்குவிக்கினன் தேடுவையே யா
தில் உன்னைச்சபிப்பேன் வேண்டாம்விலகிப்போ?

மோகினிபோனபின்பு-அர்ச்சுனன்சொல்-தோத்திரம்

தரு-இராகம்-கண்டா-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அரகரசிவசிவ மகதேவா உந்தன்

அருள்விழிபுரிசிவ மகதேவா

அதுகல்லவி

கருதவரியகர கபாலா செழுங்

கருணைக்கடலேகா கபாலா (அரகர)

சரணங்கள்.

சிவசிவசங்கர திரி சூலா உந்தன்

திருவருள் புரிந்திடு திரிசூலா (அரகர)

நஞ்சையருந்திய நாதா காளி

நாணநடனஞ்செய்த நாதா (அரகர)

இமையவான்புதல்வி மனோரே எந்தன்

இடர்நீக்கியாளாணுங்கிர்பை யாளா (அரகர)

அரசன்சொல்-தோத்திரம்ஆனந்தக்களிப்பு

அரகரசிவசிவசங்கர சம்போ சம்போ

அரகரசிவசிவசங்கர சம்போ

திங்களணிசடை யாளா-ராரூர் (அரகர)

தேடரிதானசெழும்விடை யாளா (அரகர)

பங்கயம்போன்றபொற் றுளாளனைப்

பாலித்தருள்செய்யும் பரம (தபாளா) (அரகர)

கொங்கிற் றாரணர்	தோளா-அன்பர்
குறித்தவர்தனைக்கொடுக்குங்	குணாளர் (அரகர)
மங்கனமானகங்	காளா-என்முன்
வந்தளித்திடவேனுமங்க	பங்காளர் (அரகர)
முத்தர்கள்கருததுற்ற	நாதா-ஞான
முத்தினுள்தமக்கருளசெய்யும்	வினோதர் (அரகர)
சித்தஜனையெரித்த	போதா இயமன்
திடுக்கிட்டலறிவிழவுதைத்த	பாதா (அரகர)
சத்திமகிழும்பிரச்சி	யாதா-முத்தி
தாரினிதிடுஞ் சாக்காத் தரம	நா (அரகர)

வெற்றியிருத்த வந்தா இந்த
வேளைபடிமைவைந் காளத் தகாதா (அரகர)

இதுவும் அர்ச்சுனன்சொல்-நடை-தரு

இம்-நீலாம்புரி தாளம-ஜம்பை,

சண்முகனையின்மெடுத்த சந்திரசுடாதாரணே
சத்தியி-ப்பாகம்வைத்தசம்போசங்கரணே
விண்ணவர்காமுனிவாதொழும்வினையேறுநாதா
விளங்குமவெள்ளிமலைதனிலேவீற்றிருக்குப்போதா
பரவைகுமுலகுந்தொழும்பரணேகண்பாராய்
பரிவுடனையனையாளப்பண்பாய்நீலாயாய்
அரவமசைத்தரானணிந்த ஆதிசெம்பிரா
ஆகரவாய்நனையுந்தனல்லத்தனத்திராய்
திரிபுரத்தைநடைத்தெரித்ததேவரணுகூலா
தேன்மொழியைச்சிரத்தில்வைத்ததிகழுந்திரிகுலா
கருதாமறைதான் துதிக்குங்காரணவிலாசா
கண்ணப்பன்றனக்குவரமளித்தசீலா
அன்னபூரணிக்கிசைந்தஜம்முகவிலாசா
ஐங்கரனையின்மெடுத்த ஆதிபரமேசா
என்னையாதரியுமுழுவேந்தும் பிரகாசா
இமையவர்கள்தொழுதேற்றுமென்சென்செகதிசா

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் அர்ச்சுனன்தோத்திரஞ்

செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது காட்டினில்வாழும் கண்டநீப
டிவருகிறவிதங்காண்க.

பேரண்டிவருகிற-பொது-விருத்தம்,

கொண்டல்கங்குலைப்பழிக்கும் குழல்மாதுதானுமங்கே
அண்டர்கள்முனிவர் சித்தர் யாவருந்தயக்கங்கொள்ள
கண்டவர்மனங்கலங்கக கன்னியின்ஸ்தங்குலுங்க
மண்டலம்புகழ்பேரண்ட மயினினைவருகின்றனே.

இதுவுமது-சட்டனைக்சலப்பா

இந்திரலோகத்திலோர்த்தமைபோலவே
யிடையிலாடைபொட்டியாணமிலங்கவே
சந்திரகாந்திமுகமுந்துலங்கவே
சவ்வாதணிந்திமிங்கொங்கைநலுங் வே
விறகையம்மல்லிமுல்லைகொவிசவே
வ்வேதயாசவுல்லாசமதாகவே
சந்திரமனரதுபோலுமே ரண்டி
சோலைசூழும்வனமதிவேலந்தாள்

பேரண்டிவருகிற தரு-இ-ம்-அசாவேரி தாளம்-ஆதி

பல்லவி

பரிமளமிகவுள்ள விகசிதபேரண்டப்

பதுமக்கிளுமொழிபெண்ணந்தாள் எழில்
பலகலைமுனிவர்களுலகில்மயங்கிய பதுமகிளமொழி

அதுபல்லவி

திரிலோகமுனிவர்க்குந்

தேவரணைவோருக்கு

தேன்மொழிதனைக்கண்டால்

திகழ்சித்தமேயுருக்கும்

திடமுள்ளரதியிட

வடிவுள்ளமடமயில்

தீரந்தரத்தின

பொற்கொடிவிலையிள்

தேர்ந்தசித்தினி

ஜாதியிலுச்சித-பரிமள

சரணங்கள்,

கொண்டலையுங்குலைத்

தண்டலையுமலைக்

கோரைக்காய்வென்ற

குழற்சொருக்கும்

கோடிப்பூரணச்சந்திர

விமபந்தனைப்பழிக்கும்

கோதைதுதல்தறை

போலிருக்கும்

வண்டையும்வாளுஞ்சேற்

கெண்டையும்மாவடிவும்

வடிவேலைவென்றவிழித்

திருக்கும் கன்னம்

வன்னக்கண்ணாடிநீர்நாசி

குமிழைவெல்லும்

வள்ளற்கொடிபேரல் செவிமுறுக்கும்
செண்டுமுலைகுலுக்கும்சேயிழையின்பலுக்கும்
சித்தஜனக்கலைக்கும் ஜெகதலமும்மலைக்கும்
செம்பொற்கலையணி யிடைபிடிவழைத்
தம்பத்தினையொத்ததிடு மிருதுடைமந்தச்
செகமதிவிலகிறமுனிவர்கள் பிரமைகொள்ளும்
கனமதுலவிய சுரர்முதல்மயல்கொள்ளும்

பேரண்டிசொல்-கொச்சகம்

அங்கரன்போல்கானகத்தி லம்புவில்லுமேயெடுத்து
சங்கரன்போற்சென்னியின்மேல் சடாமகுட முத்தரித்து
திங்கள்முகச்சுக்கரமும் திருவுருவமதான்படைந்து
பொங்குமுடனெதிரில்வந்தோர் மோகிக்கும்பண்ணியரோ
இதுவும், பேரண்டிசொல்-சங்காரப்பதிசு-இ-ம் கண்டா

மகரனோவழகானவீரனோதெரியாது
மகமேருபுசமதற்கேற்புபுமோ
எழிலானவுருவமோவழியினிடபுருவமோ
எல்லையில்மதன்வில்லுக்கேற்பதாமோ
மாசிலாச்சொர்னமோமன்னனெவ்வர்னமா
மாணிகவாரமும்திபசாமோ
சிககாரமாயனோசிருட்டிசுகும்ஆயனோ
செய்கையறியேனிதழப்பவமாமோ
செகமதிவிலவழகைப்படைத்ததாமோ
நாமுடப் பிரமனாரெழுதினாரோ
அகமகிழ்தேனையிவரணைகுவாரோ
சுகலீலசெயபுமபரிசுத்தனிவரோ

ஆர்ச்சுனன்-சொல்லிக்கொண்டு பேரகிற-விருத்தம்.

அரியநான்மறை போற்று மரவணிந்தவனேபோற்றி
கரியுறித்தக னேசெங்கைக் கபாலருத்திரனேடோற்றி
திரிபுரமெரிததாய்போற்றித் திங்கள்குடிபவாபோற்றிப்
பரிவுடன்சோதியாதே பாவதிபகாபோற்றி

பேரண்டிசொல் விருத்தம்.

செம்பொன்னைருவைப்பழிக்கும் செழித்ததிண்புயனேகளாய்
அம்புவிசுன்னிலுள்ள னுண்மையும்மழகுஞ்சந்திர
விடமும்விழியாறகண்டு விருப்பமோகங்கள்கொண்டேன்
சம்பிரமாயனோநதுசென்றால் சகாயன்னுதுனக்கும்

கேளும்சுவாமி இராசரிஷியே உனது சூட்சுவுந்திரியத்தைக்க
ண்டொனமிகும்பிறப்புகொண்டேன் ஆகையால்நீர் என்னைச்
சேர்ந்தனைநதுபோலீர் உருமாதவரிஷியே.

ஆரச்சுனன்-சொல்லிருதம்.

பரணை சூட்சுமியாதி பரமனைக்காண்பதற்கு
மரவுரியதிதகியானு பாதவஞ்செய்யப்போறேன்
விரகங்காணென்றவததை விககிஞ்செய்யவேண்டாம்
திரமுடந்திதிடாமற சேகிரமாயநடப்பாயம்மா

பரணை

ஆரமமா இக்கானாததிலென்னெதிராகின்று ஏன்விருதாவா
யமோகவகொண்டுவழிபடக்கவந்தாய நான்நசனேநோக்கித் தவஞ்செ
ய்யநடக்கிறேன் விவககிஞ்செய்ய ஏன்மமணியே.

பேரண்டிசொல-கொச்சம

சத்தனமுட்சணபகமும் சம்பங்கிசாலைகளும்
சுந்தரமாயபுரணைஞ்ஞ சூட்சுதிருஞ்சாலைகளும்
இதிமல்லிமலலைஞ்ஞ மிருவாட்டிமலாசொரியு
அத்தியிருமிவனத்தி லணையாலாமமன்னவனே

வசனம்

கேளமகா அழகைப்பொருந்திய ராசரிஷியேசநமமலன்
கைமுலை ஓருவாட்சிபாரிதாசஞ்சூட்சுநவனத்திலேநாமிருவருக
டிவிலையாக்கொம் வாருமன்னவனே.

ஆரச்சுனன்சொல் கட்டளைக்கவிப்பா

சகராசிசமபாசதாசிவா
சால்சீவதயாபரமுாததியே
திங்கைஞ்சுடியசெஞ்சுடையாளனே
தேவையுன்றிருவடி நமபினேன்
மங்கைபாபாகமவைததமனுகரா
மதுவதுடறிபதுமநீதியோ
ஐவகான்மனையினிறிககாததனே
ஆதியேயநதசேசாதனைகெனசெய்கெண்

பேரண்டிசொல்-கட்டளைக்கவிப்பா

கோடிசூரியகாதிபைப்போலவே
கொன்றைஞ்சுடியன்போலுமமைக்கண்மே

நாடியேயின் ஹவந்தாமயல்கொண்டேன்
நண்மையாகவே மன்மதலீலையைத்
தேடியேநீரும் கீமாகமதராவே
தேவனெயொன்றனின் பமடங்கவே
கூடிநாமுருவோருங்குலாவியே
குணமதாக்கமருகவருகுவாய்.

அர்ச்சுனன் சொல் விருத்தம்.

வட்டவாள் விழியினோவணிகையே சொல்லக்கேளாய்
கிட்டவத்தனையுமென்றாய்கிளிமொழியுன்றன்பேரை
பொட்டெனவுரைக்கவே னுமபூவைககிங்கலுவலெண்ணை
சட்டமாய்வனத்தில்வந்தசரித்திரம் விளம்புவாயே

வசனம்,

ஆரடிய டபெண்ணை இந் தவனத்திலே எல் மேல் விருதாவாய் விரு
ப்பங்கோளளவந்தாய் என்னுடைய நாடதேயமென்ன தெரிவச்சொல்
லடிபெண்ணை துருட்டி உள்ளி

பேரண்டி சொல் விருத்தம்,

நாட்டினை மாளுமவே நதேநவர, தினமகூடஞ்சென்னி
சூட்டியபூபாயின்னு சொல்லுவேன் கேளுமி, த
காட்டினிலுபாழுக்கினறகவ்னி பேரண்டியென்பேர்
தாட்டிகமகவுளைத்தழுக்கவே உந்தேனையா

வசனம்

கேளும் காராசனே உம்மைக்கண்டமாத்திரத்திலையான் மிதமில்
லாதவிருப்பங்கொண்டு சேர்ந்தனையவந்தேன் என் பேரோ பேரண்
டன்பெண்சாதி பேரண்டியென்று சொல்லுவார்கள் ஆகையால் கூடு
வோம்வாருமகாராசனே.

அர்ச்சுனன் சொல்-விருத்தம்

மருக்கொழுந்தமுடித்துமையலாய் மருகளன்னை
பெருந்சமாய் நம்பிவந்தபேரண்டபெண்ணே கேளாய்
உருக்கமாய்த்தவஞ்செய்வோக துலகினில்மாசராசை
யிருக்காது போம் டோம்பெண்ணையிவ்விடமவிட்டுத்தானே

வசனம்,

ஆஆகேளும் பேரண்டப்பெண்ணே என்னமருக வேண்டுமெ
ன்றுவரலாகுமோ மாதவஞ்செய்வோர்க்கு மன்மதகாமமெது இந் தமா
ய்கையை நீக்கிவிட்டார்கள் கனவிலும்பெண்ணையை நனையாந்
க்திடும்பெண்ணே பேரண்டி

பேரண்டிசொல் விருத்தம்

சந்தனசோலைசூழும் சவ்ராதுபுணுகுவிசும்
செந்தாழையசோகுபுன்னை செண்பகத்தருக்கள்கோங்கு
விரந்தையாபரிசாதம் விளங்குநல்வாசம்விச
இந்தபூவனத்தில்போகம் இஷ்ட மாய்நடத்துவீரே

வமனம்,

வாருஞ்சுவாமிவமுனியே பரிமளமான அப்புகையி னாலையும்
எரிந்தகாடை யினாலேயும் மனதுபுண்ணு குது மருவாரும்எனது அ
பரிமிதமான ஆகையைத்தீரும் மாமுனியே

அர்ச்சுனன்சொல் மொச்சகம்

அஷ்டதிகைபோர்புகழ மாதிராபாஞ்சுடரே
இஷ்டம் யிருதயத்தி லெண்ணிதவஞ்செய்வோர் உள்
நிஷ்ட நெய்யுள்ளவர்கள் நிலைத ராமாதர்கள்
அஷ்டபுகதிதாவினையார் தூரநிலும்பெண்ணரசே

வசனம்

ஆ ஆகேளும்பெண்ணேபேரண்டி ஆதிபுராபரப்பொருளை இருத
யத்திலையெண்ணி க்தவஞ்செய்வோர்கள் ஸ்திரீகளாகைவெண்ணுவதி
ல்லைவினா வாதுசெய்யாதேந.. ந்திதும்பெண்ணேபேரண்டி,

பேரண்டிசொல்-விருத்தம்

முன்னாலேவிஸ்வாமி நிரன் மேனகைத்தனையினைந்து
சன்னாபரிஷியுமநக சஞ்ஞலை பெண்ணோப்பெற்றான்
என் குலேபுன்றவந்துர கேடுதான்னுமி ப்வாது
மன்னையென் புகநதிர மனமகிழ்ந்தனைகுவாயே

வசனம்

கேளுஞ்சுவாமிராசரிஷியே முன்னாலே விசுவாமித்திரன்மெய்வமே
னகையச்சோந்தனைந்துசஞ்ஞலையெங்கிறபெண்ணைப் பெறவில்லை
யாநீர்யெண்ணைசேர்ந்தனைநது போவீர்வாரும்மன்னவனே.

ஆரகசுன்னுக்கும் பேரண்டிக்கும்-சம்வாததரு.

இராகம்-தோடி-தாளம்-ஆதி,

அர்ச்சுனன்சொல்-தரு

தையிலந்தூர
தழு வடிநீதியே

நில்லாநனைத்
கொல்லடி

கெருவங்கொண்டுகேரீதளுக்கிரும் இலவக்
கினியப் போலெண்ணுமலமலேக்கிரும்
பொட்டெனவேயிறதப்பாவ முன்னேவிட்டும்
போகாதடிமையலாகாதடிச்சீ தையலே

பேரண்டிசொல்-தரு

மாமுனியேமையல் தீருநே-உந்தன்
மாதவங்களு மீடேறுமே-என்னை
மருகவுன்னிருகண்ணால் பாராமேசித்தம்
மயககாமலே யினிச்சேருமே
பூமிபுழுவேநாமிருவோருமாய்ப்
போகிககலாஞ்சுகம்பா கிககலாமகா ததமுனி

அரசுணன்சொல்-தரு

அரக்கிமாதங்கிரீ யாரடிசற்றும்
அஞ்சாமற்செய்கிரும் போரடி எந்தன்
அருகினில்வந்ததைக் கூரடி-உன்னை
அடிக்கிறேனெடிக்குள்ளே பாரடி
மறிககிராய்வுழிதல்னைமாதங்கிரியுன்னை
மருகேனடிசுகந்தருகேனடிபாவி

பேரண்டிசொல் தரு

மண்டலம்போற்றும் விஸ்வாசனே இன்னு
மருருவரயெனே மகாராசனேசித்தம்
மயங்குதேஜகத்ப் பிரக்யாதனே-மோக
மாய்கையைததீர்த்தும் போசனே

செண்டுஸ்த்தனமிரண்டும்-விம்மியேயீறுது .

சோந்திவீர்கனிசூந்திவீர்சுவாமி

அர்ச்சுணன்சொல் விருத்தம்

ஆரடிபெண்ணேகெளயக்கிறமாதங்கிரியாகீ
போரடிசெய்யவந்தாப்பிணத்தின்னுங்களிதாரீனா
ஒரடியாகவின் றுவோடினாப்பிழைகதுப்போவாய்
பாசடியுன்றலைப்பாணமியான்றொடுக்கின்றேனே

வசனம்

ஆரடியடி பெண்ணேபேரண்டி பிணத்தின்னுங்களியோ பிசு
சோ தெரிபாது இதுகோசனைதொடுக்கிறேன் உன்றலையைக்காப்பாடி
றிக் கொண் டோடிப் பிழைத்தும்போடி அரிவுகெட்டபேரண்டி வெ
ண்ணே.

பேரண்டிசொல் விருத்தம்-

வல்லமைமிகுத்தகோவே வுணந்தனிம்மருகெனென்றாய்
நல்லதுவனதுபிராணநாயகன்றனக்குச்சொல்லி
வல்லுனதுபிராணவீறுடன்வைதைத்தேயின்று
சொல்லுகிறேன்பாறாயுந்தன் கொழுப்பையுமடைக்கிறேன்,

வசனம்

ஆகாசேநுக்கொண்டும் ஒம்மகாரிஷியே என்னைச்சேர்ந்ததனைக்
துபேகாமல்நடக்கின்றபடியினாலேனதுபிராணநாயகருடனேசொ
ல்லி உனது கெருவத்தைடைக்கிறேன் ஆகட்டும் ஆகட்டும் ஓய்மாத
வமுனியே

பேரண்டன் வருகிற பொதுவிருத்தம்.

அண்டமுங்கிடுகிடென்ன வமரர்க்ளமனதொடுங்க
எண்டிசொல்லிநடுங்க இயாவரும்திடுக்கிட்டேங்க
துண்டாட்சிரமியண்டாய் துண்டிக்கும்விரகூரன்
கண்டிதகழ்ப்பேரண்டன் களறியில்வருகின்றனே.

வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் அருச்சுனராசன் தபஞ்செய்யநடக்
கும்போது ஊனகத்திலேவாழுகின்ற செண்டபேரண்டன்தேவலோ
கமும் அதிரும்படியாக் கொச்சனையிட்டிக்கொண்டு கரத்தினிலம்பு
வில்லும்பிடித்து வருகிறவிறங்காண்க

பேரண்டன்வருகிற தரு இம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மண்டலம்புசுழ்சொண்ட பேரண்டராட்சத
மகாபலசாலிவீரானே திகழ்
சுரரையும் நரரையும் திறமுடன்வென்றிடு மாசாபலசாலி

அதுபல்லவி.

எண்டிசையுமெனதுவிரலாலேற்றிப் போடுவேன்
நரேழுலகமிருகரத்தால் செண்டாடுவேன்
கண்டவரைச்சதைப்பேன் சதைப்பேன் கால
காலனையும்வதைப்பேன் வெகு
காதகழ்டரை வேதனைசெய்திடும்
பாதகாசிரசை ஆவலாய்மாய்த்திடும் (மண்)

சரணங்கள்.

அண்டரண்டநவகண்ட மண்டலத்தோர்க
ளியாவருமேநருஞ்சத்தாக்குவேன் நல்ல

அட்டிசைமலை ளெட்டையுங்கையாற்றொட்டு
அகத்தினாலதையெத்தித்தூக்குவேன்
மண்டலநகனிற்கவி வாணர்தமைப்பழிக்கும்
மடையப்பசுள்மணிக் குடலைகையாற்றிழிக்கும்
மல்லிலென கிணை யில்லையெயல்லையில்
வல்லவிரைக்கொல்லுவேன்வெல்லுவேன் (மண்ட)

தூண் டரிடமத்தைக்கண்ட வுடநெஞ்சை
தூளைத் தரதத்தைவாரிக்குடிப்பேன் பொல்லா
தூஷ் - ராட்சதப்பூகப் பிரேரதப்பிசாசுகளைத்
தூ கிப்போட்டு பொடியாய்ப்பொடிப்பேன்
ஓர் னையுமியானையமுாரிரோடேவுட்கொள்ளுவேன்
ஓர் பிரங்கரைசச் சாதங்கூடச் சள்ளுவேன்
ஓர் தினாலுலகங்களில்பேர்பெறும்
விரவெனக்கிணைபார்தனில்லைபே (மண்ட)

சண்டப்பிரசண்ட வுத்தண்டகெண்டனாயெல்லாம்
சமர் தினாலெட்டிபொட்டுவேன் பொல்லாச்
சதிசம்பனைசன்செய்யுர் சண்டராளநிரமூடனா
சட்டமாயெமலோகமோட்டுவேன்
வண்டரானபேர்க் தூ வாக்கடிவாளமிட்டு
ராகனபாகவறிவருவேனையாகட்டும்
வஞ்சகதூஷ்டர்கணெஞ்சைபிளந்துயிர்
வாட்டுவெனன்பிலங்காட்டுவெனையினி (மண்ட)

பேரண்டன் பேரண்டுககுச்சொல் விருத்தம்.
என்னுயர் குயிராய்வாழு மென்பிராணசகியே ளோய்
மின்னலினிகையினுள மெய்யிரோததி நுப்பகென்ன
அன்னமேதாபூண்ட வாதையாபரணமெல்லாந்
சின்னவினனங்கனாக சேதிபைச்சொல்வாயபெண்ணே.

வசனம்.

ஆ-ஆ-மேளும் எனபிராணசகியே உனதுதேகமெல்லாமினைத்
திருப்பதென்ன நீ பூண்ட ஆவையாபரணமெல்லாம் பொடிப்பொடி
யாப்போவதென்ன ஓரேரகமாய் விசனங்கொண்டிருக்குங்காரண
த்தைச்சொல்லுமெனஞ்சைக்கண்மணியே.

பேயண்டிசொல் விருத்தம்.

சொல்லுவேன்கேளாயெந்தன் சுந்தரமுடையபிராண
வல்லவாயுன துபாதம் வணகியான்புலரிந்தேதேயர்

இல்லாதலே னோ தன்னிலிங்கொருரிஷியும்வந்து
மல்லாடியணையுமென்றுமானமுங்குலைத்தானையா,

வசனம்.

கேளும்பிராணனுக்குப்பிராணனாயிருக்கும் பிராணநாதா தேவ
ரீரிவ்வத்திலே வேட்டையாடப் பிராணபின்பு இங்கொரு மகாரிஷிவந
துபேசாதல்லாம் பேசி மென்னை மானபங்குஞ் செய்தான்மருணேஸ்
வரா.

பேரண்டன்சொல் விருத்தம்.

மானமுங்குலைந்தேனென்றாய் மடத்தையேசொல்லக்கேளாய்
காகநாதன்னிலுன்னை ககற்பழித்திட்டபொல்லா
நனைக்கணை பால்ன்றுபிசுணைத்துணிப்பேன்றானி
போனதெவ்வழிபேகாணேன் பிபண்ணேநியுரைசெய்வாயே-

வசனம்.

ஆஆ கேளும் என்னருமைப்பெண்ணரசே இந்தச்சோலைகுழ்
ந்தகாலகத்திலே உன்னைச்சோந் தணைநதபஞ்சமாபாதகளை நெஞ்சை
ப்பிளந்து எனது காண்டபத்துக்குஇரைமொழிக்கிறேன் அவன்பேர
னவழிபைபக்காட்டும் பெண்ணரசே.

பேரண்டிசொல் தரு-இ-ம் கெண்டா-ஆதிதாளம்

கானகத்திஸ்மாமுனிவன் தானுரைத்ததென்னசொல்வேன்

மன்னவனே

என்னைச்

கண்டவுடனேவிரகங்கொண்டனையு மென்றுரைத்தான்

மன்னவனே

அத்த

மானாபிமானமில்லாநனென்மேல்விழுந்து

மன்னவனே

அடி

மங்கையேவீவாடியென்றுகொங்கையையவன்பிடித்தான்

மன்னவனே

அத்த

மாயக்காரமாமுனிக்கு நாயமல்லவென்றுரைத்தீதன்

மன்னவனே

என்னை

மருகடிமென்றுவந்தனிருகரம்பி ஒத்திழுத்தான்

மன்னவனே

ஆ-ஆ

ஆயன்செயலென்று யான்மாயன்பரதம்ரினைத்தேன்

மன்னவனே

எத்த

ஆடையுடைய சிவவாதி யாடையும்கண் ணைத்தான்

மன்னவனே

எனனை

மல்லாடியெனைமருகச்சொல்லா துகாணிதியென்றேன்

மன்னவனே

என்

மகுணேசன்ருனிருந்தால்வெகுமோசம்வருமென்றேன்

மன்னவனே

அந்தப்

பாபியவன்மேல்விழுந்து தாவியென்னைத்தானந்தான்

மன்னவனே

அவன்

அன்புடசேயிவ்வனத்திற்பென்புடனேதானடந்தான்

மன்னவனே

பேரண்டன்சொல் விருத்தம்.

அடமடமயிலேவுன்னை யணைநகவன்சிரசைப்பஞ்சாய்ப்

பொடித்திடாவிடாநுபிடுதததுவில் டுரால்

துடித்தின்புலம்பவேண்டாந் துஷ்டனைநான்போய்வென்று

நொடிதனில்வருவேன்சிறை நோகாமலிருந்திடாயே

வசனம்.

ஆஆ கேளுமெண்ணேபேரண்டி உன்மீதில் விருப்பங்கொண் டவன்சிரசை ஆயிரம் சுகலாய பிளகாடிக்காவீடால் என்பேர் பேரண்டநல்ல இவ்வா வென்று வந்திறேன் அஞ்சாதேயிரும் மெ ணனை.

பேரண்டிசொல்-விருத்தம்.

மடாசைநாணுநகனக்கு மனையாளுமாவதானால்

அந்நி மெலவதிலவந்த வருந்த முனியாய்வென்று

மொடாந்தாநிவன்சிரத்தைத் துணிந்திடசெயதுநத

னிந்தனில்வந்தாலின்று எனக்குநீபுருஷனென.

வசனம்.

கேளுநென்றிராணநாயகா என்மேல் விருப்பங்கொண்ட பஞ்ச மபாகசனைச் சிரசாசனனை செயதுவந்திரானுல் யான் உனக்குணன் பெண்சாதி அதுவரைக்கும் நீரெவ் கருப்புருஷனல்ல உமக்குபாரி நாநல்லமன்னவனே

பேரண்டன்சொல்-விருத்தம்.

சற்கரைவார்த்தைசெம்பொன் நடவரைநிகர்த்தகொங்கை

பொற்கொடியுன்னைசேர்ந்த பொல்லாததுஷ்டனறன்னை

தற்கஞ்செய்தவனையின்று தலைகளைத்தறித்துயானு
மீக்கணம்வாரேன்பெண்ணே யிவ்விடம்மிருப்பாய்கண்ணே.

வசனம்.

ஆஆ கேளு மென்னருமைப்பெண்ணரசே உன்னை மானபங்க
ம்பண்ணின மாதவமுனியைக்கண்டு யுத்தஞ்செய்துவருகிறேன் இவ்
வனத்திலே பதனமாயிரும்பெண்ணே பிராணசகியே.

அர்ச்சுனன்போகிறதைபேரண்டன்பார்த்து,

சண்டைசெய்கிற-விருத்தம்.

ஆரடாரிஷியேநீதா னடவியிலெனைத்திரும்பிப்
பாரடாவுனதுவீர பாக்கிரமமறியலேணும்
போரடாசெய்பவந்தேன் புத்திகெட்டவனேவாடா
கூரடாவுன்றன்மணிக் குடலையுமெடுக்கின்றனே,

வசனம்.

ஆரடா அடாரிஷியே இந்த ஆரண்யத்திலே எனதுபாரியானே
மருகிப்பேசாமல் நடக்கிறாய்நல்கதாகட்டும் இப்போதிருளருய்தத
ஞ்செய்யலாம்வாடா அறிவுகெட்டமாதவரிஷியே.

அர்ச்சுனன்பேரண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

குடல்தனையெடுப்பேனென்று கொக்கரித்திடும்பேரண்ட
கடலதுவுரைந்தாற்பாரிற் கனகிரியணைகளாமோ
அடல்பெரும்வனத்திலென்மே லடாநிந்தைபோடவந்தாய்
விடவிடப்பேசவேண்டாம் விலகிநீயப்புறம்போடா

வசனம்.

ஆரடா அடாகெண்டபேரண்டாசமுத்திரமானது உடைந்தால்
மலைகளாகப்போகுதா இந்தகோலேழுந்த காணகத்திலே என்மேல்
அடாநிந்தைபோடவந்தாய் போடாபோ புத்திகெட்டபேரண்டா.

ஃம

போடாவென்றுரைக்கவந்தாய் போரநாயல்லகண்டாய்
தாடாண்மையானவென்றன் தாரத்தைவிரும்பலாமோ
மூடாவுன்றனையிப்போது முறிக்கிறேன்மோசமில்லை
வாடாயென்னெதிரில்சந்திர வாட்கிரைகொடுக்கின்றேனே

வசனம்-

ஆஆ ஆரடாஅடாவேலைமெனக்கிட்ட ஆண்டிப்பயலேஒருவன்
பெண்சாதி ஒருவனுக்குத்தாயாச்சுதே அப்படிக்கிருக்க அடாநீயெப்

படியென்பெண்சாதினையாருநிதடச்சுன்றாய் உனையெனதுசந்திராயு
துக்குஇவரகொடுக்கிறேன் டாரடாமாதவா.

அர்ச்சுனன்சொல்-விருத்தம்.

பெண்மொழிதேகட்போரெல்லாம் தேயனென்றுரைப்பாரில்
தண்மைடாலென்சொன்னவன் சநித்துப்போர்செய்யவந்தாய்
வண்மைசேருன்பெண்சாதி வார்த்தையைநம்பவேடாம
கண்மூடியுயிரைமாய்க்கக் கடிதுகொள்ளாதேபோடா

வாணம்.

ஆரடா அரபேரண், டாபெண்சாதிவார்த்தையை கடுநடுமிளன்
னுடனேபோராளவரலாகுமாபென்னொழி கெடகடிப்ப டேயனை
இன்றுதான்மணை உன் அடாகாட்டிலேயுமேபேரண்டப்பயலே-

பேரண்டன்சொல் விருத்தம்

அறிவுகொட்டலெனையென்ற னரினையுணர்ந்தல்லால்
மொறுகியவெறினை போல மொழிகளாபதறவேண்டாம்
கெருவங்கொண்டவனையின்று கெலக்கொற்றாடிக்குளுங் னை
கருவருத்திடனுன்றந்த கனவிரனறிகொடியோ

வசனம்.

அடாவாடாவெறிகஞ்சாக்குடியனே உனதுசெருவத்தினுலேவி
ருகாவாய்ப்பேசுகேண்டிதிடிலேயுமாஹம் ஒருகைப்பாரப்போம்
சாழாரத்தியமிருக்குமயாகிள் யுத்தஞ்செய்யலாம் வாடாமடைய
னென்னும்மாதவா.

அர்ச்சுனன்சொல் விருத்தம்,

கற்புள்ளசையாநில கனந்தராவணனுமாண்டான்
வந்ததன்மேலாவ விவனிதைகாண்கையால்மாண்டான்
அற்றான்னையாளானவரிவைதன்மொழியைநம்பி
நிப்புவிதனிவாங்கிவனிழைப்பதுநீதிபாலே

வாணம்.

கேளடா அரபேரண்டாமூடாசீதையாலேராவணன் மாண்டா
ன்தாரகையாலேலாஸமாண்டான அதுபோல உன்பெண்சாதிமொழி
யினுலேநீமாளப்பாகிளாய பேசாத்தொழிப்போடா மடையனென்
னும்பேரண்டைப்பயலே,

பேரண்டன்சொல் விருத்தம்,

மாதவம்செய்தவேர்க்கு மன்மதகாமமோது
பூதலமாய்கையேது பூவைமேல்வீரப்பட்டமது

பாதகாயின்றா த்தைபரிவுடன்புணர்ந்த போக
நீதியோ உனக்கிப்போதுநானயந்தானோ சொல்லாய்

வசனம்

ஆ ஆ-நன்றாயிருக்குது அல்லா அடாமாதவஞ்செய்வோர்ஊந்
குத்தாரணிபாய்கையேது இதைநீக்கிவிட்ட டெரியோர்ஊன் ஊ ஊ
ம்பெண்ணுஷைநீ யாரகடெநீ நீனைககதா குபாசொல்லட அடாமா
தவா

அர்ச்சுனன் சொல் விருத்தம்

எத்தனையான் சொன்னு லுவென்னையே கூடுமென்றான்
பெற்றதாயச்சேயென் லனபேரண்டமுடாகேளாய
சித்தினிச்சிறுகுடியென் மேற்சிக்கிரம்விழுவேவந்தான்
உந்தகனைத்துதித்துநின்றேன் உனகநதனின் சென்றானே

வசனம்

அடாமாடாபேரண்டபேரண்ட உனதுவெண்ணாநிச்சு ஆனைகவித
த்திலேயுஞ் சொன்னென் பெற்றதாயென்று சொன்னேன்மேல்வி
ழந்தனைய வந்தான் ஈசனைதுதித்துநின்றேன் இந்நககானகத்திலே
மைந்துபோயவிட்டாள் போடாபுத்திபெட்டவனை.

பேரண்டன் சொல்-ஆசிரிய விருத்தம்

டோடாவென்றுறைத்துநிம்மமுனிமேலேளாய்
பொற்றொழியென்பெண்ணாநிபொற்சொல்லாளே
தடாணமைநீயுரைத்தாலென்கொட்பாது
தப்பாமலிப்பொழுதுயுனைச்சோதிபடேன்
முடாகேளுந் தன் குமுகத்திலீசை
முறுசுருணைதானிருந்காதென்முன்டாக
வாடாநீயுன்னியேயென்கைமாளான
வாட்டுமெனமலேகமவோட்டுறேனே

அர்ச்சுனன் சொல் ஆசிரிய விருத்தம்

ஓட்டுறேனெமலோகமென்று சொன்ன
வுணத்திகெட்டகாதகனைநீதானென்னை
வாட்டுதற்குதிராணியுண்டோபோடாவுன்றன்
வல்மைதானென்னிடத்திறசொல்லாதோடா
ஆட்டுமயிர் தன்னிலரைமயிருன்னாலே
வசக்கவந்தான் திறமையுண்டோவாடாமுடா
காட்டுக்குள்ளேதிரியும்பேரண்டாயென்றன்
கைக்கிணைத்தேயினரதாக்ககாலமாச்சே

பேரண்டன்சொல்-ஆசிரியவிறுத்தம்.

கெட்டகாதகனேகெருவங்கென்றாய்
கெருடன்முன்னேபாம்புதான்வெல்லதுண்டோ
பொட்டனவேவுன்னெஞ்சைப்பிளப்பேன்கண்டாய்
போராடாவுலகத்திலெனப்போலுண்டோ
துட்டனையெனேச்செயிக்கவொருவருண்டோ
துண்டிப்பேனுன்கிரையயிரண்டுதுண்டாய்ச்
சட்டமுனிவன்பிடித்தவிலல்லிலே
சாதிப்பேனுன்னுயிரைவாதிப்பேனே.

அர்ச்சுன்சொல்-ஆசிரியவிறுத்தம்-

வாதிப்பேனென்றுசொன்னபேரண்டாகேள்
வாய்மொழியினற்பந்தலிலேவந்தாய்
ஆதித்தன் தனேக்கண்டபனிநில்லாது
ஆளியின்முன்மதயானையதுவெல்லாது
சாதிப்பேனியானுன்னையறிந்திலாடோ
சங்கைகெட்டகாதகனேவிரத்தேன்குமமாய்
போதித்தாலாகென்வனதுமண்டைப்
பொடிபடவேசினக்கடிப்பேன்பிழைத்துப்போடா

பேரண்டனுக்கும்-அர்ச்சுனனுக்கும்-தற்க்கதரு

இ-ம்தோடிதாளம்-ஆதி.

போடாபோடாவென்றுபுகலுவதென்னடா
போர்செய்துயிட்சணம் வெல்லுமேன்-அடா
மூாசசையாய்த்தட்சணம் கொல்லுமே இந்த
தாண்மைபேசாதே போடாகுடிகேடா
தபபாமற்சாதிப்பேன் மாதா

அர்ச்சுன்சொல்-தரு-மேற்படிதாகம்-தாளம்

தப்பாமற்சாதிக்கவொப்பாதையிப்போது

தாக்கிறேனுந்தனைப் பாரடா-பஞ்சா
யாக்கிறேனப்புறங் கூடா-எனக்
கொப்பாதவார்த்தையைச் செப்பாதேயுன்றனை
கொல்லுமேன்ப,ர்கெண்டபேரண்டா

பேரண்டன்சொல்-தரு

கொல்லுமேன்வெல்லுமேனென்றெண்ணி வீணை
கொக்கரித்தேன்குமமாமலைகறாய் வெ

குத்கனைப் பாவிங்கே சலைக்கிறாய்-ஆடா
மல்லு சஞ்சலு ரொலு மபெலம்பாப் போம்
மடையனெல்லெல்லா

அர்ச்சுனன் சொல்-தரு

மடையனென் றெண்ணுந் தகரையனையுன்மன்
மடிசுகிறேன் மடிகுகளே வெல்லடா வில்லா
லடிசுகிறேன் மடிகுகளே வில்லடா உருதன்
தொடையுநிடையுந் தாடா தடையிலலாமலொடிய
துளைகுகிறேன் பாடெகண்ட பேரண்டா

பேரண்டன் சொல்-தரு

துளைகுகிறேன் றெண்ணியிளககாரமாய்ச்சொல்லித்
தாப்புகிறியிலே யுருட்டுராய் ஆடா
ந் தபடே நாயென்முன் மிரட்டுராய் தேகங்
களைசுகவே புன்மண்டைபிளகுகிறேன் டொடியாகக்
களைவிட்டேன் பாடா மா தவா

அர்ச்சுனன் சொல் தரு

களைவிட்டது லென்னைகக்கிளையாவையோபோடா
காட்டில்லா முன்குடி கேடனை பெண்
டாட்டிசொற்கேட்டிம் மூடனை சுமமா
யனைதேனுன் மட்டு ன்ணையுந்புணர்ப்பேதெனென் றெண்ணுதே
ஆட்டிமடா கட்டிமபேரண்டா

பேரண்டன் சொல் தரு

விரமாகிட்டுப் போகட்டுமெண்ணுதே
வில்லினுன் றலை பிளப்பேன்-தேகம்
சல்லடைகுகளையத் துளைப்பேன் வெரு
சூரவிரனை விஸ்தாரமாய் பேசுதே
சொன்னென் சொன்னடாமாதவா

அர்ச்சுனன் சொல் தரு

பனங்காட்டுநிசலப்புக்கஞ்சாதென்று
பார்த்திருந்தும் வினாய் பேசுறாய் உந்தன்
சாஸ்திரங்குகளெல்லா விசுறாய்-இருந்
வனமதினுன்னாய் சுகுணமத்துல்போகவே
வருகுதுபார்களை பேரண்டா

பேரண்டன்சொல்-விருத்தம்,

அய்யையோதெயவமேயான நியாமற்றஜந்தெட்டுத்தேன்
வய்யவேகணைகள் மாபிலுறுத்துஎன்னசெய்வன்
மெய்யெங்கும்பகைசகுடிபேரமெல்லையருகிற்கானேம்
தையல்பா கன்னேயுன்றன் தாளிணைத்தருகுவாயே

சபையோர்சொல்-பொதுவிருத்தம்.

வாரிகுமுலகநதன்னில்வள்ளைக்காணநெஞ்சிற்
கோரியேதவத்தைச்செய்யகொற்றவனடக்கும்போது
வீரியமிகும்பேரண்டன்விசையனாழிநதபோது
பாரினிலவன்பேரண்டி பதறுவாளகதறுவாளே

வசனம்

அகோடுகளுக்கள்சபையோர்களைஅர்ச்சனனுடையபாணத்
தூலிகெண்டேரண்டன்மூர்ச்சையாய்விழுந்தபோதுபேரண்டிப்
புத்ததுபிலம்புகிறவிதவகாணக.

பேரண்டிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-சண்டா.

பட்டுதோயிராணனாகா பாணமுநதுளைத்தகோதான்
எட்டுத்திககதிராதுபோகன்னமாய்திடுக்கிட்டாயோ
கட்டுடன்கனமாயன்பால்கனமுடன்வாழ்நகயென்னை
விட்டுநீர்பிரியபிரமன்விதித்தவாககிணையிதானே

பேரண்டிபுலம்பல்-தரு.

இ-ம்-காம்போதி தாளம்-ஆதி
பல்லவி,

எப்படிப் பிழைப்பேன்-பிராணநாதா
என்னொர்ப் பிழைப்பேன்

அதுபல்லவி,

இப்படியாயனெழுதிருப்பேனே
என்னமாயும்மைவிட்டுமிருப்பேனே (எப்ப

சரணங்கள்,

கர்த்தனேமுனி	கணையாலடித்தானே
காணநதன்னிலுனனை	மடித்தானே
வித்தகாதேகம்பஞ்சாய்ப்	பொடித்தானே
வில்லிநாலுந்தன்மராபி	லடித்தானே-எப்

எப்படியெப்படிவிட்டுப்	பிரிவேனோ
யேழையெப்போலவேயேங்கித்	திரிவேனோ
இப்படிவருமென்றுபானு	மறிவேனோ
இட்சணமென்னுட்கொய்து	மெறிவேனோ-உ.ப்
மகுணனைவிட்டுமண்மேற்	படுப்பேனோ
மபாவியென்னுயிர்மாள்	விடுபேனோ
சுகிர்தமான் என்வாழ்வைக்	கெடுப்பேனோ
துரோகியென்றும்பேர்பாரினி	லெடுப்பேனோ எப்

பேரண்டிசெர்ச்-விருத்தம்.

பழியுண்டோமுன்னாட்செய்தபாவமோபிராணநாதா
இழில்பெறுமுனிவருன்மேலெய்திடுங்கணைகள் பட்டு
விழி ள்பஞ்சடைந் துபிராணன்விட்டதோதெய்வமெல் னை
முழுதிலுங்கெடுத்ததையோ முதல்வனையென்றுகாண்பேன்

இதுவும்பேரண்டிபுலம்பல்-தரு

இ-ம் எது துலகாம்பேர்கீதாளம்-ஆதி

பாவிமுன்சென்மத திலெனன தீவினைசெய்தேனோ ஐயோ	
பிரம்மதேவா	யாரோ
பாதகியெனதுபிராண	நாதனைப்பறிகொடுத்தேன்
பிரம்மதேவா	
மேவிமண்மீதில்விழுந்தென்னாவினையொழிப்பேனோதான்	
பிரம்மதேவா இந்த	இந்த
மேதினியளந்தவேன்	ஆதிமால்செயவிதுவோ
பிரம்மதேவா	
முற்பிறப்பில்செய்தபழியிப்பிறப்பில்மூண்டதோதான்	
பிரம்மதேவா	ஆந்த
முக்கணனா தன்செயலோமைககண்மாதூயான்புலம்ப	
பிரம்மதேவா	
இப்படியென்செனனிதன்னில் எப்படியெழுதினோ	
பிரம்மதேவா	ஐயோ
இந்தசேதியெந்தனுககு	வந்தவிதிதானோயிது
பிரம்மதேவா	வந்தவிதிதானோயிது

பேரண் டசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா
எப டிடியென்னசெயயெ னென்னுர்ப்பிராணநாதா
இப் பித்தல் லெலிலாயன எழுதிவி டித்தி
முறப்பறப்பினிலேசெயதமுண்ட தினையோவையா
எப்படியுனைப்பிரித்து எல்லையெருபபேன்பாவி.

இதுவுமது-தரு-இ-ம் கெண்டா-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்,

ஐயோநன்னென்னசெய்வெனிலிரியோ-பிராணநாதா-அன்று
ஆயினெழுதினதுமாயமிதுகானோ பிராணநாதா
தையலென்போலபாவியைகதநிலுண்டோ பிராணநாதா-இப்போ
தாளமணியார்ப்புறநுளத்தலைவிதியோ பிராணநாதா
சுத்தனெயென்வயிற்பத்திடுமியுதே பிராணநாதா சட்டி
சட்டிபோலுந்தனகைவிட்டாற்போலாகினாய பிராணநாதா
நற்றவமனிககென்னுற்றதுசெய்த யோநீ பிராணநாதா இன்று
நட்டாற்றிலென்னைசடைவிட்டாயோஐயோ பிராணநாதா

இதுவுமது-பேரண்டசொல்-விருத்தம் இ-ம்-முகாரி

என்னுயிர்ப்பிராணநாதா எப்படிமனதுணிந்து
உன்னையுமபிரித்துயானுமுலயிஸ்காழ்நருகசலாமோ
இநாலுதலுமபிரிப்பனுகள என் போலுமபாயியில்லை
அன்னலாக தத்தானிட்ட ஆசகினையறிகிலென்ன

இதுவுமது தரு இ-ம்-நீலாம்புரி ஜம்பைதாளம்.

கண்ணிகள்.

அருமுலிவனிலில் விடுதல ணையையனெயுன்மார்பிற்பட்டு
அடவிகனில் மடியவிதி அயனுமவிதித்தாரோ
ஒருநாளுமபிரியா கமணவாளன்றனைப்பிரிந்து
ஒரித்தியாத்தகியவிதி அயனுமவிதித்தாரோ
திருவுளத்தின்செயல்துமோதிகழ்நனத்திலியான்முடித்து
தினையதமுதலை மில்விதி அயனுமவிதித்தாரோ
மருகஇருவோநயிவருமகிழ்ச்சியுடன்வாழ்ந்ததுபோய்
மாபாவியாகவிதி அயனுமவிதித்தாரோ
வாரிசுழ்வையகத்தில் வண்மையுடன்வாழ்ந்தானை
வனமதில்விககவிதி அயனுமவிதித்தாரோ
பாரிலெந்தன்மகுணனையும பரிகொடுத்தக்கானகததில்
பாதேசமாகவிதி அயனுமவிதித்தாரோ

நீலிடுங்குமிழைப்போற்
'நெடியசிலையால்மடிக்க
வீரியனே அசுராகுலம்
விட்டுமென்னைப்பிரியவிதி

நிமஷத்திலுன்னுயிரை
அயனும்விதித்தாரோ
விளங் வந்தபிரானேசா
அநுமவிதித்தாரோ

பேரண்டி-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் விருத்தம்,

சிகசெலம்புகழ் மன்னாவன் திருவடிசரணம்போற்றி
பொற்கொடியெய்குற்றம் பொறுசுதரம் சிக் லேணும்
தாசுஞ்செய்திடு பிரண்டன் தன்னைநெழுப்பியெந்தன்
துக்கத்தைத்தீர்க்கவேணுந் துய்யமாதவனேபோற்றி,
வசனம்.

சரணஞ்சரணம்மகாசாசனே அடியாளன்னகுற்றஞ்செய்தா
லுமதேவரீமனம்பொறுத்து என்து பிராணநாயகரை மெழுப்பித்தர
லேணுஞ்சவாமி,

அர்ச்சுனன் பேரண்டிக்குச்சொல் விருத்தம்.

தாவினாசிகைசாத்திற் றட்டாரம்போனாப்பாதம்
மேவியேபனியுறகளளி மெல்லியுன்னிடத்தில்கண்டேன்
பாவிபேரண்டன்றனும் பாரினிலெழுநதுவந்தால்
திவினைவினையிப்பாயோ திருநீயுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

ஆரடி அடிபெண்ணேபேரண்டி என்னடி மெட்டினால் சிகைகர
த்திலேயும், எட்டாவிட்டால் இரக கிககாலைப்பிடித்துசுக்கொள்கிற சன்
ளிரீயேயல்லாமல் கேதேயில்லை பேரண்டன்மெழுநதுவந்தால் இன்
னஞ்சண்டோ சொல்லடி சொல்மாந்தகி.

பேரண்டி-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அன்னமிட்டவாகுததுரோக மடுத்தலகினிச் செய்வாரோ
நாநில,துஷ்டாசெய்வார் நல்லவாசெய்யாரை
இன்னமுநதுமுமில்லை யிடர்நன்றிதிகுமில்லை
மன்னனேமகுணபிணை மடிப்பிச்சைதந்திடாயே

வசனம்.

சேனாமகாராசனே அன்னமிட்டவர்களுக்குத்துரோகம் நல்ல
வர்கள் செய்யமாட்டார்களன்றிகெட்டவாசெய்வார் எனையல்லா
மல்லான் அப்படிசெய்கிறதில்லை தேவரீர்தயவுவைத்து என்மணவா
ளனை எழுப்பித்தாருஞ்சவாமி முனிஸ்வரே.

அர்ச்சுனன்சொல்-மட்டுவிருத்தம்.

துஷ்டபேரண்டா துலங்கியஉன்னுயிர்
நஷ்டமில்லாமல் நலமதாயின்று
அஷ்டதிக்கெஞ்ஞ மதிர்ந்திடவனத்தில்
இஷ்டமாயெழுந்து யினிவருவாயே,

பேரண்டன்-உயிர் பெற்றெழுந்து

அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-போற்றிவிருத்தம்.

தழைத்தநாளகத்திலவந்த தசதிமாமுனிசேயபோற்றி
அழைத்தும்போகேவர்கேன் அடியனைக்காக்கவேணும்
பிழைத்த ஏன்செயலையான்செய்பிழைத்தனைப்பொறுக்கவேணும்.
ம், செழித்ததிண்புயனேசெம்பொற நிருவடிபோற்றிபோற்றி

வசனம்.

சரணஞ்சரணம் ராசரிஷியே அடியேன்செய்தகுற்றமெல்லாம்
தாங்கள் தீங்கென்று உனையாமல்பொறுத்தாரட்சிக்கவேணும்உரத்தனே

அர்ச்சுனன்-பேரண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பொங்கமாயடிபணிந்த பொல்லாதபேரண்டர்கேள்
நிங்கள் குழலகத்தன்னிற் நிகழ்பெறுமுனிவரின்னஞ்
சங்கரனடியார்வங்கால் சரணமென்றடிபணிந்து
பங்கமாயத்தடுத்திடாமல் பதலமாயனுபுவாயே,

வசனம்.

அடரலாடா மூடப்பெட்டிமகனே இந்தப் பூரண்டலத்திலேகி
வனடியார் நதார் பயபக்திடனே அடிபணிந்து அனுப்பினவயும்பி
ள்ளாய் இலிரான் தவத்திற்குநடக்கிறேன்பேரண்டா.

பேரண்டன்சொல் விருத்தம்.

அண்ணலேகேளிருந்தன் ஆக்கினைப்படிநடப்போம்
பண்ணதுற்றம்பாணம் டட்டதுபோதுமையா
விண்ணார் அகமுநின்ற விளங்கியசிவனேநோக்கி
திண்ண ராய்த்தவத்தைச்செய்ய தேவரீர்நடந்திடரே

வசனம்.

கேளுமையா ராசரிஷியே தேவரீர் நிருவாக்கினும் சொன்ன
மொழிப்படிக்கு அடியேன் நடந்துகொள்ளுகிறேன் தாங்கள் கயி
லாசபதியைநோக்கி அகோரமாய்த்தவஞ்செய்ய நடவுக்கிடையா மு
னிசிரேஷ்டரே.

பொதுவசனம்

இந்தப்பிரகாரம்கெண்டபேரண்டத்தில் அர்ச்சுனமகாராஜாவினைப் பெற்றுக் காடுமலைவனமனாந்திரங்களை யெல்லாங்கடந்துவடநீசைக் கயிலாயத்துச்சுருகில்லர்மலையினடிவாரத்திலிருந்து அகோரமாகிய தவஞ்செய்திவழி கமெப்படியென்றால்.

அர்ச்சுன—சொல் தரு இ-ம்-தோடி-தாளம், ஆதி
பல்லவி,

விடையாளா-சுவப் பணையாளா-கங்கைச்
சடையாளா என்பனையாளா

அனுபல்லவி.

உடையாள்சிறுதுடி-இடையாளிளமபிடி
நடையாள் வஞ்சகருள்-அடையரள்மருவிய (விடை)

சுரணங்கள்

அடிக்கடிசோதினை	பண்ணாதே-என்னை
யகலவிடமனதி	வெண்ணாந்த
தடுக்குமாய்கைக்குள்சும்மாய்	நண்ணாதேநம்புந்
தமியேன்மனஞ்சிதைக்க	வொண்ணாதே
அடுக்குமில்வேளையென்னை	ஆதரித்தருள்கூரும்
அகத்துக்கவலைக்கி-யருட்கண்ணாற்சற்றேபாரும்	(விடை)

தேவேந்திரன்-கொலுவுக்குவருகிற-பொதுவிருத்தம்
அரியமாதலாதே தார்போல அர்ச்சுனன்தன்மலத்தைப்
பிரியமாய்க் கொரி மில்லின்றுபெட்டறச்செய்யும்போது
உரியதே தாக்களாலந்தவுளவையுமவன்கருத்து
தெரியவேலைவனுமென்றுதேவேந்திரன்வருகின்றானே

பொது-வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் அர்ச்சுனன்தபஞ் செய்யும்போது அருள்
தகப்பனான தேவேந்திரமகாராசன் அந்தத்தபவிலையைத்தண்ணாழம்பி
றராலும் ஆலோசனைசெப்து அறியுப்படி தேவேந்திரமகாராசன்த
ன்கொலுவுக்குவருகிறவிதங்காண்க

தேவேந்திரன்-கொலுவுக்குவருகி-தரு

இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தேவேந்திரமகாராஜன்வந்தான்

தேவேந்திரமகாராஜன்வந்தான்

அறுபல்லவி

தேவேந் தர்கள்புகழ்ந்து போற்றும்மகாஅதிபதி
பொன்னி ராமடி கிரகிலுன்னி - உது - ன் னன்று
சொர் னகிர்த்திபுகந்-தன்னிவிருந்து மின்ன(தேவே)

சரணங்கள்.

கரத்திற்செங்கோ டாட இருபுறமுங்
கைகூப்பிடுதேவர் நாட
உரத்தில்த்நபதகக பொளியெங்கும்ஐவித்திட
உற்றமாவவர்கள் சுற்றிலாழிசொல்ல
கற்றமறையவர்கள் பற்றிவர நல (தேவே)

பாவையித்திராணிகருத்து-மென்மேலுமகிழ்

பருகப்பருகச்சிரித்து
ஆவலுடன்ரமபையூர்வசிமு நலானோர்
ஆழிசையுடனே பாடிய வருமொன்று ப்
சுடிப்புளிகிதவகொண்டாடிவர நன்றயத (தேவே)

பேரிகைபூரிகை அடிக்க-தவளக்குடை
பிரதே சிலர் பிழகக
காரியகாரணாக -வுளடியைக்கண்டு
காட்சிப்பெறுப்சிசயன் அபேட்சைநீர்த்திடவும்
மாட்சிமைபாபொரு-குட்சிபகாந்திடவும் (தேவே)

தேவேந்திரன்-கடவுளு ர்குப்போற்றிவிருத்தம்.

எங்கினுந்தானே தானுயிருந்துகாப்பவனேபோற்றி
பொங்குமாதகர்களுழைப் பாககடிப்பவனேபோற்றி
சங்குசககரத்தைககையிற்றரிப்பவனேபோற்றிபோற்றி
எங்களை ரட்கித்தானுமெழில்வண்ணோபோற்றிபோற்றி

தேவர்கள்-தேவேதிரனுக்குப் போற்றிவிருத்தம்

சந்தரந்தனிலுநல்லசொல்லினுமொப்பில்லாத
இந்தராணியெனுமின்னுமிச்சையாய்மெச்சுகின்ற
ஐந்தருமிழலில்மேவியமரரைப்பாதுகாசகும்
இந்திரனேயுனதுசெம்பொனிணை அடியோற்றிபோற்றி

இதுவும் தேவர்கள்-தேவேந்திரனு ர்குப்போற்றிவிருத்தம்

எந்நிலத்தோருமெச்சும்இறைவனேபோற்றிபோற்றி
மன்னியகரத்திற்கொண்டவங்கிராயுதனேபோற்றி

தன்னிகரொருவரில்லாச் சசிமணவாளாபோற்றி
பொன்னுலகமுன்னடாளும் புரந்தராபோற்றிமேற்றி

பொது விருத்தம்,

ஊர்வசிம்பைதிலோர்த்தகைபடனஞ்சிய்ய
கருட காந்தநுர் தீர்த்தமாசுவர்க்குழ
அருமைநீடுராணியென்னு மரிவைநீனுடன்மழந்து
சதுரினிலிருந்து புரந்தரன் சாற்று வான்சாற்றுவானே,

பொதுவசனம்.

அகோகெப்படிமென்றால் அரம்பை மேனகை ஊர்வசி திலோ
த்தன்மை முதலானவர்கள்நடனஞ்சிய்ய வும் தேவர் முனிவர்களு. கா
ந்தநுலர்கள் அருகினில் தேவேந்திரன் வீற்றிருந்துசொல்லுகிறவித
ங்காண்க.

தேவேந்திரன்சபையோர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மொழியுமிச்சபையிலுள்ள முனிவரேகேளீரெந்தன்
அடிகுபமைந்தனுவை அருச்சுனன்சிலனைநோக்கி
வழுவர்க்கலைதன்னில் மகாதவஞ்செய்யுகின்றான்
தழுவுமத்தவஞ்சோதிக்கத் தந்திரமொன்றுசொல்வீர்,

வசனம்.

கேளுங்கள்இந்தச்சபையிலுள்ள ரிஷிகளே தேவர்களேஎன்னு
டையகுமாரன் அருச்சுனன் கைலாசபரிசுத்திலே பரமசிவனைநா
க்கி உகிரிமானதவகசெய்கின்றான் அவன்தபோபலனைப் பரிசோதிக்க
கும்படியே ஒரு உபாயத்தைச் சொல்லுகள் பார்ப்போம்சபையோ
ர்களே.

தேவர்கள்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

முனிவர்கள்செய்தவத்தை முழுதுஞ்சோதிக்கவேன்றால்
வனிதையர்தடவைக்கொண்டே மனவலியரிடவேணும்
இனியமற்றொன்றாலாவ திலையாகையாவ்வாது
தனியானுதனஞ்சயம்செய்தவத்தைச்சோதிக்கலாமே,

வசனம்.

கேளும்தேவந்திரமகாராசனே ரிஷிகளுடைய திடச்சித்தமறிய
வேண்முமானால் ஸ்திரீகளாலேயல்லாமல்வேறொருவிதத்தினாலும்அ
றியக்கூடாது ஆகையால் உன்குமாரனை அர்ச்சுனன் செய்யப்பட்ட
ததீபாபலத்தை ஸ்திரீகளைக்கொண்டேயறியவேணும் தேவேந்திர
மகாராசனே.

தேவேந்திரன்-தேவர்களுக்குச்சொல் விருத்தம்.

சரியி தூன்றாய்ச்சொன்னீர் சபாசுநன்றாய்ச்செய்த
பெரியவெல்லாங்காமப் பெண்களின்வசமானர்கள்
பிரியமாமாச்சுனன் செய்பெருந்தவத்தையுமவ்வாறே
தெரிவையாதம்மைகொண்டு செந்நணத்தினிலறிகுவேனே,

வசனம்.

கேளுங்கள் தேவர்களை சரிசரி ஆஆ சபாசுநன்றாய்ச்சொன்னீ
ர்கள் முன்பு தவத்தைச் செய்தவாகொல்லாம் பெண்களுடைய கை
வசமானர் னோதவிர வேறில்லை ஆகையிலு ல்லிதோ ஒருநிடைம்பொ
ழுநிலே ஆசசுன்னுடையதவத்தையும் அப்படியேபரிசோதிப்போ
மத்தவர்களே.

தேவேந்திரன்-ரம்பை-மேனகை-ஊர்வசி திலோர்த்தமை.

முதலோர்க்குச்சொல்-விருத்தம்

பேர்பெரவிளங்குந்தெய்வப் பெண்களேசொல்லக்கேளீர்
ளாபெருமெனதுமைந்த னிலகுவில்விசையனந்த
சோபெருகலைதன்னிற் றிருத்தமாய்க்கவஞ்செய்கின்றான்
நேர்பெறச்சென்றவன்ற நீலசனைச்சோதிப்பிரே,

வசனம்.

களாய் ரம்பைஊர்வசி மேனகை திலோத்தமை யென்னும்
பெண்களே என்கு மாரனான அர்ச்சுனன் கைலாயத்திற் பரமசிகனை
நோக்கித்தவஞ்செய்கிரான் நீங்கள்டோய்யவன் மனவுறுதியைச்சோ
தித்தவா நுகளபெண்களே.

நடனப்பெண்கள்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஒப்புறுசலாககலோகவம் நீ நாபகனேகேளீர்
செப்ப ராயெவறளையிற் சிககாதேபேர்களுண்டோ
அப்படியேபுண்ணந்தனருச்சுனன் றிடச்சித்தகதை
தப்பறவேசோதிக்கச்சதிருடன்வரு குவோமே,

வசனம்.

கேளுஞ்சுவாமி சுமார்ச்சாதிபதியான தேவேந்திரபகாராசனே
எப்போப்ப டரிஷ்காநாலும்வககள் கைகசமாகாத டேர்சுண்ண
டேர் தேவநிருததாரா படியாக அந்த அர்ச்சுனராசன் தடோபலதனை
ப்பரிசோதித்து வருகிறீமுகவாமி.

தேவேந்திரன் பெண்களுக்குச்சொல் வசனம்.

ஆனால் அப்படியேபோய்ச்சேக்கிரமாய்ப பரிசோதித்து வா
ளாபெண்களே.

நடனப்பெண்கள்வருகிற-டொதுவிருத்தம்.

உருவசிமேனகையுயர் திலோர்த்தமை
ஒருமையாமரம்பையென்றே ஏமாடர்
தருநிலையருச்சுனன்ற ஞ்செய்கின்றி
மருவுடர்கைலையில்வந்து தான்நின்ற,

நடனப்பெண்கள்வருகிற-தரு-இ-ம் பரதுவராளி ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஊர்வசிமேனகைரம்பைதிலோர்த்தமை
உன்னதமாகவந்தார்.

அனுபல்லவி.

சீர்வளரருச்சுனன்செழுந்தவத்தைச்
சிவனைவணங்கிவின்றசிந்தைதனைப்

சோதிக்க
போதிக்கஊர் வசி

சுரணங்கள்.

கானகத்தன்னிலி நுந்திங்

சோவு

கலாபமடமயிலனம்

போல

வானகமின்னல்கள்மாநிலவந்த

தென்ன

மாந்துளிரை நிகர்த்தவடிவுபளப

ளென்ன (ஊர் வசி)

அன்னப்பேடைகள்போலருமையுட

நடந்து

ஆரணியங்களுடன் ஆறுமலை

கடந்து

சின்னஞ்சிறியகொடி போலுமடை

நுடங்க

சிலைவிசையன்றவத்தைச்சிதகும்படி

துடங்க (ஊர்வசி)

பம்பரம்போலினம்பந்துமுலை

துலங்க

பாரத்தமுனிவாநெஞ்சம்பதைத்துமிகக்

கலங்க

அம்புவியையோட்டி ஆசைவலையிற்

பூட்டி

அருமைபதுடாராட்டி அனந்தவிச்சத்தர்

காட்டி (ஊர் வசி)

அர்ச்சுனன்தோத்திரம்-தரு-இ-ம்-பரசுதாளம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

அரகரா-திரிபுர-ஹரா

அதுபல்லவி.

அரகராபார்வதி

மனோகரா

அடியார்நனைத்தையளிக்கும்

சுபாகரா அரகரா

சுரணங்கள்.

ஆதியான
ளகலவந்த

கிரபரகரா-இரு
திவாகரா

சீதாசந்திர	சேகரா உந்தன்
பாநவருன்புரியந்தியம்	சாகரா-அரகரா
சுருதிபுகழ்ந்திம்	தூயகா-கடுஞ்
சுமேயிலில்நடித்த	நாயகா
சுருதுமெரியவர்	தாயகா-உந்தன்
சுவலையறுசிவகலை	நாயகா அரகரா
சுமரகுணசா	தாரண சைவ
சாமுரதாயக	வாரண
நிலைத்திய	காரண-நெஞ்சினில்
நனைந்தவரந்தரும்	பூரண-அரகரா

நடனப்பெண்கள்சொல்-தரு-விருத்தம்.

எப்படியென்னசெய்வோமெவர் கபோபலனைப்பார்த்தால்
கைப்புதுமே முஞ்ஞானகைசப்படுகிலை
தப்புமுமிவாககொப்பான கசிகளெனகுமில்லை
இப்பொழுதனுப்பிவைத்த இத்திரனுக்கெல்ல சொல்வோம்

வசனம்.

கேளுஞ்சகிமார்களே இந்த அர்ச்சனனுடைய போபலனைப்பா
ர்த்தால் நமமுடையமையலாகிய வலைக்குள்ளே வசப்படுகிறதென்போ
லில்லை நாமுட அந்தரிஷிசன் செய்யப்பட்ட தவத்தைப் பரகிரந்த
ரேறும் இவாடிப்பட்ட தபத்தைப்பார்த்ததில்லை நம்மையனு பிலைவத்
ததேயே இவனுக்கு என்னசொல்லப்போகிறோமென்களே.

நடனப்பெண்கள்-விருத்தம்.

கூடலைக் கலைப்போங்கொய்சையைத்திரப்போங்
கோதிலா அருவிழிற் குள் ப்போம்
சாந்தமும்புனுகும் தவத்தின்மேலணிவோம்
தடஞ்சனைமலர்னைப்புனைகோம
பாநதாமிகைகள் பாடுவோம்விழிடாற்
பட்டவரோந்நெறுடந் திப்போம்
சோந்தி மயிலப்பாலாடுவோநாது
செய்கையைச்செய்த நாமறிவோம்

ஊவசிசொல்-வசனம்.

ஆனால்சிலகாரியஞ்செய்வோம் அது என்னவென்றால் இந்த அ
ர்ச்சனனுக்கெதிரேகாற்றின்வாடையிலே நின்றுகூந்தலை அவிழ்த்து

தறிமுடிப்போயா (மேனகைசொல்-வசனம்) ஆ--ஆ அதுவுமெந்தா
ன்அந்தப்பரிமளவாடையினுலே, அவர்சற்றேகண்ணைத்திரந்து பார்
த்தாயோமானால் இந்தஸதனங்களைச் சற்றேமூடலாம் அது வுல்
லாமல் இங்கே ஓடப்பட்டமலைஅருவிகளிலே நாம்ஜலக் கிரீடை மண்
ணலாம் (அரம்பைசெவ்-தசனம்) அபப்டியல்ல அவர்கண் ணையாத
திரந்திறப்பாரேயாமானால் திவ்வியமானசதம்பசஸ்தூரினையுதன்னி
யங்களில் பூசலாம், அதுவுமல்லாமல்சளகலென்றேடி பல்சிகை மு
ல்லையுத்தங்களைப்பறித்து முடிக்கலாம் தம்புருவினை வேயெடுத்த
க்கொண்டு ஆனந்தமாய்ப்பாடலாம் அவர் காதிலேகேட்குமபடியாய்
க் கிளிகள்போனும் நன்றாய்ப்பேசலாம் (திலைர்த்தமைசெவ்-தச
னம்) அதுமாத்திரமென்ன பந்தாடலாம் அம்மாளையாடலாம் ந மா
லேயானதெல்லாஞ்செய்துபார்ப்போம், (ஊர்வசிசொல்-வசனம்) அப
படியே மெய்வோம்மாருங்கள்

பெண்கள் சொல்-இ-ம் சங்கராபரணம்-தாளம் ஆதி
கண்ணிகள்.

வாரும்வாரும்மென்களே எல்லோரும் விளையாடலாம்,
வாரும்வாருபென்களே.

ஒடிமருவிநீறிற்	குளிப்போம் நாம்
ஒருமையாகச்சிரித்து	களிப்போம்
கூந்தல்விழித்துதறி	முடிப்போம்-நன்றாய்
குலாவிசாமசங்கீதம்	படிப்போம்
சந்தனமுல்லைமேல்லாரிப்	சீராம்-நல்ல
சரசசல்லாபமாகப்	பேசுவோம்
பேடைமயில்கள்போ	லாடுவோம்-நாம்
பிரிபமாகவேகூடி	யோடுவோம்
கொங்கைக்குடத்தைசற்றே	காட்டுவோம்-அவர்
கோதில்மனதிற்சூரம்	முட்டுவோம்
சேலைநையவிழ்த்து	வாடுப்போம்-காமஞ்
செறித்ததுபோற்சோர்ந்து	படுப்போம்
அன்னப்பேடைகள்போலே	நடப்போம்-நமது
ஆடலொன்றொன்றுகூட்டி	நொடிப்போம்

ஸ்ரீ ம க ர ப ரீ த வி னீ ர ச ம்.

வினைககக்கென்செற்றே மீட்டுவோம்காமம்
 விளைக்கு மாணந்தகதி கூட்டுவோம்
 கண்ணு ராபணர்கள் பூணுவோர்ந்து
 கலைபெருகிழ்த்துக் காஞ்சம் நானுவோம் வாரும்
 ஊவசிசொல்-விருத்தம்.

மா தர்களாடெல்லாம்வகைவகை வேணுசெய்தும்
 தீதிலாளியன்கண்கள் திறந்துபா ராமறபோனா
 ஆகலால்வனி ராரே அஞ்சகன் சனையழைத்து
 தா தமவிழ்வாளி தூற்றித்தவரதினைககிதைககச்செயவோம்

வசனம்.

கேளுந்தோழிமார்களை கேளிலிலாச டாய்நம்ம லேயான விசிக்
 திரங்கெல்லாஞ்செய்கோம் ஆந்த அர்ச்சுனன் கண்ணைத் திறந்து
 பார்க்கவில்லை ஆகையால்மனம் பயழைத்து டுட்பபாணங்களைப் பிர
 போகஞ்செய்யச்சொல்லு அர்ச்சுனன் மனதைச்சோதிக்கவேணும்
 (அப்படியேசெயவோம்)

மன்மதன்வருகிற பொதுவிருத்தம்.

மையலைத்தருமின்னார்களமகபதிவொழிபாத்தங்கள்
 கையினிளானமட்டுகாண்பிததுமருசுகனன்றன்
 மெயமனஞ்சி உதவுராமல்விடையேருந் தவநோக்கிப்
 பையவேதுதிக்கவிரபராகரமவேள்வலைநான்

பொது-வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் நடனப்பெண்கள் கங்களுடைய ஆட
 ல்பாடலமுதலிய அநியங்களைக் காட்டியும் அர்ச்சுனன் தன்கருத்து
 சிதைபார்க்கடவுளைநோக்கி அதிகவுக்கிரமாகத் தவஞ்செய்யும்போது
 மன்மதன்வருகிறதிதகாண்க.

மன்மதன் வருகிற-தரு-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்மதராச சிவந்தான்- இதோநவ மன்மதராசன்வந்தான்.

அறுபல்லவி.

வன்மைபெருவிறையன்வனவலியைக் கெடுக்க
 வாசமிசூர்தசெழு மலாககணைத் தொடுக்க-மன்மத

சரணங்கள்

தென்றலின் தேரேறி மாதர்
 செழும்படை தொண்டிறி

சூன் றவில்லாற்குமுன்னங்குதித்துச்சென்றதுபோல
குதித்தசசிநதைகளித்துகொக்கடித்துமென்மேலே (மன்)

திங்கர்குடை பிடித்து நல்ல
செழுங்க - ல்முரசடித்து
பங்கயகறுப்புவிடலைப் பட்டளிநாணி யேற்றி
பாத்தனைககலாடவுடன்பலோமலர் தனைத் தூற்றி (மன்)

தாழ்வுடவா ளிதுககி விசயனைச்
சுரதிகுமீசைமுறுககி
ஏழுலகநதனிதென்கெதிரில்லை யென்ன
இமையவரிவள்வல்லெளிதல்ல வென்றுபன்ன (மன்)

ஸ்திரீகள்-மன்மதனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மன்மதவேந்தேளாய்மகபதிசொன்னவண்ணம்
மென்மைசோவிசயம் முன்னேவிசிதகிரமவேணசெய்தோம்
தன்மனஞ்சிவதயவிலலைதந நெறிவலையவிலலை
வன்மைசேருனதுகையின்வலர்களைத்தொடுத்திட்டாயே.

வசனம்.

கேளாய்மன்மகராசேந்திரா தேவேந்திரன்சொன்னபடி சென்
றுஎங்களாலானதந்திரங்கெல்லாஞ் செய்துபாரசேதாம் அந்தஅர்ச்சு
சுனன்சண்ணைத்திறநதுபாரசுதில்லை கருத்தஞ்சிவநததில்லை இ
னிமேல் உம்முடைய புட்பபாணங்களைப் பிரயாகஞ்செய்யவேணு
மெடா

மன்மதன் நடனப்பெண்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்-

திருவினில்பிருந்தேவெங்குஞ்சிறப்புற்றடெண்களேநல்
லுருவினில்லாபபிலானென்றுரைத்திதமந்சசுனன்பால்
ஒருகிணைப்போசிற்சென்றயுறுநியாமவனாவதின்
பருவங்குறிந்தென்னைமுன்பாணத்தாறசிகையச்செய்வேன்.

வசனம்.

ஆஆ பெண்களே அந்தஅர்ச்சுனன் அவ்வளவுபலவாலானால்
இதோநானேபோய்அவன்வவததையும் அவனுடைய திறத்தையும்
அறியத்தக்கதாகமலாககணை தெரிமுகுகிறேன் பாருங்க ளடெண்ணே

நடனப்பெண்கள்-மன்மதனுக்குச்சொல்-வசனம்.

அகத்தியம்எந்தவிதமாவதுசெய்ய வேணுஞ்சுவாமி.

மனத்தன்புட்பபாணம்பிரயோகம்பண்ணுகிற தரு

இ-ம் உசேனி-தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

தொடுகிறேன்பார் மலாககணை

விடுகிறேன்பார்-அர்ச்சனன்மேல்

(தொடு)

அதுபல்லவி

அடம்புவிடுகரர்ச்சனன்மேற

கணை

தொடு

சரணங்கள்

அவித்தப்புலனுங்

குவிந்ததவமும்

உவித்தமனமுந்

தவிர்க்கிதைய

தொடு

மூட்டிநகனலும்

பாட்டுநததியும்

கூட்டுநசவமும்

பூட்டுநகுலைய

தொடு

புறநெரியுந் சிந்தைவலியும்

இந்தநொடியில் முந்திச்சிதைய

தொடு

அர்ச்சனன்சொல்-தோத்திரம் தரு-இ-ம்-ஆகிரி தாளம்-ஆதி

பல்லவி

சம்போ சிவ-சம்போ

அதுபல்லவி

அம்பொற்றி அடியவர் தியே

சம்போ

சரணங்கள்

கருதியி

லாச சோதிப்ரகாசா

தருவுமை

கோசா சகலலோகேசா

சம்

மகிநுதல்

நேயா மறைசொல்சகாயா

நதியணி

தூயா நமச்சிவாரூர

சம்

தொழுகழு

சீலா சூலகபாலா

மொழியனு

கூலா மூலானுமூலா

சம்

மன்மதன்-நடனப்பென்களுககுச்சொல்-விருத்தம்

முநதுமுவுலகுதன்னில்மொழியுமென்கணையினுலே

கிணதையுமு - லுபவேறாய்ச்சிதையா தபோகளிலலை

இந்தவிவரிசையன்சிறுதையினிசுறுஞ்சிதைவதில்லை

பைந்தொடிமாரேயிங்கேபகையெனனபோவோம்வாரீர்

வசனம்.

கேளும்தெய்வப்பெண்களே மூன்றுலோகத்திலேயும்என் லுடைய
புட்பபாணத்துக்கு வசப்படாதபோகளில்லை அந்த அர்ச்சுனனே மனதை
ப்பேதிக்க இனிவுங்களாலுமில்லை என்னாலுமில்லை தேவேந்திரனிடத்து
க்குப்போவோம் வாரீர்பெண்களே,

நட்புப்பெண்கள் தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வருமகபதியேபோற்றி வானவர்தலைவாபோற்றி
பரவிகீர்சொன்னவண்ணம் பார்த்தனாிடத்திற்சென்று
அருமையாயனந்தங்கோடி யாடல்செய்துபார்த்தோம்
ஒருவராரில்லையந்த வுயர்தவஞ்சிதைக்கதானே

வசனம்.

கேளும்தேவேந்திரமகாராசனே தேவரீருந்தாரப்படித்து அர்ச்சு
னனிடத்திறுநாங்குளபேய் என்களாலானசாமார்த்தியங் னையெல்லாரு
செய்துபார்த்தோம் அவருடையதவத்தைப் பேதிக்கிறதற்கு ஆராலு
மாகாதுசுவாமி,

தேவேந்திரன்-நடனப்பெண்களுக்குச் சொல்விருத்தம்.

எங்கிலும்கீர்த்திபெற்றும் இணையிலாதவனுசெயவோபாற
சங்கையில்லாமத்சென்று தவத்தினைச்சிதைக்கவிமழுங்
கொங்கைபக்திரந்தகாட்டுவ கொளகையுண்ட ருதிதககீத
மங்கையெனப்போபெற்று மயக்கமல்லவதுவிட்டிரே.

ஆ ஆ நடனப்பெண்களே உங்களுக்குகிரான பெண்கள் இல்லை
யென்று கீர்த்திப்பெற்றும் தபஞ்செயவாகளிடத்தில் நர்ணமில்லாமற்
சென்று அகேகவிதகோலாகலஞ்செய்து தவத்தையழிக்கவிறியால் மய
க்கவும் மொழியால்யழிக்கவும்வல்லமையிருந்தும் அந்தஅர்ச்சுனனைய
க்காமல் வந்துவிட்டீர்களே இதுதானு டெருமைபெண்களே.

கேவரகா தேவேந்திரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

முனிவமைமபசுகுல்ல மொழிவிறியுஞ்சங்கீர்த
கொனிதனிற்குயிலும்நாணக் கொ
தனைவிடாசசமரர்சு

ஸ்ரீமகாபாரதத்திலாசம்-

சுயமையும் ஆடலின்மயில்விரமிக்கவும் புணர்ச்சியில்காமம் பிந்திவிட
சரத்தைப்பெற்ற இத்தமாதர்கள் லலையிலகப்படாமல் தன்கையிவிருக்
குஞ் சிலையில் இவர்களைமயக்கி அனுப்பிவிட்டானே அவனல்லவோத
போகீதி தேவேந்திரமகாராசனே-

தேவேந்திரன்-தேவர்என்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆ ஆ நன்றாய்ச்சொல்லீர் நன்றாய்ச்சொன்னீர் தேவர்களே.

தேவர்கள் தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வண்மபோல்விழிகண்டெனுமொழியும்
மந்திரவதனமுந்நனும்பூச்
செண்டிபோல்முலையுந் தானம்போறபல்ஹம்
திபுதிவையுந் தன்கையாம்வாழைத்
தன்கையிந்நெனையுந் துந்தரதவர்கள்
தவந்தினைச்சிதைத்திடவென்று
உண்மபண்ணிபவாற்றியதறவுந்கலங்கா
தேவாபிவிட்டாமிதவரிதே

வசனம்-

நாடுகவர்க்காதிபதியான தேவேந்திரமகாராசனே இவ்வுடன
மகாபாரதாரு இராசர் தூடன்பாடு வகுத்தவண்ணைப்போல் சிறுத்தவி
ழியின் மதுரம்பெருமியசறகண்ணைநிகர்த்த நல்லமொழியும் சந்திர
னொழிபாடாபாடு, வாசனைபொருந்தி சாம்பாய்க்கு கட்டியுருட்டிய
பூவொழிபொலஸ்காழம், முத்தினைவொத்தபல்ஹம் உந்நிகையை
போன் னுவையுந் மிதுர்வாகியவாழைத்தன்குபோன்ற தொடையும்
பிரமதேவப்படைத்தான் அநுளனவத்துக்கென்றால் மாதாவர்களுடை
ய தவநிலையைநிலைக்கும்படியாக அப்படியேசெய்துவந்தார்கள் இப்போ
அசகவுலிபத்திற்கு இவர்களபோனால் பாடல்முதலியஅபிரமயங்களைக்
கூட்டி அநேக தந்திரங்களைச்செய்தும் இவர்கள் கைவசமாகாமல் தன்
கைவசமாட்சி அவர்களை அனுப்பிவிட்டது இப்பேர்ப்பட்டஸ்திரீகளை
வசியஞ் செய்தத்க் மாதவதையுண்மவனுதால் விசயமென்றுபே
ர்க்குத்தந்தா யிருக்குமென்று நினைக்கிறேன் மகாராஜனே.

தேவேந்திரன்சொல்-வசனம்.

ஆ ஆ நல்லபாயமாவதுத்திசொன்னீர்கள் தரும் தரும் நானும்
அப்படியேநினைக்கிறேன்.

தேவர்கள்-தேவேந்திரனுக்குச் சொல்லிடுக்தம்
இத்தமின்னர்களுக்கு மிடங்கொடாதனுப்பினிட்ட
விந்தையானதுஞ்சீரல்ல வில்லிலும்வெற்றிதேர்ந்த
கத்தர்ப்பன்விட்டவைந்து கணைக்குமஞ்சாமலேட்ட
தந்திரஞ்செய்யவந்த தனஞ்செயுன்பெருமையாதோ
வசனம்.

கேளும்தேவேந்திரமகாராஜனே இந்தநடனமா தர்களை ஒட்டி விட்ட
டதும் பெரிதல்ல முன்புசாட்சா த்காரனை நிகரகனுடைய தவத்தை
யுஞ் சிதைக்கிறேனென்றெழுந்த தீரவீரபராக்கிரமமுள்ள மன்மகனவி
ட்ட ஐத்துகளைக்குப் அஞ்சாமல் பின்னிட்டோட அசோரராகிய தவ
ஞ்செய்யப்பட்ட அர்ச்சுனனுடையபெருமையென்னமோ தெரியவில்லை
தேவேந்திரமகாராஜனே

தேவேந்திரன் நடனப்பெண்களுக்குச் சொல்-கூறி.

வானும்அரிபுரலும் தானுஞ்முழல்மடவீர்
சனும்விசயனிடம் யானும்பேய்வருவேன்

கேளும் தெய்வப்பெண்களே அந்தஅர்ச்சுனனிடத்திற்கு நானே
போய் அவன்தவத்தை யறித்துவருகிறேன் பாருங்கன்பெண்களே.

தேவேந்திரன் பிராமணனாகவருகிறபொது விருத்தம்
தெரிவையாசானுஞ்சீர்த்த சித்தகனனுமந்த
அரியவர்களுள் கருந்த அறிந்திடாமற்போனதற்குள்
பெருமைசெய்திரமகன் பிராமணக்கிழவனுவி
மருபுபஞ்சாங்கமாகிய வதைத்தோவாகுகின்றனே.

பொது-வசனம்.

அசோதெப்படியென்றால் அர்ச்சுனனுடைய மனதைச்சொதித்து
தேவேந்திரன் கிழப் பிராமணனாகவருகிறவருங்காண்க.

பிராமணன்-வருகிற-தரு இ-ம்-பு-னாகவராளி-ஆதித்யன்,
பல்லவி.

வேதியன்வந்தானே-கிழ-வேதியன்வந்தானே.

ஆறுபல்லவி.

மாதிரிமகனில்வல்லுமைபடைக்க
ஆகரவாகிய அர்ச்சுனனருகே

(வேதியன்)

சரணங்கள்.

நகரத்திலிருந்துகூட கோலூன்றி
கடந்திடுமுருக்கும்

ஸ்ரீமதாபாரதவிஸாயம்.

இனாத்திமும்பெருமூச்செறியு முளப்போடு
 எட்டியெட்டிநடந்திடு மிடுபுளப்போடு (வேதியன்)
 சூத்திரும்பலும்பேச்சுந் தள்ளாடிக்
 கூப்பிடுங்கைவீச்சம்
 தத்திபிடித்தள்ளாடியநடை யோடு
 தழுவுத்தழுவிஇடைசரித்திடுமுடை யோடு (வேதிய)
 கண்களமிகவுங்குழித்து மாதர்கள்
 கர்மமுழுதுமொழிந்து
 மணாளாசையினிமறுத்துவிட்டோ மென
 மாதவஞ்செய்துவழிப்படுவோ மென (வேதிய)

வேதியன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆரடாபிள்ளய்கீ ஆரண்கையந்தன்னில்
 ஓரவேதணலேழ்மிட்டி யொருநாளின்மீதுனின்று
 கேருமுஷ்கருத்திலென்ன நினைந்துகீதவஞ்செய்கின்றாய்
 சேருமுன்வெண்ணில்லாஞ் சீக்கிரமுறைசெய்வாயே
 வசனம்.

ஆரடாபிள்ளய்கீ இந்தக்கையமலையருகே பஞ்சாக்கினி மத்தி
 யிலே ஒருநாளிலே என்று தவஞ்செய்கிறாயே என்னவேண்டித்தவஞ்செ
 ய்கிறாய் சொல்லுமின்னாய்,

அர்ச்சுனன்-வேதியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
 வேதியர்-அரசேநாலு வேதமந்திரத்தின்வித்தே
 காதுலாய்த்தவஞ்செய்கின்ற காரணமென்னவென்றீர்
 ஆதியோடந்தமில்லா வரும்பரப்பாருளாய்கின்ற
 மாதொருநாளென்முன் வரவேண்டித்தவஞ்செய்கின்றேன்
 வசனம்.

கேளுமையா வேதியரே நான்காலகண்டத்திரிநேத்திர சடாமரு
 டதாரியான பரமசிவன் வரவேணுமென்று தவஞ்செய்கின்றேனாய்

வேதியன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.
 நாலுவேதங்களுக்கும் நற்றவமுனிவருக்கும்
 சிலமாம்பிரமணுக்கும் தேவர்க்குமூவர்க்குமெட்டா
 லீலகண்டனைகீகாண்கினைத்த தெந்தகைமையென்றால்
 சாலசிற்றரும்போரேமு சமுத்திரங்கடப்பதாமே
 வசனம்.

ஆரடத்தம்பிளதடா அந்தப்பரமேஸ்வரனாக்காண வேணுமென்
 று நான்கு வேதங்களுந் தேடிக்கொண்பருக்கின்றது நிஷிகொல்லா

ம் அனந்தங்கோடியுக்களாய் அந்தப்பரமசிவனைக் காணுதர்க்குத் தவ
வஞ்செய்குரர்கள் தேவர்களும் அவரைக்காணும்படியாக இன்னமுந்
தேமிகிறார்கள், அப்படியிருக்க-நீ அவரைக்காணவேணுமென்று தவ
ஞ்செய்கிறது எப்படியிருக்கிறதென்றால், ஒருசிறந்தெனும்பானது ஏழுக
டலேபுந்தாண்டி அப்புறம்போகவேணுமென்று போனாற்போலிருக்கிற
து அடபோடாபயித்தியக்காரா ஒடிப்போடாபோ.

அர்ச்சுனன்-வேதியனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

சருவசங்கரகாலம் தான்வந்துநெருங்கினாலும்
உருவுதற்சிகைத்துட்டாலு முயிரவிடுமளவுமந்தப்
பிறையணிரடையோனென்புன் பிரத்தியட்சமாய்வாராமல்
திறமுடன்செய்யாதன்ற செழுங்கவநான்விட்டேன

வசனம்

கேளுமையா ஒய்பிராமண, சர்வசங்கரகாலம்வந்தாலும் என்னு
டையதிரேகஞ் சிகைத்துப்போனாலும் பிராணபரிபந்தம் அந்தபரமேசு
ரர் என்றும்பாகவராமல் நான்செய்யப்பட்ட அகோரமானதலத்தைவிட
மாட்டேன் நீர்போம்வேதியரே.

வேதியன்-அர்ச்சுனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

அத்தகையதுறுதியுன்னி யமர்ந்திருந்தவாய்கில்
விச்சசன்விடைவிலேறும் விடாநொன்முன்வந்து
பற்றிநீந்நைக்பாக பதத்தைபுந்தந்துமேலு
மற்றுநீசேழ்க்கப்பட்ட வரத்தையும்கொடுப்பார்மைத்தா

வசனம்.

கேளும் என்குமாரண அர்ச்சுன நான்தேவேந்தர்ன் உன்மன
துசோதிக்கத்தக்கதாகப் பிராமணவேடங்கொண்டுவிடுதேன் இப்போ
துநீ சொன்னவுறுதி உன்னிடத்திலிருக்குமானால் அந்தபரமசிவனும் வ
ருவார் நீநீனைத்துவந்தபாகபசுத்தையும் கொடுப்பார் மேலும்உனக்கு
வேண்டியவரங்களைபுந் பிராமண உன்மனோயிஷ்டப்படிக்கு நடக்கு
ம்சுகமாயிரு நான்விடப்பாருகிறேன் அர்ச்சுன,

அர்ச்சுனன்-வேதியனுக்குச் சொல்-வசனம்.

சரணஞ்சரணம் உப்புத்யேபோய்வாரும் என்பிதாவே
அர்ச்சுனன்-மதா திப-தரு-இ-ம்-உசேனி-மீகரதாளம்
- - பல்லவி,

சிவசங்கரமக

திகழந்தனிதேசிக

தேவர

வேவா-சிவசங்கர

சரணங்கள்.

வரிவேல்விழிமாதுமை

பாகா

மநிஞ்சுடியகாரண

தேக-ஓ-சிவசங்கரா

சதுர்மாமறைதேதய

பாதா

சகவாகமகாடிய

போதா-ஓ-சிவசங்கரா

அடியார்தமையாளுப

காரா

அலர்ஞ்சுடியமரசம்

மாரா-ஓ-சிவசங்கரா

பொது-விருத்தம்.

மாபநிபொனவின்பு வலியவில்வியன்செய்யுந்
 திகழ்தவப்பெருமை மாதத்தன் சேடியராலேகேட்டு
 அகமகிழ்ந் துமையாள் மிக்க வன்புகூர்ந்தருள்மிகுந்த
 புத்தபெருசிவசுவனாடிப் பொதுவாவ்சாற்றுவானே

பொதுவசனம்.

அகேகாபெப்பப் பொன்றால் தேவேந்திரமகாராசன் போனபின்பு அ
 ர்ச்சுவன்செய்யப்பட்ட அரிதானதவத்தை உமையவளுடய பணிவிடை
 ப்பொன்சு வகங்கள் உமையவளுடனே சொல்ல அந்தஉமையவளும்
 தங்கணவொன மகாதேதாருடனே சொல்லுமிறவிதங்காண்க.

பார்வதி-சிவனுக்குச் சொல்-விருத்தப்

நாதனேபொன்றுகேளாய் நமதுகலையந்தானில்
 எதுமந்தொன்றுமில்லா யாவனோருருவன்வந்து
 திதிநாந்தவந்தெய்தெந்த பொலிவொலென்னசொல்வேன்
 அநலாபு அங்கிப்பொருது இவ்ந்தெய்குவாயே.

வசனம்.

கேளும் என்பிசாணநாயகே நம்முடைய திருகலையமையிலே
 உபபாதேதி மகாபுஷாமான தபசுசெய்திறுந் அப்படிப்பட்ட
 தபசு இதுவனையிலே ஒருவருஞ்செய்ததில்லை ஆகையால் அவன்கேட்
 துஷந்தகசச்சிக்காமாய்க்கொடுத்தனுப்பவேனுஞ்சுவாமி.

சிவன் பார்வதிக்குச்சொல்-கொச்சசம்,

சோமனுக்குக் கவகாக தேவையேந்தந்நமனுக்கும்
 வீமனுக்குகேரினேபாசா மேவுமுத்தண்ணெனென்ற
 சோமலகாங்க செங்கண்மா லுக்குரியோன்
 தாமமநிமாப்பன் தனஞ்செய்வனகான் பென்மயிலே

வசனம்.

கேளாய்பார்வதி இங்கேதபந் செய்யப்பட்டவன் ஆரென்றால் ப
ண்டிபுத்திரரான தருமனுக்கும் வீமனுக்கும் சேரினையோன் மேலும் உ
ந்தமயனான மகாவிஷ்ணுவுக்கு உயிருக்கு, ரானவன் அவன்பேர் ஆர்ச்
சுனன் அவன் தான் இப்படித்தவஞ்செய்கிறான் பெண்ணே,

பார்வதி-சிவனுக்குச் சொல்-சொச்சமம்.

தேடரியஞானச் சிவக்கொழுந்தேநீர்சோளீர்
வாடவருவானவரு நற்றவருமற்றவரு
கூடப்பிறந்தவரைக குத்திபைவிட்டவ்விசையன்
நீய்தவஞ்செய்ய நினைத்ததென்னசொல்வீரே

வசனம்.

தேவாதிதேவர்களுந் தேநீரந்தாரி நானாமாதேவா அந்த அர்த்த
னன்கூடப்பிறந்தவரையும் தாயாகியாகுந் தே நியையும் விட்டுப்பிரிந்து
இங்கேவந்துதபந் செய்யவேண்டிய காரணமென்ன தெரியச்சொல்ல
வேணுஞ்சுவாமி,

சிவன் பார்வதிக்குச் சொல்-விருத்தம்.

வஞ்சன்திருதராட்சன் மகன்செய்யும்வினையத்தாலே
சஞ்சலஞ்ஞமாமி தமக்குள்ளசெல்லாந்தோற்று
பஞ்சமாய்வனத்திற்சார்ந்தார் பகைவனாயினிமெல்லெல்ல
மிஞ்சியேயெவ்வகபாக பதாஸ்திரமவேண்டிவந்தான்

வசனம்.

கேளாய்பார்வதி உலகத்திலே திருநாட்டாய் விளையாகிய காரி
யோநானாகிகள் கபடவஞ்சத்தினாலே நுதலி நங்களுக்குள்ள சாஸ்க
மத்தோற்று பன்னிரண்டுவருஷம் வனவாசமும் ஒருவருஷமும் அக்
வியாதவாசமுந் செய்யும்படியாய்க் காட்டுக்கு வந்துவிட்டார்கள் ஆகை
யினால் அந்தசத்தாராநிகளைச் செயற்பண்ண என்னைவிருந்தும் பாக
பதாஸ்திரம் வாங்க இப்படிப்பட்ட தவஞ்செய்கிறான் பெண்ணே.

பார்வதி-சிவனுக்குச் சொல்விருத்தம்.

ஆகையினாலேயாக வர்ச்சுனன்செய்தவத்தை
ஏகமாம்மவதிவெண்ணி யின்னமுஞ்சோதிக்காதே
வேகமாய்ச்சென்றுகண்டு வேண்டாமாவரமுமதத்து
பாகமாய்கினைத்த பாகபதாஸ்திரங்கொடுத்திடாயே

வசனம்.

கேளும்என்பிரணரட்சகரான மகாதேவரே அந்தஅர்ச்சனன்செய்யப்பட்ட தவத்தைஇன்னமுஞ் சோதனைசெல்லாமல் சீக்கிரமாகப் போய் அவனுக்குவேண்டியவரமும் கொடுத்துபாசபதாஸ்திரங் கொடுத்துவாரும்சுவாமி.

விவன்-பார்வதிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பதியிழந்துபோனவரைக் கொல்வதாகப்
படுதுரியன்முதராட்ச தனைவிட்டான்
வதியுமவனபன்றியுரு வெந்தேயிந்த
மலைக்குவந்தானாச்சனனைமாய்ப்பதாக
முதிருமுன்னேதாம்பேவெ வவம்மொண்டு
முதராட்சதனுபினை முருக்கவேணும்
எதிர்விஜயர்கேட்டவரங் கொடுக்கவேணும்
மெழு திராய்பெண்மயிலே யெழுந்திராயே

வசனம்.

பாண்டவர் சகலமுமிழந்து காட்டுக்குப் போனபிறகு அவர்களைக் கொல்லும்படியாய் துரியோதனன் முகனென்னப்பட்ட ராட்சதனை அணுப்பிவைதகரின் அவர் அர்ச்சனன் தவசுக்குப்போன சேதி கேட்டு ஒரு பன்றியுருவெதிக் கொடுத்தஅர்ச்சனனைக் கொல்வதற்கு இத்தம லையில்வந்து பதுங்கியிருக்கிறான் ஆகையினால் நாம்வேடவடிவங்கொண் டிபன்றியாய்வந்த அந்தமுதராட்ச நனைக்கொன்று அர்ச்சனன் கேட்டவர ன்களெல்லங் கொடுக்கவேணும் சீக்கிரமாயெழு திரும்பெண்ணே.

பொது-அகவல்-இராகம்-எதுகுலகாம்போதி.

நாகனுசின் நத்தியைப்பார்த்து
காதலசேர்நமது கணங்களெல்லாரும்
வேடராய்க்கையில் வில்லம்புகொண்டு
கூடவேவருகக் கூரெனவிதிந்தர
அபபழங்கானே அறிவுள்ளங்கி
செப்புமாயுறா சிவகனா சன்னை
அண்டமுனமுதது ஆண்டவன்கருக்கைத்
தண்டமுனாக்கச் சிவகனமெல்லாம்
புக்கவிபபாக வெழுந்துகூச்சர
மிக்ககோர்வேட வேடவர

பிரியமாயிருந்த பெண்கணமெல்லாம்
உரியவேடச்சி யுருவமேகொண்டார்
சந்தரம்பு சதாசிவமூர்த்தி
பொங்கமாய்த்தானுப் புலித்தோலுடுத்தி
தருமயிர்பிவி தலையினிற்கட்டி
திருக்கொன்றைமலரைச் செவியினிலணிந்து
பலகைக்கோர்வை பண்புடனெடுத்து
நிலவியகழுத்தில் நிறையவேயணிந்து
னையில்வில்லம்புந் காலினிற்செருப்பு
மெய்யுடன்பூண்டு வேடுவனானார்
தோகைபார் வறியுஞ் சொருகுகொண்ணையுமாய்
வாகைசேர்குண்டு மணிவடம்பூண்டு
புலிநகவளையல் பொருத்தவேபோட்டு
அலறித்தழையா லாடையுமுடித்தி
கந்தவேள்குழந்தையைக் கக்கத்திலிடுக்கி
விந்தையாய்த்தெய்ய வேடச்சியானார்
வேதங்குளெல்லாம் வீறுநாய்களுமாய்
போதவேசூழ்ந்து புடையினில்வரவும்
ஒகையா ப்முதக னுறைவிடந்தேடி
வேகமாய்தெய்வ வேடவா வந்தாதே.

வேடவர்வருகிற-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வேடர் நாங்களை

தெய்வப்பதி

வேடமாதங்களே

அநுபல்லவி.

நீ மின்புகழ்கயிலாய-மலையீடுல் வளர் வெகுதூய

சிவநேய-நல்லுபாயமான்

நீதந்தனிலேஞான-யோதந்தனிலேகெட்டி

(வேட.)

சாணங்கள்.

முதலாவது வேடவர்-சொல்லல்

நாடும்புலவரைக்

கண்டு-மிக

காவுமனமுமவ

நீறண்டு

நாணித்தலையூணிக

கொண்டு-ஒ-து

நாடுமென்செய்வதென

வினையுண்ட

ஊடுந்திரவியத்

தீதே-அதை

நாமழிக்கக்கூட
நடைவிண்டு-கிலிகொண்டு-மிக்க
நஷ்டப்படு மசடனா கூட்டும்
துஷ்டக்கசடனாவாட்டும் (வேடர்)
உ-வது-வேடன்-சொல்லல்.

பல்லைத்திறந்து
பகைத்தபேனையு
பத்தரிடத்திற்சஞ்
பத்துத்தலையு
வெல்லும்பாணை
மேலுத்ததரீகமாய்த்
பையவிரிப்போம்
விமலத்தொழிலது
சமரத்திடையினு
சிரிப்போம்-எம்மைப்
மெரிப்போம்
சரிப்போம்-ராவனன்
நெரிப்போம்
யுரிப்போம்-அதை
தரிப்போம்
மனன்கரிப்போம்-நல்ல
செய்வோம்
முய்வோம் (வேடர்)

ந-வது-வேடன்-சொல்லல்.

தினாகடலெங்கு
திரவியங்களைத்
சிலவாய்ப்போமென
செபுக்குடத்தினில்
உரமாய்த்தரையிற்
முண்ணுமலாவியை
சுத்திசொசனா
சிக்கதனிலே
முக்கிக்கொள்ளும்படி
மோடி-வெரு
தேடி
நாடி-அதைச்
மூடி
புதைத்து-தானு
வதைத்துக்கொள்ளுஞ்
லுத்தப்பசாசனா
யிருக்கும்
யுறுக்கும்-(வேடர்)

ச-வது-வேடன்-சொல்லல்.

ஆனக்கொருநொடி
யானைக்குச்சற்றேபற்
யானைக்கேழைக்கை
தாருமானைச்சும்மா
வேளைக்குவேட்டையொன்
வேழக்கையாய்வில்லம்
வீரத்தையுஞ்செய
விதியிவனென்ன
சதுர்முகனின்னர்
நொடிப்போம்-மத
கடிப்போம்-புலி
யடிப்போம்-மற்ற
யிடிப்போம்
றடிப்போம்-நிதம்
பெடிப்போம்-எங்கள்
சூரத்தையுஞ்சொல்ல
நீடுஞ்
தேடும் (வேடர்)

டு-வது-வேடன்-சொல்லல்.

புலிக்கோடி	யுள்ளவீரர்-அக்கினிப்
புரவியேறிய	சூரர்
புகழ்பண்ணாட்டுள்ள	தீரர்-முத்தமிழ்
புலவற்கருளு	தாரர்
சிலையெழுபது	முடைத்தோர்இந்தச்
சென்னையிர்கீர்த்தி	படைத்தோர்
சிரேஷ்டமாமுத்தியாலுப்	பேட்டையில்வாழ்கின்ற
சின்னமில்லாதவர்	புகழ்புறும்
வன்னியமரபோர்கள்	மகிழ்வுறும் (வேடர்)

சு-வது-வேடன்-சொல்லல்.

அவனியேயொரு	மலையாய்-இந்த
அண்டச்சுவரொரு	வலையாய்
அறிவிலார்மிக்க	நிலையாய்-அங்கே
அதல்லுநாங்களே	துலையாய்
தவறில்லாமலே	மலங்கி-பொல்லாச்
சன்னக்கடலிற்	கலக்கி-னுளுந்
தந்திதோந்தேயன்பு	பற்றிவந்தேபின்பு
தற்பதத்தைத்	தருந்
சொற்பதத்தைத்	பொறும் (வேடர்)

எ-வது-வேடன்-சொல்லல்.

சின்தையில்லன்னெறி	பூரி-விந்வுச்
செனங்குளுக்கம்பு	கூறி-பல
செந்தமிழ்நால்வி	லேறி-இந்தச்
செகமுள்ளாளும்	வீறி
புத்தியில்வல்லோரை	நாடிசிலர்
போற்றும்பிரபந்தங்	பாடி-மற்றத்
தொந்தமாயிலுத்தப்பசா	சரைத்
தூக்கிப்போட்டுத்	தானைத்
தாக்கிவாட்டுந்	காளை (வேடர்)

வேடர்-வேட்டையாடுகிற-தரு-இ-ம்

புன்னாவுனி-தாளம்-ஆறி.

பல்லவி.

வலைபக்காட்டடாஐயே ஐயேயிருப்பு
வலைபக்காட்டடாஐயே

அதுபல்லவி.

நிலையாய்மிர்கங்க

ளெல்லாம்

நெருங்குவரும்

படியாய்

நின்றிவ்வன

முற்றிலும்

சென்றுவருவேன்

சுற்றிலும்

(வலையை)

சுரணங்கள்.

சிங்கமொன்றோ லோடுது பாருங்களதைச்

சின்னாகுட்டிகள் தேடுது

சங்கையிலல்லாமல்யானைத்தளங்களுக்கும்புகும்பாகக்

கத்திவருங்

கூர்ந்து

சுரத்தைதொய்வோஞ்

சேர்ந்து (வலையை)

வேசமாய்ப்புலிகள் மேயுது விளையாட்டல்ல

வேகரடிசுருஞ்

சாயுது

போகவொட்டாமல்நாய்கள்பூட்டைத்தரித்ததட்டிப்

போனில்மட்கினது

கொல்வோம்

வானுலகாவுஞ்

கொல்வோம் (வலையை)

முள்ளம்பன்றிகள்

துள்ளவேவுட்காரும்மரும்

முடுக்காய்நிலைக்

குள்ளவே

கள்ளமாகிடித்துச்சிறிசமைத் துண்ணவேனுந்

கங்குவைத்துப்பாரும்

தேடி

இங்குவந்துசேரும்

கூடி (வலையை)

சலைமான்கள்செடி

யோரம்-பெண்மானைக்கூடிக்

சங்குதேநாம

விகாரம்

மலைமையாடித்த

அண்ணைவாடாயித்தபுறத்தில்

வையமகிழ்க்கிடச்

செய்யும்

கையம்பெய்ததூட

னெய்யும் (வலையை)

வெள்ளையல்

கூப்பிட்டதைப்-பிடிக்கலை

யுட்டிதூக்காத

கேட்டதை

மயில்நாடிவரவேவதை

செய்ப்புத்தித்தந்திக்குள்ளா

வன்னவன்னமாகக்

கூவித்

கின்னவேமுன்ன

மேவி (வலையை)

காட்டையுஞ்

கயுதாநினைசாந்துக்

காட்டை-சுற்றி

வசாரி

சாடைபண்ணுகடம்பா

தனியேனகத்துடம்பா

தண்ணிராவணி

ஹுறுது

கண்ணிக்குப்புற

யேறுது

(வலையை)

வாகுசேர்வானம்

பாடி-புள்ளினமுதல்

வருகுதேவலையைத்

தேடி

ஏகமாய்பக்கினங்கள்

எழுத்துபரந்திடாமல்

இறுக்கியேநாற்

புறத்தினும்

சுருக்கிவாமேற்

புறத்தினும்

(வலையை)

வேடர்கள்-சொல்-விருத்தம்,

கானகக்கடம்பாகள்ளா கடுஞ்சித்திரக்குள்ளாகள்ளா

எனகத்துடம்பாவாடா யிங்குநாம்பிடித்ததசிர

வானகம்பாடியின்னம் வந்தபுள்ளினங்களுல்லாம்

தானகம்போய்விடாமல் தனித்தனிபிடித்திடிரே-

வசனம்.

இதிராங் அண்ணைகாளகக்கடம்பாங் சித்திரக்குள்ளாங்களாங்ள
கத்துடம்பாங்இதிராங் நாமபிடித்தபாட்சிகளுல்லாம் வலையைவிட்டு
டிப்போகாமல்இறுக்கிஅதைச்சீராய்ப்பிடித்திடவேம்வாங்களடாங்.

மற்றொருவேடன் சொல்-விருத்தம்

பிடிப்பதற்குள்ளேயுத்தன் பேச்சுங்கைவீச்சும்பாத்தால்

அடிப்பதாய்த்தோற்றுமெந்தன் அண்ணைகோவல்லிடம்பா

நொடிப்பதாம்பக்கினங்கள் நொருங்குவேட்டித்திண்ணுக்

கடிப்பதற்கெந்தன்பல்நாங் களிச்சுதுபாராயண்ணே.

வசனம்.

இதிராங்அண்ணைவல்லிடம்பாங் நாம்பிடிப்பதற்குள்ளாக உண்ணு
டையபேச்சையும் கையின்வீச்சையும்பாத்ததால் அடிப்பாய்போலக்கா
றுது, என்னடாங்இதிராங்அண்ணை நொடிப்போதிலே இத்தப்பட்சிக
ாச்சுட்டுத்திண்ணுக் கடிப்பதற்று என்னுடையபல் லும் நாவும்ஊறு
டாங்அண்ணேங்.

மற்றொருவேடன்-சொல்-விருத்தம்

எத்தகிடேதொத்திவிலை யெத்தாக்காமபிடிக்கும்

முத்திரிச்சுங்அண்ணைகோய முநிச்சுமிர்மூயலேனத்தைக்

கத்திடிங்காடையோடும் கவுதாரிசாட்டிம்மாடச்

சித்திரப்பிறுவைத்தின் லாச் சித்திரமுங்களிச்சுதண்ணே

வசனம்,

இதிராங் அண்ணே முத்திரிச்சங்-நம்முடையவலையிலகப்பட்ட முயல் பன்றிகாடைகொளதாரிமாட்புறா இதுகளையெல்லாங்கொன்று தின்னுகிறதற்குமெத்தவும் ஆசையாயிருக்குதடாங் வில்லில் திறமுடைய அண்ணேங்.

மற்றொரு வேடன்சொல்-விருத்தம்.

வலையினிற்கட்டுண்டோங்கும் வன்னவிச்சித்திரமானின் தலையினைத் தூக்கிக்கொம்பாற்றள்ளுதலாற்கடம்பைப் பலனதுகாட்டாமானைப் பாயுகின்றதனூல்கண்ட மலையனைப்படுங்கிவாராய் வாரியேகொல்லுவேனே.

வசனம்.

இதிராங் தப்பி. துத்திரிச்சங்-நம்முடைய வலையிலகப்பட்ட அழகுள்ள மான்கள் கொம்பினால் குற்றித் தள்ளுகிறதனால் கடம்பைகள் அதனைப்பாயுது-ஆரையினால் இதிராங் அண்ணே மலையிடுங்கி இதுகளைக் கையினால் தூக்கி ஆகாயத்திலெறிந்து கொல்லுகிறேன் பாரடாயன்னை.

பொது-விருத்தம்.

வந்திமீமேவடாவெள்ளி மலையெலாந்திரிந்துகற்றி அந்தமாம்வேடைடையாடி அடைவுடன்வருகும்போது தந்திரக்கொடியமுகத் தானவென்னும்பன்றி விந்தையாய்யோடக்கண்டு வேடுவர் துரத்திட்டாரோ.

கட்டியன்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் வேடர்கள்வெள்ளிமலைமுழுதும் வேட்டையாடிவரும்போது முகராட்சதென்னும் பன்றியைக்கண்டவேடர்கள் துரத்திவருகிறவிதங்காண்க.

சுலாமிவேடன்-வேடர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சாணகத்தனிற்றிரிந்துகடும்வேட்டையாடிகள் மேனிபுங்கறுத்துமெத்த விடாய்கொண்டிப்போதும்போதும் வானமும்புவிபுந்தூர்கள் மருவிடவேயோர்பன்றித் தானமேபோகுதத்தைத் தணுசிறைக்கொல்வேன்பாரீர்

வசனம்.

கேளுங்கள்வேடர்களே நீங்கள்இந்தவனமுழுதுத்திரிந்துவேட்டையாடிவிஷங்களைத்துவந்தீர்கள் இதோவானமும்பூமியுஞ்செந்துளாகப் பறக்கக்கதாக ஒருபன்றியானதுபோகுது அதையென்கைபாணத்தி காய்துவருகிறேன்பாருங்கள் வேடர்களே.

வேடர்-ஓரடி-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பன்றியிதோபோகுதையே ஒரு

பன்றியிதோபோகுதையே

அதுபல்லவி.

பன்றியிதோபோகுதையே-பதுங்கிப்பதுங்கிமெய்யே

பன்றி

சரணங்கள்.

பொக்கென்றெழுந்துபாய்ந்து பாய்ந்துசெடிப்

புறத்திலொதுங்கிச்சாய்ந்து

அக்கினிபோல சாய்ந்து ஓடும்

அருவிதனிலே-தோய்ந்து

செக்கச்சிவந்தகண்கள் செழுந்தனற்போலுருட்டி

திக்குத்திசைநடுங்க தேவனாயும்வெருட்டி

பக்கபாரிசங்கூட்டி பார்க்கொம்புகள் தீட்டி

படுத்திக்கொண்டாப்போல்நீட்டி

பதுங்கியேமாப்புக் காட்டி

பன்றியிதேர்

பொது-விருத்தம்.

பன்றியைக்கண்டுபார்த்தன்பகர்தவாமழிக்குமென்றே

வென்றியோர்கணையாவாங்கிவியன்முகம்பிளக்கவெய்தான்

துன்றியருணையால்முன்னங்கொட்டிநீட்டிமேலேடர்ந்தான்

ஒன்றியோர்கணையாற்பன்றியுடர்பிளந்திடவெய்தானே

கட்டியன்வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இப்படியாகவந்த பன்றியைஅர்ச்சுனன் கண்டுதவத்துக்குவிக்கினம்வருமென்று ஒருருணையால்பன்றியின்முகம் பிளக்கவிட்டான் பிறகுவேடர்களுக்குத்தலைவனாகவாமிலேவெடன்ஒருருணையினால் அந்தப்பன்றியின்உடல்கிழியும்படியாய்ச்செய்து அர்ச்சுனனைக்கண்டு சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

சுவாமிலேவெடன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

என்கணைமுன்னேபன்றியெழில்முகம்பிளக்காண்டு

பின்கணையதன்மேலிட்டிபிளந்ததைபிளக்கச்செய்தாய்

உன்னைக்குறிப்புமுந்தனுணர்வையுமெண்ணிப்பார்த்தாற்

பின்கணைபேதையித்தைப்பெண்களும்செய்திடாரே

வசனம்.

ஆரடா முகத்திலேமீசையும் கையிலே வில்லும்படைத்த பயலே உன்னைப்போலுஞ் சுத்தவீரனுண்டா என்கணையினாலே அந்தப்பன்றி

யினுடைய முகத்தைப் பிளந்தால் பின்னால் கீணைத் தொடுத்துப் பிளந்த ஸ்தம்பிளக்கலாமா உன்னுடைய வீரத்தையும் வில்லாண்மையும் உன்னுடைய புத்திபுட்பார்த்தால் பெண்ணாகப் பிறந்தவர்களிடத்திலும்மிராது, ஆ-ஆ.

அருச்சுனன்-வேடனுக்குச் சொல்விருத்தம்

தவந்தியெய்யுமிடம் தனக்குச்சரகுண்டிசலமுமுண்டு
அவந்தியெய்யுமடக்காரமாயாகொண்டுபோங்கள்
நிவந்தியெய்யுமடக்காரமாயுள்ளவற்றிப்பொலாங் கீட்டவேண்டாம்
பவந்தியெய்யென்பதற்காற்றிற்பஞ்சபஞ்சாக்கப்போரேன்

வசனம்.

ஆடாவேடப்பயலே மிருகங்களைக்கொன்று பிடிங்கித்தின்பது உங்களுக்கு வந்த சாரதர்ம அது உங்களுக்குத் தவையானால் எடுத்துக் கொண்டு திபாங்கள் அது கமர்யக் கெர்வித்துப்பேடுகினால் சின்ன சின்ன மர்ப்ச்சித்து சிந்தாய் சில்லுசில்லாய் சக்கைசக்கையாய்ப் பெருங்காற்றினால் இவ்வம்பஞ்சாக அடிக்கப்போகிறேன் ஓடிப்போடாவேடா.

வேடன் அருச்சுனனுக்குச் சொல்விருத்தம்

பயப்பட்டு வந்தபன்றிவந்துகொல்லுமென்று
பயப்பட்டு என்மென்பொடம்புபாய்ந்திடச்செய்தநீயா
செயப்பட்டபெங்களதன்னைச்சிறந்தபஞ்சாக்கப்போறாய்
இப்பப்பட்டவந்தன்றிராணியிதனிலேதெரிந்துபோச்சே

வசனம்.

ஒருபன்றியானது கொல்லுமென்று பயந்த எங்கணையினாலே விளப்புண்டி வந்தபன்றின்மேல் அம்புவிதொடுத்த நீதானை இத்தப்புவனமெல்லாந் செயம்பெற்றதங்களைப் பஞ்சாக்கப்போகிறாய் உன்னுடைய விவேகமும் வில்லாண்மைபு உன்பவிசும் இதினால்தெரிந்தது, ஆ, ஆ,

அருச்சுனன் வேடனுக்குச் சொல்விருத்தம்

தாவிபுகணலே மூட்டித்தவஞ்செய்யுமிடத்திலவந்து
மேநியெய்யின்னமின்னமேல்விழுந்துகாத்தாயானால்
தூவியகளைபாலுன்னைத்துடிக்கவோர்நொடிக்குள்ளாக
ஆவியையவாக்குவேனான் ஆனொன்றலர்ச்சுனன்காண்

வசனம்-

ஆடா அடாவேடாரான் இத்தப்பஞ்சாக்கினிமத்தியில் தின்றுதவஞ்செய்யுமிடத்திலவந்து பிதற்றுதிபபடியினாலே பொறுத்தேன்.

இல்லாவிட்டால் என்னுடைய ஒரோபாணத்தினால் உன்னுடைய பராண
னைவாங்கிக்கொள்ளுவேன் என்பேரோ அர்ச்சுனனடாவேடா.

வேடன்-அர்ச்சுனன்குச்சொல்விருத்தம்.

முன்னமென்குலத்துவேடன் முனைமுகவில்லுக்கஞ்சி
புன்னொருபாற்பாற்சொல்லாத் பெறுவிரலமுத்துவிட்டாய்
அன்னவர்ச்சுனனீதான அவனாய்நீயடாயானால்
என்னிடபகைவனாச்சே யினியுன்னேனான்விடேனே.

வசனம்

அடா அர்ச்சுனா என்னுடைய குலத்திலே ஒருவேடன் வில்லாண
மைக்கஞ்சி ஒருபிராமணன் சொல்லைக்கேட்டி அந்த வேடனுடைய பெ
ருவிரலே அறுததாய் ஆகையால் எனக்கு நீ சத்துரு உன்னையான் கொ
ஞ்சத்திலே விடுவேனென்றா யிருக்கிறாய்-ஆ-ஆ-ஆகட்டும்.

அர்ச்சுனன் வேடனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஒருதரம்பொருத்தேன்பிந்துமொருதரஞ்சொன்னேன்மேலும்
பொருவரவனக்கிப்போதுபொல்லாதகாலமேதோ
பெருயிபகிர்தனுக்கும்வில்லுக்குமிகவுந்தாரம்
ஒருசியவேடாசம்மாவுயிருடனோடிப்போடா,

வசனம்

கூடாகோடாவேடா ஒருதரம்பொருத்தேன் ஒருதரஞ் சொன்னே
ன் அதையுமெண்ணாமற்பேசுகிறாய் உனக்கு இப்போது ஏதோ பொல்
லாத காலம் போற்றோணுது வனத்திலே சஞ்சரிக்கப்பட்ட வேடனுக்
குமவில்வித்தைக்கும் ஆண்மைக்கு வெகுதூரம் ஆனபடியினாலே உயி
ருடனோதப்பிஒடிப்போடா,

வேடன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

வல்லிலேபோர்க்களத்திலேபின்வாங்கா
மனத்திலேத னூர்வேதவரம்புகப்பா
வில்லிலேயங்க்கேவிருயங்கொண்டு
விசையனென்றுபேர்படைத்தவிழலாபோடா
சொல்லிலேகைச்சண் டைதனிலெய்யம்பு
தெடுப்பதிலேமல்லுயத்திபத்தொடர்சிலேமேல்
பல்லமரிலுன்சமர்த்துமென்சமர்த்தும்
படிப்படியாயெதிர்த்தொருகைபார்ப்போம்வாடா

வசனம்

கோடா அடா அர்ச்சுனா, மல்லுய்த்தபத்திலே; சண்டைமுகத்தி
லே, பின்னுக்கிடையாத மனத்திலே, தனுர்சாந்திரத்திலே, குறித்தப

ராதவில் வித்தையிலே, அங்கங்கே விசயங்கொண்ட விசயன் நீதான
அடாபோடா விழலா, அகிலும் சண்டையிலும் பாணப்பிரயோசத்திலு
ம் மல்லுயுத்தத்திலும் உன்னுடைய சமர்த்தையு என்னுடைய இராணி
யையும் இருவரும் எதிர்த்து ஒருகைபார்ப்போம்வாடா,
அர்ச்சுனனுக்கும்-வேடனுக்கும் வாது-கண்ணகள்

இராகம்-பியாகடை-அடதாளம்.

அர்ச்சுனன்சொல் கண்ணி,

பார்ப்பதென்னடாயெந்தன்றிராணி	
பார்க்கவுன்னாலாமோ	ஒருரு
பாணம்விகிகுமேறிகேச-அந்தப்	
பாரசடாஅட	வேடா

வேடன்சொல்-கண்ணி

விட்டகணையவிலக்கியிரண்டு	
மேல்சிட்டேனிகேசபாரசடா	உன்
விசிற்த்தமாரபுநதிரண்டதோளு	
மிக்கத்துவோத்தது	போடா

அர்ச்சுனன்சொல் கண்ணி.

துளைக்குமுன்னமேமுன்னுகணைகா	
தொடுத்தேகலிகேசபாரசடா	தலையில்
தொடுத்ததேகலியுமடுத்ததேகலிகேச	
துணிககிகேசனட	வேடா

வேடன்சொல் கண்ணி,

துணிககிகிடுந்நமூன்முசலோயுந்	
துண்டுதுண்டாயவிழ	எதிர்
சுருககாயமுன்னுகணைகள்விகித்தேன்	
தோற்றப்பயலே	போடா

அர்ச்சுனன்சொல் கண்ணி,

தோர்ப்பதேதுமேலுமோகணையத்	
தொடுத்தேகலிகேசபாரசடா	தலையில்
துலங்குமுந்நயுமிலங்குமுணியுந்	
துணிகதுபோச்சுதே	வேடா

வேடன்சொல் கண்ணி

போககடுதலு விட்டிவிடுவேடுகைம்மாய்
பூச்சிககாய்மரசு வியன்வாடா

அர்ச்சுனன் சபக

௭௫

புடிகிறேனுனை வாட்டிகிறேனென்
புஜபலத்தை

யறியடா

அர்ச்சுனன் சொல் கண்ணி,

பெலமென்னவுந் தன்ருலமென்னசம்மாய்
பேசுநொயடாவேடா
பிடிக்கிறேனிகே அடிக்கிறேன் தப்பிப்
பிழைத்துப்போடா

விலலைப்

வேடா

வேடன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் விருத்தம்

கல்லானேயுருட்டிவிட்டதெனத்திரண்ட தோள்வலையால் கையிலே
நீதும், வில்லாலேயெனையததாய் விடுவேனோ யித்துடனேமேலு முன்
னையல்லாமல் நீநானு நேர்ந்து கெட்டுப்போயி தோர்ப்பு மறியவேனும்
வல்லாண்மை யுனக்கிருந்தால் மல்லுயுத் யஞ் செய்திடுமீவோம வாடா
மூடா.

வசனம்

கேளடா அடா அர்ச்சுனா கருங்கல்லு கருச் சாதையாகிய தோள்
பலத்தினால் உன் னுடைய கையிலிருந்து வில்லால் என்னைய த்தாய் ஆ
கட்டிமீ புமனானும் இன்னொருதரம் கோர்ப்புந் கெல்பும ஆரியவே
னும் ஆகையால் மல்லுயிற்றியந் செயவேம கெதமவாடா அர்ச்சுனா,
அர்ச்சுனாகும் வேடனுக்குப் வாது-கண்ணி

இம் சங்ராபரணம் ஆதிநாளம்

தலையங்கேயசையாநிருசந்நே	தாக்கிறேன்
வேடன்சொல்லல்,	
தாக்கடாயிதோதாக்கிமாற்பிள	வாக்கிறேன்
அர்ச்சுனன்சொல்லல்	
தோளென்கேயந்ததோள்வலையையான்	முனைக்கிறேன்
வேடன்சொல்லல்,	
துனையடாவதைத்தாளுதுளாகப்	புடைக்கிறேன்
அர்ச்சுனன்சொல்லல்,	
மாற்பெங்கேயெந்தன்மாபாலடித்துத்	தள்ளுகிறேன்
வேடன்சொல்லல்,	
தள்ளடாவண்ணைதள்ளிப்பற்றிக்	கொல்லுகிறேன்
அர்ச்சுனன்சொல்லல்	
கையெங்கேயெந்தன்கையால்ருக்கப்	பிடிக்கிறேன்

வேடன்சொல்லல்

பிடியடாபிடித்திடுக்கியிடிபோ	விடிக்கிறேன்
அர்ச்சுனன்சொல்லல்	
காலெங்கேமுழங்காலாலோங்கி	விடுகிறேன்
வேடன்சொல்லல்,	
விகாலையெந்தன்காலால்மடக்கி	ஒடுக்கிறேன்
அர்ச்சுனன்சொல்லல்	
பாதமங்கேய ஈ தப்பற்றியாகாயது	லெறியுறேன்
வேடன்சொல்லல்,	
எறியடாநீயெறியுஞ்செயலை	யறியுறேன்

அர்ச்சுனன்-வேடனுக்குச்சொல் விருத்தம்

அல்லடாவேடாயென்னை யமராகளுலகமட்டுங்
கல்லடாயெறிந்தாறபோலகடிகூர்யெறிந்தாப்போபோ
கில்லடாபயப்படாதேகின்னையிப்போ துவாரி
எல்லடாகடாகமுட்டயெறிகிறேனொடியிறபாராய.

வசனம்

அடாவாடா வேடா என்னைச்சுவிர்க்க லோகமட்டுங் உல்லேவிட்டெ
றிந்தாப்போலேயல்லவோ யெறிந்தாய் உல்லைவாரி ஆந்த அண்ட கடா
கம்போய்முட்டிதட்டி விழுத்தக்கதானாயெறிகிறேன் ஒடிப்டோகாமல்
கில்லடாபார்ப்போம்.

பொது-விருத்தம்

விண்ணுலகம்போல்மீளவந்தெழுந்துளும்விசயன்
விசையைப்பாத்ததுக
கண்ணிதலார்மிகமகிழ்ந்துவேடவடிவங்கனாது
காட்சியாகப
பெண்ணொருபாகந்திகப்பிம்மன்முதல்தேவாகளும்
பிரருளுழத
துண்ணெனவேவொதுததுவரும் பாராதன்முன்னெவிடையின்
சைத தோன்றினோ.

கட்டியன்-வசனம்.

அகோ தெப்படி யென்றால், ஆகாயமட்டும்போய் முட்டிக் கீழே
விழுந்துமறுபடியும் ஏதிர்த்துவரும் அர்ச்சுனன் முன்பாக நீஷ்பலாகலை
ருடராய் காட்சிகொடுக்கததக்கதுகப்பா மேஸ்வரவருகிறவிதங்காண்.

பரமேஸ்வரர்வருகிற தரு இ ம் தோ ௨-ஆ, ௭ தாளம்.

பல்லவி.

பரமேஸ்வரர்வந்தார் அர்ச்சுனன்கை
பாணத்தடி யையுண்டு காணக்கருத்துண்
பரமேஸ்வரர்வந்தார்

அநுடல்லவி,

கரமான்மழு	துலங்க காளகண்ட மிலங்க
கருத்துத்தேவ	ரிணங்க கணமாதவாலணங்க
அரவாபரண	மாட
அருமறைகள்கொண்	டாட
அத்கியுரிததும் விகதகா	மகிழ்விற
சததியுமவாபகததினில்	புதுபட (பரமே)

சரணங்கள்.

தேமநிரதியுத் திகழ்கொன்றைமுடியினிற
சோநதுபிரகா சிகரவே வேத்
திட்சதாமறைகளேத் திகுததமாகச்சொல்ல
தியாபிசதுப் பூசிக்கவே
கோது நகிரிமொழியை கொண்டமின்னா வந்து
கூடியிசையுடனே பாடிவரவு மொன்றாய்
ஆடிவரவுகொண்டாடி வரவு நன்றாய் (பரமே)
சொல்லரியசு தகோடி-சூரயப்பிரபையில்மலாத்
துராய்களிருநதுமணம் விசவே-அந்த
தொடுமாலவடும் வெண்ணசாமனாயைச்
சுழற்றிததுதிகள்கிலா பேசவே
எல்லவருங்காட்சி யீசுவாரிதுததி
எனவரவாமன துணரினே திடவகி
கணமுறச்செய்சோ பனரிறை குணநிதி (பரமே)
சின்னமென்காளமுடன் செய்கண்டநாககரம்
சிலாடித்தாதி வரவே கூடத்
திருதொண்டாக்மகிழ்ச்சி சேருநதவளச்சங்கை
சிறந்துதிமேன்மை தரவே
மின்னுமவெண்ணிறமுளற-யிடையின்மீதிலேறி
வேதித்தவ-நீதபொத முறை
காறலாகவும் நோதமாக நினா (பரமேஸ்வரர்)

அர்ச்சுனன் சொத்திர-விருத்தம்-இம் நீலம்புரி
பரிதிக்கருகிக்குணாப்பிரிப்பால்வாடிப்பரதவித்தேன்
கருகிக்கருதியொருகதிபுங்காணுகின்றேன்கண்ணுதலே
சுருதிப்பொருளேயருட்கடலே நாயகட்டேமணிகளக்கே
திருநிறந்திமேய்தபருத்தவமே சிவமேவந்துகோன்றாயோ.
இதுவும்-அர்ச்சுனன்பரமேஸ்வரனாக்கண்டுசொல்லுகிற

தோத்திரவிருத்தம்,

ஆகியேயேற்றிவேதத் தத்தமேபோற்றினானச்
சோதியேபோற்றிராதத் தோற்றமேபோற்றில்ல
நீதியேபோற்றியன்பர் தேயமேபோற்றிப்பிரக்கி
யாதியேபோற்றியென்னை யானுவாய்போற்றிபோற்றி.

வசனம்

ஆதிமுதல்வித்தாயமாந்த ஐயனேசரணம், வேதத்திற்கு அனுகூ
லமாகிய ஆண்டவனேசரணம், ஞானத்திற்கு ஒளியைத்தரும் பாஸ்கா
னேசரணம், நாநாந்தவித்தேசரணம், நீதியிருந்த அடியார்களுக்குத்து
ணையாயிருக்கும், அடியேனே ஆளவந்த அராதிவஸ்துவே சரணம்சரண
ம் ஐயனே.

அர்ச்சுனன் தோத்திர அகவல்-இம் எதுகுலகாம்போதி.

அரகாசிவனே அரவணிபவனே
புரமெரித்தவனே பொருளில்புங்கவனே
வினையனையினையில் விமலனேகொன்றைச்
சனையனேவேதத் தலைவனேபரனே
முக்கணற்புதனே முதல்வதற்பரனே
தக்கன்செய்யேன்வி தவிர்த்தசங்கரனே
வயங்கியசூலம் மாடுனெடுமழுவுந்
தயங்குதபாலந் தரித்திடுங்கரனே
இடைவராசே யின்றவென்னன்னை
உடைமையேயார்பாகத் துவந்துவைத்தவனே
கறைமிடற்றவனே கதியளிப்பவனே
கறைமலர்ப்பதனே கம்பினேனுன்னை
வணங்கவுறியேன் மதியில்சசுறியேன்
இணங்கவுறியேன் யாதுமொன்றறியேன்
பேதையென்செய்த பிழைபொறுத்தருளிக்
காதலாயென்னைக் காப்பதுன்கடனே
சொதியேபோற்றிச் சுடரெள்ளிபோற்றி

அர்ச்சுனன் தபசு

எசு

ஆதியேபோற்றி ஆனாதியேபோற்றி
போற்றிபோற்றி பொன்னடிபோற்றி,

இதுவும்-அர்ச்சுனன் சிவனுக்குச்சொல் கவி

தருமராசனுக்குத் தம்பியாகினேன்
அருமைசேரிராமனுங் கண்ட னாகினேன்
அரகரவுமமைநான் போற்றப்பெற்றனன்
இருநிலத்தென்றவ மியாபெற்றார்களே,

பசனம்

தருமராசனுக்குத் தம்பியாகினேன் ப்ரீமகாவிஷ்ணுக்கு ஆத்தமப்
பிரியானேன் காலகண்டதிரிதேவ சடாமகுடதாரியான உம்மைக்க
ண்டு வாழ்ந்தவணங்கத்தக்கதாசப் பெற்றேன் ஆகையால் நான்பெற்ற
பெறு ஆபெற்றாகா சாவலோசேஸ்வரா,

சிவன் அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

எரிமனதூரியன் மூரார் சதனை
யென்னடாபனுபபிஞ் சல அ
மருவுமமலையில் உதயை சகோல
மறைநதிருநாதையுமான்றித்து
பெறுவனவேவட வெடுததவனைப
பிளந்தனன் அடனெதிர்த்து
உரியவிலல் யு முடையுநான்பு டே
உனக்குலல வர மாவட்டேன்

உசனம்

தூரியோசனன் உன்னைக் கொல்லும்படி, நாய் முகரட்சதனை உனப்
பிணன் இவன் ப்ராதகைலாச பாரிசத்திலே வந்து அடங்கி யிருந்தான்
அதைநானறிந்து வேடவ ட்சொல் உவனைப்பிள்ளந்தேன் பிறகு உ
ன்னுடனெதிர்த்து நீ யை, உன்னைப் புகுகொண்டேன் உன்வல்லா
லே அடியும்பட்டேன் உன் காலால் உடையும் பட்டேன் மேலும் நீ
கேட்டவரங்க கொல்லும் கொடுக்கத புககதாக வந்து நின்றே னப்பா
அர்ச்சுன.

அர்ச்சுனன் சிவனுக்குச்சொல் போற்றி விருத்தம்,

ஆதியாயத்தமாய்மேலகண்டமாயறிவாநின்ற
சோதியுன்மகிமைதன்னைச் சொல்லவல்லவாகளுண்டோ
பேதைப்பிள்ளைகள்செய்குறும் பெற்றவாபொறுக்கவேணும்
ஆதலாலாதியேனென்று பனைத்துரன்செயலேயையா.

அய்

ஸ்ரீமகாபாரதவிலாசம்

சிவன்-அர்ச்சனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

அந்தமும்றிவநல்ல ஆண்மையும்புபெற்று
குந்திநற்றவதில்வந்த குருகுலவிசயாகேளாய்
எந்தனையுன்னிநோக்கி யிணையிலாத்வத்தைசெய்தாய்
வந்தையையுனக்கென்னுலே வேண்டியதுணைசெய்வாயே,

வசனம்

குருகுலத்திலே நல்ல அறிவும்-அன்பும்-ஆண்மையும் பெற்ற அர்ச்சனனேநல்லதெய்வீகபுருஷோத்தம னானபடியினுலே என்னைநோக்கி மகத்தான தபசுசெய்தாய் அந்தவந்தைநான் மிகவும் மெச்சினேன் இனி உனக்கு வேண்டியவரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளலாம் அர்ச்சனா.

அருமறைமுதல்வாநீதா னறிந்திலாதொன்றுமில்லைக்
கருதுசத்துருக்களாலே கானகந்தனில்வாழ்கின்றோம்
பெருகுபாரதப்போர்தன்னிற் பேதையன்வெற்றிகொள்ள
பரம்பேயெனக்குப்பாசு பதாஸ்திரந்தருகுவாயே,

வசனம்

அண்டபுலனார்த்தத்துவமா யிருக்கப்பட்ட என்னுண்டவனே உம்கந்திரியாததொன்றுமில்லை நாங்கள் துரியோதனாதிகளாலே நாமி
"பு" து ஆரண்யத்தில் வந்து வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறோம்இ
நீமேலபாரத யுத்தத்திலே சக்தருகயனை யெல்லாந் செயய பண்ணத்
தக்கதாக தேவார்பாசுபதாஸ்திரத்தை அனுக்கிரகஞ்செய்ய வேணுஞ்
சகாயி,

சிவன்-அர்ச்சனனுக்குப் பாசுபதாஸ்திரங்கொடுக்கிற விருத்தம்

நில்லிந்தவிசயாஇன்று நீயென்னைப்பணிந்துகேட்ட
மல்லிந்தாமந்தரமிந்தா மகாபாசுபதமும்ந்தா
ளில்லிந்தாசாணியிந்தா வெற்றிநீபெருவாயென்ற
சொல்லிந்தாநீயுமுந்தன் றுணைவரும்வாழ்நீவே.

பார்வதி அர்ச்சனனுக்குச் சொல்லல் விருத்தம்,

அன்புள்ளமகனேநல்ல வர்ச்சனனாகேளாய் நீதான்
உன்பெருந்தவந்நினுக்கே யுகமிகமகிழ்ந்தேனப்பா
நின்பமாய்க்கொல்லுகிறே னெந்தனாசீவாதத்தால்
வரமபெறநீயுமுந்தன் றுணைவரும்வாழ்நீவாழி.

விஷ்ணு-பிரமா-தேவேந்திரன், இவர்கள் வருகிற

பொது-விருத்தம்.

உயிலையில்விசயனுக்குக் காட்சித்தவனினைத்த
எயில்பாசுபதாஸகிரத்தை பீத்ததைக்காண்பதற்கு
புயல்கிர்மேனியானும் பூயயற்றேவர்கோனும்
எயிலுடன்சேர்ந்தொன்றாக வந்திதோவருகின்றாரோ

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால்-பாமசிவன் அர்ச்சுனனுக்குப் பாசுபகாஸ்
நிக் கொடுத்ததைக்கேள்விப்பட்டி விஷ்ணுயிம் பிரமதேவனும் தே
வேந்திரனும் வருகிறவிதங்காண்க.

ஓரடி-தரு-இம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நாரணனுஞ்சது-நாரணனும்வெள்ளை

வாரணனுய்வந்தா

அநுபல்லவி,

நாரணசங்கார்-உருதும்விசயனுக்குக்

காட்சித்தநுதின்ற-குட்சிகண்டுக்கொண்டி

நாரண

சரணங்கள்.

அமரர்முனிவர்புடை

சூழ

சொல்

அஷ்டசிங்குப்பால ரடியில்வந்து

தாழ

விமலநாகரிசு

பாட

புகழ்

விளகாத்தும்புரநின்ற-யினியகானங்கூட

சபையில்கந்தருவர்கொண்

டாட

தெய்வ

கண்ணியர்மயில்போநின்

ராட.

சுமிர்த்தினையொதுக்குங் கிரணப்பிரபைகள்

மிக்க

வழகுற்றிடவிரித்து வெகுமெய்ப்போடு

சொலிக்க

கிகழும்குடபந்தி, யருகில்க

நிகென்ன

மிகவுமொளியினங்க, விசயன்கண்ட

துன்ன நாரண

அர்ச்சுனன்-விஷ்ணுவுக்குச்சொல்-போற்றி விருத்தம்.

கிரிகளைக்கொடையாய்க்கொண்ட கீர்த்திப்போற்றிப்போற்றி

கிரிமுறையயந்திரத்த காரணபொருளேபோற்றி

திருவினையார்பில்வைத்த சீதமுகுந்தாபோற்றி

பரிவுடனென்னையாட்கொண்ட பதாம்புயம்போற்றிப்போற்றி.

விஷ்ணு அர்ச்சுனனுக்குச் சொல்-வாழிவிருத்தம்

மன்விலேயளவில்லாத வாத்நிலேவாய்மைபென்ற
சொல்லிலேபக்கியென்ற துறையிலேநிறையினேநல்
இல்லிலேயிப்பலிலேநீ ளிசையிலேநிசைநடந்த
வில்விலேவலிமைபுள்ள விசயனேவாழிவாழி.

அர்ச்சுனன் பிரமனுக்குச் சொல்-போற்றிவிருத்தம்.

தாதுவென்கமலமேவுஞ் சாஸவதித்தாயேநாறித்
து தலையவைத்தென்னுளுங் காக்குமுக்கமனேபோற்றி
தி லொசத்தியலோகத் தினிவிருக்கேகிநஷ்டிக்கும்
நாதனேகரப்பாய்திவ்ய நாதனேபோற்றிபேற்றி.

பிரமன்-அர்ச்சுனனுக்குச் சொல்-வாழி!

டகதிபில்லிசுந்தாய்வாழி புதுழினிற்சிறந்தாய்வாழி
பததிபி பாய்ச்சாய்வாழி டாகாமலிசயாவாழி
குத்திபி லெலாதோகமு குந்திவம்மைநகாவாழி
எல்லாவினிலும்ததி யிலவகுமபார்த்திப வாழி.

அர்ச்சுனன்-தேவேந்திரனுக்குச் சொல்-போற்றி விருத்தம்

சு ல்லடர்களுக்கே போற்றி அபிராணி ரகிபாபோற்றி
புலாடகர்களுனைச் சங்காரப் புரங்கரையனுமெச்சித்
புலாடகர்களுக்கே தலையுடையோளநிறதவருபுநானக
கலாடகமபுரத்திலே வே சழலனை போற்றிபோற்றி.

தேவேந்திரன்-அர்ச்சுனனுக்குச் சொல்-வாழிவிருத்தம்.

காரிபேவாழிநெந் திக் காண்டப்பபுண்பேவாழி
வானகர்களுனைசுரு யகிழ்தலககொழுந்தேவாழி
கே டாண்டமபுரத்திலுக்க விசயனேவாழியண்ட
கே டாண்டமபுரத்திலுக்க கொற்றவன்மைத்தாவாழி.

சிவன்-விஷ்ணு-பிரமன்-மூவரும்-அர்ச்சுனனுக்குச் சொல்-வசனம்.

அப்பா அச்சுரு இனிமேல் உங்களுக்குயாதொருதுன்பமும் வரா
துகையாநீருட்டிகள் எங்களுக்குச்செல்லுகொடுக்கவேணும் அர்ச்சுரு

அர்ச்சுனன்-மூவர்களுக்குஞ்சொல்-வசனம்.

சாணஞ்சாணம் அப்படியேபோயவாலாஞ்சுவடியிடுகோ.

தெய்வலோக சரித்திரம்.

பொது - விருத்தம்.

மங்கைபாசனும்கழந்தேவிசயனுக்கு
பாசபகாஸ்திரங்கொடுத்துக்கயிலை
சங்குசக்கரத்தோனுமயனுந்தங்கள்
தங்கிருப்பித்தனைப்பேரயச்சாரந்தாரிப்பால்
அங்கையினில்வச்சிராயுதத்தைக்கொண்
அயிரங்கண்தந்தையுடன் தெய்வலோகம்
மங்களமார்ச்சீசர்ந்ததுவும்பேடிருபம்
வந்ததுவும்கொன்றதுவும்குழந்தவாமே.

கட்டியன் கொல்-வசனம்.

அகோதெப்படிபென்றால் அர்ச்சுனனுக்குப் பிரமசிவனுனவர் இருவு
ளங்குளிகூர்ந்து கன்னிடத்தினிருக்கும் பாசபகாஸ்திரங்கொடுத்துக்
து ஆசீர்வதித்துக் கயிலைங்கிரிக்குச்சென்றார் விஷ்ணுவும்மேலும்
னும் ஆசீர்வதித்து அவரவர்களுடைய திருப்பிடம்மேல் பாசீசர்ந்தாரா
ள் இப்பால் அர்ச்சுனன் கண்டகையாடு இவ்விருவோரும்பேர
கம்போனதும் ஊர்வசியால் பெடிரு ம் சூரதாமதையுடைய
க்கும்போது வரும்படியாகக் கேட்டிட்டுக் கொண்டதுமே ஊர்வசனம்.

தேவேந்திரன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கந்தனுமதனுங்கண்டு களிக்கவேயழைக்கப்பெற்றாய்
சுந்தரகோகானிடத்திறமணிப்பாசபகாஸ்திரங்கொடுத்து
உந்தியுக்கவன்றைப்புமேலாயனாருளுகபெற்றாய்
மைந்தனையுன்போலிதவையாடுதவாபெற்றாரீர்,

வசனம்.

கேளாய் அர்ச்சுனா சுப்பிரமணியனும் மன்மதனுங் களிக்களிக்க அ
ழைக்கப்பெற்றாய் பரமசிவனிடத்திற் பாசபகாஸ்திரங்கொடுத்து வி
ஷ்ணுவினுடைய திருவருளும் பிரமகோவனுடைய திருவாபட்சமும்
பெற்றாய் ஆகையால் உண்ணப்போற் கீர்த்தி இதெப்பூயியில் ஆர்பெற்
ருள்ளப்பா அர்ச்சுனா.

அர்ச்சுனன்கேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

பெற்றதாநினைதுசீரோ பிரபலஸ்யாசந்தனனும்
கற்றதாநினைதுசீரோ கடவுளாடியைக்கண்கண்
டுக்கதாநினைதுசீரோ வறுமியிடைக்கப்பேர
மற்றதாநினைதுசீரோ மைந்தனாவதுண்டோ.

வசனம்.

கேளும்பிதாவே பாசபகாஸ்திரங்கிடைத்ததும் வேதவிபாசரிடத்தி
ல் மந்திரம்பெற்றுக்கொண்டதும் சாட்சாத்ராமாபிப விஷ்ணுவையும்
பிரமதேவனையுங்கண்டிவணங்கி அவர்கள் ஆசீர்வாதங்கிடைத்ததும் உ
ம்முடையசெயல்தான் இனிமேல்டக்கப்போகிறயாவும் தேவரீர் கிரு
பாகடாட்சமேயல்லாமல் அடியேனாலாவது ஒன்றுயில்லைபிராவே.

தேவேந்திரன்-தேவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பிரியமாயருகிருந்து பேதாபேதத்தைக்கூறும்
உரியதேவர்களேயிந்த வுக்கமவிசயன்சொல்லும்
அரியகோர்சொல்லுஞ்சான் றோர்க் கடக்கமும்பார்த்தால் ஈட்டுப்
பிரியவோமனமுயில்லைப் பிஞ்சுகன்செயலேசொல்வீர்

வசனம்.

எந்நேரமும் இடைவிடாமல் எனதுபக்கத்திலிருந்தநன்மைதன்மை
களை எடுத்துச்சொல்லும் தேவர்களே இந்தஉக்கமனாகிய அர்ச்சுனனு
டைய சொல்லையும் பெரிபோர்களுக்கு இணங்கிவணங்கும் நல்லடத்
தையும்பார்த்தால் இவனைவிட்டுப்பிரிய மனதுவாவிடலை இதுவும் என்
வரச்சக்கற்பந்தானே சொல்லுங்கள் தேவர்களே.

தேவர்கள்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சொல்லுவதென்னவந்த சூலபாணிபனிவர்க்ரு
வில்லம்புந்கொடுத்த விநோதக்கைகம்பார்த்துநாமும்
சொல்லுவதழகோதங்கள் திருமகனாத் தாலும்
கல்லுநேர்தோளாயநம்முர்க் கழைத்துகொண்டேருவோமே.

வசனம்.

கேளுந்தேவேந்திரமகாராசனே நாங்கள் என்னசொல்லுகிறது அந்த
பரமசிவன் இவருக்கும் பாசபகாஸ்திரங் கொடுத்தவேடிக்கையெநாம்
பார்த்திருந்தும் போகிறது நியாயமல்ல மேலும்தேவரீருக்கு மைந்தனா
னபடியினாலும் இவனாரம்முடைய சுவர்க்கலேகமதுழைத்துக்கொண்
டுபோய் சிறுஞ்சிறப்பும்செய்சனுப்புகிறது மகாவுத்தமம்மகாராசனே

இவையும்-தேவர்கள்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆமிதுமெய்வில்லம்பு அம்பலத்தாடுகின்ற
சுமியுக்கொடுத்ததால் மற்றவரும்வாழ்க்கினத்தினாலே
நாமிட்டுக்கொடுபோய்வாசம் நண்ணரியணையிருத்தி
பூமியில்வரநால்வையோகஞ்செய்சனுப்பலாமே.

வசனம்

சேனந்தேவேந்திரமகாராசனே மெய்கான் பரமசிவன் பாகபதா
ஸ்திரங்கொடுத்ததினாலும் விஷ்ணுபிரமமா முதலானவர்கள் ஆசீர்வா
தஞ்செய்ததில்லும் நாமும் இவருக்கு ஒரு பெருமைசெய்யக்கூடிய அ
தென்னெனில் நம்முடைய பொவனுலகதிறகு இவனாஜி உட்கரு
ண்மீபாய் சிங்காசனத்தில் உட்காரவைத்து ஆடல்பாடல் முதலான
வேலிக்கைகளைச் செய்வித்தது அநேகவைபவததுடன் அனுபட்டவனுந்
தேவேந்திரமகாராசனே,

தேவேந்திரன் தேவர்களுக்குச் சொல் கவி,

தருமிகுநீங்கள்-சாற்றியமொழிகள்

வினிகநானந்த-விதமரச்செய்யவோம்,

சேனந்தேவர்களே கீதங்கள் சொல்லிபது சரிதான் அப்படியே செ
ய்பலரந்தேவர்களே,

தேவேந்திரன்-அர்ச்சுனக்குச்சொல்-விருத்தம்,

சீலனேனானந்தக் தியானனேமா அல்லாத

பேரலையையாருமெச்சிக் கொண்டாய்க்குணத்திலமா வி

சாலனேதெயவ லாகந தன்னேநீபார்க்கயெந்தன்

பாலனேதடைசொல்லாமக் பரிவுடனவருகுவாயே

வசனம்.

ஞானத்தினுல்சிறிந்தும் பரிசுத்தகியானம் பொருந்தியும் அநிகு
தாமுள்ள அரசுகுற பொன்னுலகு விமரிசையைப்பார்க்கென் னுடன்
கூடநீவரவேணும் அரசுகுற.

அர்ச்சுனன்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

நாயினுங்கடையோடு நாயினிலொருவனாக

வேயிருந்தழலுகூற வேளையிலுதவிபாக

மாயிரிருளுலம்பேற்றி மகிபநீயழைத்தாற்சேயேன்

வாயினுற்றடைசொல்வேனுவருகிறேன் பற்றியோற்றி,

வசனம்

சேனம்பிதாவே இத்தப்பூமியிலே அநேகவருத்தம்பட்டுமெலியும்
நாயேனைத்தாகுகொருபொருளாய்ணனி அழைத்தால் தந்தையின்
திருவாக்குக்குக்கூடசொல்வேனோ அப்படியேவருகிறேன்பிதாவே.

பொது-கொச்சகம்

சுந்தரஞ்சேர்ந்தோரியலகுஞ் சுவர்க்கலோகாதிபதி

மைத்தனைக்கைபாலனைத்து மணிரத்தினுள்மீதேறி

அகா

ஸ்ரீமத்காபாரதவிலாசம்

பங்கமுறக்கொல்லு கையில் பரிவு'-ஹற்றிகையிலுல்ல
விந்தைகளெல்லாமெடுத்தி விளம்புவான்விசயனுக்கே,

கட்டியக்கொன் சொல்-வசனம்-

அகோதெப்படியென்றால் அர்ச்சுனனைத்தேவேந்திரன்ரத்தினமே
லேற்றிச்சாதிகளாகியமாதலியையெச்சரிக்க அவன்தேரைநடத்திக்கொ
ண்டுபோகையில் அந்தரலோகத்தினதிரயங்கனையும் மற்றத்திக்கிலுள்
ளவிநோதங்கனையும் அர்ச்சுனனுக்குச் சொல்லிக்கொண்டுபோகிறவித
ங்காண்க,

தேவேந்திரன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்லுகிற-கண்ணிகள்,

இ-ம்-கண்டா-மீசுரகாளம்.

காரணக்கடவுள்வாழ்க் கயிலையங்கிரியிதனைக்

கண்டிடாய்-அன்பு-கொண்டிடாய்

ஆரணங்கள் துதிசெய்யும் ஆண்டவன்வைகுந்தத்திற்

புகத்தையும்கொற்பதத்தையும

பத்தியாயன்பர்கள்நின்றி பரவிவணங்குகின்ற

பான்மையுங்கண்ணன்மேன்மையும்

வித்தகனேகண்டறிந்து விளம்பவென்றோலாமோ

வேகமாய்மாதலியுற்சாகமாய்

தேரின்பரிகளைத்தூண்டித் தேசகாலமாச்சுதென்று

செப்பியே-மனம்-ஒப்பியே

கோராரூபமுள்ளவர்க்குக்குற்றவன்வாழெபுக்க

கோலமும்-அதிவிமீம்-ஒலமும்

காதுற்றுக்கேட்டிடமனங் கலங்கத்தவிக்குதென்

காரணம்-முன்வினை-நிவாரணம்

சோதித்திடவுமளமதண்டனைகள் செய்கிறார்பார்

சிலரை-பற்பலரை

பாலனைகடந்துவந்தோம் பாங்காருந்தெய்வலோகம்

பாராய்-உற்றுரோய்

ஆலயமுஞ்சோலைகளும் அந்தணர்கள்விட்டினலம்

காரமும்-பலசிங்காரமும்

மாயையொழித்திட்ட-சிக்கமாதவர்கள்வீற்றிருக்கு

மடமும்-அவர்கள்-கிடமும்

நெயமுள்ளதேவர்களின் நீளாண்மனையிருக்கும்

நீதமும்-கட்டியவிநோதமும்

பொதுவிருத்தம்

மாநிலம்புகழ்பெற்றோங்கு மன்னனுக்கிவ்வாறே தித்
தேனவிர்சுவர்க்கலோகத்தினைவலம்வந்துமின்னு
ரானவராலமேந்தியதிருஷ்டிப்போக்கத்தேவர்
கொனுமன்னவனுங்கூடிக்கொலுவினில்மேவினாரோ

பு-உசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இப்படியாகவிண்ணுலகஇயமனா
கியதேவேந்திரனும் மண்ணுலகஇந்திரனாகிய அர்ச்சுனனும் சுற்றி
வலம் வந்துமுப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்நாற்பத்தெண்ணாயி
ரமுனிவர்களின்னரர்கிப்புருடர்காந்தருவர்- சித்தர்- வித்தியாதரர்
மேனகை-ரம்பை பூர்வசி திலோர்த்தமை இவர்கள்மகிழ - ஒளியில்
மிகுந்தபெரியமுத்துகளைபெற்றசங்கநிதிபதுமநிதிகற்பகவிருட்ச
ம்விளங்கியிருக்கின்றதவரத்தினசங்காசனத்திலிருவருமவீற்றிரு
க்கிற விதங்காண்க

கொலுவிருக்கிறதரு இ-ம்-நாதநாமக்கிரிகை-அடதாளம்

பல்லவி

கொலுவிருந்தனனே ,இந்திரனே

கொலுவிருந்தனனே

அநு பல்லவி

பலபலமணிகளைப்பதித்தெழிலுற்றிடும்
பாங்காய்சிம்மாசனந்தாங்கியேயர்ச்சுனன்

கொலு

சுரணங்கள்

அண்டவர்க்கத்தாழ-அஷ்டவகக்க
ளானவர்கூழ

தண்டுகமடலங்கைகொண்டமாதவர்களும்
அண்டபூழிள்ளசொல்லிச் தண்டுகைவிட்டிறங்கி

அவர்களு-மேவ-உல்லாசங்கொண்
டருகினிற்றுவ

அதிகயமிதவெனத் துதிசெயற்கிராணி
பதிமனமகிழ்வுறள்-புதுமையாகவியைபன் கொலு
கின்னார், கூட, எதிருத்த
கிம்புருடர், பாட
தன்னோடுசுருடகாதாநுவர்சித்தர்அத்ய
தார்முதலானவர்கடொருபரம்தெருங்கியே
சபாசென்றி-மெச்சி இத்திரராசன்
நனக்கதிபு கழ்ச்சி
தந்திடவேண்டிமென்றுசின்றையினிலேயெண்ணி
வந்துபல்லாண்டுமொழிந்திடவில்விசயன் கொலு
வேதங்கள்கூறகீதவிதோத
வேடிக்கைமீத
காசமனவும்கேணு-நாதமுழக்கிடநன்
னிதமுதோதமனோதமெம்மிடவந்தா
அந்தமுழங்கிசெயபெரிதொந்
தொம்பெனவழங்க
சுற்றிகநருங்கச்சேனைபற்றிவரவும்கிரர்
கொற்றவன்புகழைக்கூற முற்றுங்கேட்டார்ச்சுனன்-கொலு
பொது-விருத்தம்.

மணிசெங்காதனத்திலுமாறுமறுவிடுங்காலைதன்னில்
அணிகொளும்விலமாந்தாண்டனழகினைக்கண் னாற்கண்ட,
கூண்டவன்வந்தேவனாதர் சுறுக்கினிற்சென்றேயித் தான
கூண்டவரம்புலோமிசைக்குக்கனிப்புடைய கொல்லுவாறே
வசனம்

அகோதெப்படி ரென்றல்துத்திரராசனும்அர்ச்சுனனும்கொ
லுவிலுக்கும்போது அர்ச்சுனனுடைய ஒளியையும்பலபரங்
கமத்தையும்கொள்கதேவனாதர்கள் இத்திரன்மனவிபாகிபுலேகமி
ரைக்குதகொல்லுகிறவிதங்காண்க

தூதுவர்-இத்திராணுக்குச்சொல்லுகிற விருத்தம்
தேவநாயகன்மகிழ்த் துசிதப்பிக்குமணியேபோற்றி
உடையாக்கியிலசென்று அண்ணலர்வருகும்போது
உடையகோனைத்தெரிந்பொற்புறவைத் துக்கொண்டு
நீயடியாய்தொர்சிங்காசனமிருக்கின்றோ

வசனம்

சுடனஞ்சரணத்தையே எங்க ளாண்டவராகிபுத்தேவத்திரமகா

ஆனவர்கைலங்கிருப்போய் வரும்போது யாரோ ஒரு மானிடனை
தேரின்மீதுவைத்துக்கொண்டுவந்து இருவரும் ஒருசிக்காசனத்தில் உ
காந்திருக்கிறார்கள் தாயே.

இந்திராணி-தூ துவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தாதோகேளுமெந்தன் றேழன்றலாரழைத்துவந்த
பூதலத்தானம்பேரும்பொருந்தியனிடமுமெய்யிற்
போதவேயுற்றசீரும் புஜபலவீரமேன்மை
ஈதெலாம்விசாரித்தீரா யெந்தனுக்குரைசெய்வீரோ
வசனம்

கேளுங்கள் தாதர்களே என்னுடையநாயகர் அழைத்துவந்தமானி
டன் பேரும் அவன்ஊருப் இருப்பிடமும் சௌரிய பராக்கிரம் முதலிய
னும் விசாரித்தீர்களா சொல்லுங்கள் தாதர்களே

தூ துவர்-இந்திராணிக்குச்சொல்-அகவல்-இ ம் எதுவுலகாம்போதி.

அம்மணிகேளாய் அன்புடநாங்கள்
செம்மையாய்க்கேட்ட சேதியைச்சொல்வோம்
அவனதுதிருப்பெயர் அர்ச்சுனனும்
சிவன்கையிலுற்ற திகழ்பாசுபதத்தைப்
பெற்றவனும் உன்யிராணநாயகன்தீர்
உற்றதேகத்தி னொளியினையுருக்கி
வார்த்ததுபோல வடிவமும்பொருந்தி
பார்ப்பவர்க்கொன்றாய் பன்னவேவந்தேன்
தேவாமிசையிற் சிறந்தவனாயும்
நாவாலுரைக்க நம்மிலடங்கா
தூபத்துறுகிருஷ்ணர் தன்னுடன்புறந்த
சுபத்திகாக்கணவனாந் தூயோன்மைத்துனராந்.
இரிபுவனமுமோர் செஷணத்தினிலழிக்க
வரமதைப்பெற்ற மகாதீரனென்று
சொல்லுவதன்றித் துளையிந்திரப்பூபன்
செல்வபுத்திரனெனச் செப்பினாரம்மா.

இந்திராணி-தூ துவருக்குச்சொல் கொச்சகம்,

நெடுநாளாய்க்கண்டறிந்த நேசம்போலவனுடைய
வடிவைபுஜபலவீர வல்லமையுஞ்சொல்லியபின்
முடிவில்மன்னன்சேயெனவே மொழிந்தனலியான்பார்க்க
கடிதில்வருவீங்கள் கனகசபைபோய்ச்சோவீர்,

வசனம்

கேளுங்கள் தாதர்களே நீங்கள் நெடுநாளாக அர்ச்சுனனுடன் பழகி
யதுபோல் அவனுடைய அந்தம் வீரம் ஊர், பேர் முதலியதுஞ்சொல்லி
கஉ

கூலி சிபீஸ் நம்முடைய தேவராசனுக்குப் புத்திரனென்றஞ் சொன்னீர்
கள் னுக்கையால் நானும் அவனைப்பார்க்க இதோவருகிறேன் நீங்கள் கொ
லையில்போய்ச்சேருங்கள் தூதர்களே.

தூதர் இந்திராணிக்குச்சொல் வசனம்,

சரணம் சரணம் அப்படியேபோய் வருகிறோம் அம்மா.

இந்திராணி தோழிகளுக்குச்சொல் விருத்தம்

பரிவடனாறமெந்தன் பககத்திலிரு துபாங்கு
பரிவடபசசெய்யுந்தாதிப் பெண்களே சொல்லக்கேளீர்
ஆரமையாமெந்தன்மைந்த னரசிலில்ருககின்றானும்
நிதிரைப்பாக்கவேனுந் சிவிகையைகொண்டவாரீர்.

வசனம்,

கேளுங்கள் பாங்கிமாசனே - நம்முடைய குமாரனாகிய அர்ச்சுன
ன் கொலுவில்வந்திருக்கிறானும் அவனைப்போய்ப் பார்க்கவேண்டும் ஆ
ரையால் என்னுடைய முத்துப்பல்லாககைக கொண்டு வருங்கள் பெ
ண்களே.

தூதிகள் இந்திராணிக்குச்சொல் கவி.

சொல்லடுமுன்முன் ஹ்ணையடிதுடிகும்
வல்லயரோடி பணியணிமுத்துப
பல்லககையெடுத்துப் பரிவடன்வந்தோம்
வல்லயேயேறி வருகிடுவாயே,

இந்திராணி-கொலுவில்வந்ததைகண்டு

அர்ச்சுனன்சொல்-போற்றிவிருத்தம்,

அவ்னையேபோற்றிபோற்றி அருந்ததிக்கணையதான்
கன்னியேபோற்றிபோற்றிக் கனசஞ்சோரிமந்தாய்போற்றி
தன்னியசுவாககலோகத் துனாயினாயகியேபோற்றி
ஏண்ணையாட்டுளளவந்த யிறைவியேபோற்றிபோற்றி.

இந்திராணி-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் வாழிவிருத்தம்,

கொண்டவிலல்லவாழி குந்திபுத்திரனேவாழி
வண்டனுமலதைதாதாராய் வைத்ததின்புயனேவாழி
கண்டுளக்களிக்கவைத்த கானையேவாழிவாழி
அண்டங்கள்மழிவந்த அர்ச்சுனவாழிவாழி,

பொது விருத்தம்,

இப்படித்துதிந்திராணி யெழிலுருமகனைக்கண்டு
வட்பரிவாழ்விடு மருவினல் சபையோர்யாருந்

அர்ச்சுனன் தபசு

கூக

செப்புமண்ணமுண்டு திகழ்சபைச்சேர்ந்தபின்பு
ஒப்புமநடனமாதர்க்கோதுவானிர்தரன்றானே

கட்டியன்சொல்-வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் இந்திராணியானவன் அர்ச்சுனனைக்கண்
பலவாழிகள் சொல்லிபோனபின்பு இந்திரன்முதலியாவரும் அர்ச்சுன
னோடு போஜனமருந்தி சந்தனகதம்பகலாபரிகளணிந்து தாம்பூலந்திரித
னார்ச்சுபைத்துவந்துசேர்ந்தபின்புதேவேந்திரன்நடனமாதாகளுக்கஞ்சொ
ல்லிகிறவிதங்காண்க.

இந்திரன்-நடனம்பெண்களுக்குச்சொல் விருத்தம்,

கயலைப்போல்விழியுக்கூவுகருங்குயிலினைப்போற்றொல்லும்
புயலைப்போல்ஸலகமுஞ்சீர் பெருந்துமின்னுளோகேளீர்
இயலிசைமேளதாளம் ஏற்கவேசுதியிற்சோநது
நயமுருமவிஜயன்காண நடனங்காசெய்குவீரே

வசனம்

மீனைபோல்விழியும் கருங்குயிலுக்குச்சமதையானசொல்லும்மோ
கந்தைபோற்கருத்த கூந்தலும் பொருதியுநடன மாதாருளே கேளுங்க
நமமுடைமைத்தனும்இன்னஞ்சபையிலிருக்கப்பட்டயாவரும் ஆச்சரிய
பதிமபடியாக வாததியம் யாவும் ஒன்றாப்சேர்த்துநடனஞ்செய்யவேண்
மிமபெண்களே.

நடனப்பெண்கள் இந்திரனுக்குச்சொல் கொச்சகம்,

கண்ணுங்கருந்துமொன்றாப்கண்டோரவியப்புரம்
மண்ணுலகோமெச்சிடவும் மணிமுடிபார்த்தனமகிழ்ச்
நண்ணுறவேகொண்டிடம் நாங்காரியனங்
பண்ணுரவேசேர்த்துப்பரதநடனஞ்செய்குவமே

வசனம்,

சரணஞ்சரணஞ்பொன்னுலகத்தரசேநாங்கள்சொல்லியப்பிரகாரம்
மாவருங்களிபபையடையவும் அர்ச்சுனமகாராசன் வியப்படையவும்பர
தாட்டியஞ் செய்கிறோஞ் சுவாமி

பெண்கள்-நடனஞ்செய்கிர-தரு-இ-ம் கியால் ஆதிதர்மம்

பல்லவி

இதுல்லகாலம் எனின்னஞ்சாலம்

அதுபல்லவி,

மதுவாளிவிழியேமருவுககிமொழியே	இது
நிறுத்தியே	பாடுகின்றா
சிறுத்தவிடையா	ளே
சேர்ந்தோர்	தொழிலாய்க்கூசு
	இது

	சரணங்கள்	
மெத்தவும்	வாடி-மெலிக்கிருய்	போடா
சத்திவராடே	நாடி-துனையைக்கொண்டாடி	இது
கைதனை	நீட்டிக்-மனநயங்	காட்டி
மைவிழி	யோட்டிவருவாள்	கண்ணாட்டி

ஊர்வசி-மற்றப்பெண்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆடியும்பயனென்றில்லை ஆரியதோரிசையைக்கூட்டிப்
பாடியும்பயனென்றில்லை சரிவுடநீங்களெல்லாம்
கூடியேபாடிநால்நாய்நான் கோர்வையாயாடிமாலேத
சூடியமன்னர்சிறதைசுகமுறச்செய்குவேனே,

வசனம்

கேளுங்களம்மா-நீங்கள் இப்போது ஆடும் ஆட்டத்திலும் பாடும்ப
தத்திலும் யாதொருபலனுமில்லை ஆகையால் நீங்கள் என்பின்னூலின்
துபாடிவருவீர்களானால் நானுமிகிறேன் அநத ஆட்டத்தில யாவரும்என்
முன்பாகவாடி வீழ்வார்கள பாருங்களம்மா,

நடனப்பெண்கள்-ஊர்வசிகளுக்குச்சொல்-வசனம்

ஆனால் அப்படியேசெய்வாயம்மா

ஊர்வசிரித்தனஞ்செய்கிறதரு இம் சங்கராபாணம் மீசரதாளம்.

பல்லவி

தாளமேளமொன்றாய்க்
தன்னையெடுத்துநன்றாய்

கூட்டிவினை
மீட்டி

அநுபல்லவி,

வேளையெரித்தவிமலருங்கண்டொழும்
வியப்புரிட சரிகமபதனிச
லையபற்றிட-ததியி துபரவச

தாள

சரணங்களா

சுற்றியிருக்கின்ற

ராசரும்-அதோ
கேசரும்

துலைவிஸ்ருகருமரிஷி

நத்திவருவதாக யெத்துசெய்தோகையே

நடுத்திதழி நிமிக்ககஜெந்தரி

எடுத்திச்சில சுருள்வரசொல்சரி

தாள

ஐங்கணைங்கிழவனும் வருகிறானை

கானமதிதனைத் தருகிரான்

கெய்கையிலவில்லைச் சேர்ந்தவருச்சுனன்

சித்தபிரமைகொண்டுவேகனே

தத்திமி தத்திமி தத்திங்கெண்தோமென

தா

சிரக்கம்பம்விஜய்நம்

தேவருஞ்சபாசென்றே

வரத்திலுயர்ந்ததவ

மணிசுதங்கைகள்-கல்கலென்றிட

அணியும்மணியணி-சலசலென்றிட

பண்ணை-மற்றத்

யெண்ணை

மாதரும்-புகழ்

தாள

இந்திரன்-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் விருத்தம்

மாசிலாமணிபோலிந்த மலரணைதனிவிருக்கும்

பூசுகமாயெந்தன்புத்தனேயிந்தமாது

விசியகைகொடுப்பும்விருகழல்செயலும்நின்று

வாசமாய்நடனஞ்செய்தவகையையுமுறைசெய்வாயே,

வசனம்,

கேளும் எனதருமைக்குமாரனே நமதுசபையில் இந்த ஊர்வசிகின் று நடனஞ் செய்தொழிப்பும் கண்கழற்சியும் பாடலும் எப்படியிருக்கி ன்றது சொல்லும் அர்ச்சுன-

அர்ச்சுனன்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல் விருத்தம்

வேந்தனேபோற்றியிந்தமின்னடையாளுக்கிடாய்ப்

பாந்தமயாடுவாரும்பண்புடல்பாடுவாரும்

எந்தியகைகொழிப்பும் இருகண்ணினதுடிதுடிப்பும்

சாந்தமாயிங்குமினாக்கதிலுமில்லைவானே

வசனம்

சரணஞ்சரணம் பிதாவே - இந்த நடனமாதுக் கிணையாகப் பாடுவா ரும்பரதநாட்டியமாவாரும் கையேந்தி விரலை நொடிப்பாரும் இருகண் ணும் பம்பரம்போல சுழற்றுவாரும் இந்தவுலகிலுமில்லை மற்றயெந்தவு லகிலுமில்லை மகாராசனே,

தேவேந்திரன் அர்ச்சுனனுக்கும்தேவர்களுக்கும்-சொல் விருத்தம்

ஓவ்வுயிணைமைதானீ யுரைத்ததால்மெய்மகிழ்ந்தேன்

செவ்வையாயருகிருக்குந்தேவோசொல்லக்கேளீர்

திவயமாம்நடனஞ்செய்ததிருவருமாதாகேட்குந்

எவ்விதபரிசுத்தந்துயின்புறவனுப்புவாயே,

வசனம்

கேளும்மைந்தனே-நீ சொன்னது சரிதான்சபாஷ்மெய்மகிழ்ந்தேன் அருகிலிருக்குந்தேவாகளே-இந்தநடன மாதாகளுக்கு வேண்டிய ஆடையாபரணங்கள் முதலாகியதும் கொடுத்துச் சந்தோஷமாக அனுப்புவிர்க றீதவர்களே,

தேவர்கள்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல் வசனம்

அப்படியேகொடுத்தனுப்பிவைக்கிறோம்மகாராசனே-

தேவேந்திரன் சபையே நுக்குச்சொல் விருத்தம்.

பாணுவுமறைத்துசந்தரன்பாங் துடனுதிக்கும்வேளை
யானதால்முனிவரோ வியப்புநஞ்சரகோகேளீர்
சுனமில்வாலவாவிவாழ்நுப்பினஞ்சென்றநாளை
கானமாய்க்கொவ்வினுககுக் கடினினில்வாநாகவீரோ-

சுரணஞ் சுரணம் முனிவர்களே தேவர்களே சூரியன் மறைத்துச்
ந்நிரனுதிக்கிற சமையமாகையால் அவளாவாள் இருப்பிடஞ்சோந்து கா
லைபுதையதில் கொலுவுகது வருமபடியாய்ச் செலவு பெற்றுக்கொள்ளு
ங்கள் சபையோர்களே,

சபையோர்கள்-சொல் வசனம்.

அப்படியேபோயவ நுகிறேன் தேவேந்திரமகாராசனே
பொதுகொச்சகம்

கொலுவினுள்ளோர்போனபின்பு கோதிலெழிலாரிந்தரன்
வலுமையுள்ளவிசையனோடுவாமாநகன்விட்டிடைநது
சலியவருசுவையுஞ்சாதததோமிண்டபின்பு
இலகில்லன்காவலாகது விந்திரனுஞ்சொல்லுவானே.

கட்டியன்சொல் வசனம்,

அகோதெப்படியென்றால் சபையிலுள்ளோர் யாவரும் அவளாவா
ள் இருப்பிடம்போய்ச்சேர அரசுகளைத் தேவேந்திரன் தன்னுடைய
அரண்மனைக்கு அழைத்துவந்து அமுதுகொண்டபின்புவிட்டின ஏவலா
வர்க்குத் தேவேந்திரன்சொல்லுகிற விதமாகணக,

தேவேந்திரன்விட்டின் ஏவலால்களுக்கஞ்சொல் விருத்தம்
ஏவலாளிகளேகேளீர்இணையிலாதெத்தன்மைநதன்
ஆவலாய்திதினாசெய்ய அரசன்மனையனையிலொன்றைக்
தவரமாய்ச்சோடித்துத் திருவிளக்கெங்குமேற்றிப்
பூவிற்றைசபரமும்சம்போடென்றருளுவீரோ,

வசனம்

ஆரட்டாஅடா ஆசாரவாசல்ஏவலாளிகளே நம்முடைய குமாரன் அ
ராகனன்சயனித்துக் கொள்ளுமபடியா ஒரு அரையைன்றாய்ச் சிவகாரி
த்து குளோப்புலதஸ்நாசேடபுல வாலசேடபுல முதலானதற்குத் திரு
வாகத்தகற்றிச் சபரமஞ்சுதைப் பூவிற்ற சிவகாரித்துக் கொடுப்போக
ஏவலாளிகளே,

ஏவலாளிகள் இவ்விருனுக்குச்சொல் கவி
அண்ணலேதாங்களரைநதும்படியே
யண்ணமாய்ச்சய்து மல வனுக்கினைட்டோம்

வசனம்

சரணஞ்சரணம் அப்படி யேசெய்து கொடுக்கிறோம் பொன்னுலக
த்தரசே,

பொது-விருத்தம்

விட்டினைச்சிங்காசிகக விஜயனும்படுத்தித் தீர்
வாடடமில்லாமற்செய்ய மங்கையூர்வசியுன்னம்
ஆட்டததின்விஜயன்மேலே ஆசைகொண்டதனைதீர்க்க
நாட்டயிக்காகுமென்றே நயங்கொண்டெருநகின் னுளே

கட்டியன்சொல் வசனம்-

அகோதெப்படி யென்றால் இந்தவிதமாக அர்ச்சுனன் சப்ரகடம
ஞ்சததின்மீதில் சயனித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஊரவசியானவர் முன்
னாலேசபையில் அர்ச்சுனனுடைய அழகைக்கண்டு ஆசைகொண்டு இது
தருணமல்லவென்று விடுகிறதென்று வாதைப்பட்டுஇரவு வருகிறவரை
க்கும் காத்துக்கொண்டிருந்து அர்ச்சுனனிடத்திற்கு வருகிறவிதங்காண்க.

ஊர்வசியிருகிற-ஓரடி-தரு இம்-பந்துவராளி-நாளம்-ஆதி
பல்லவி

உச்சித அன்னநடையெதவிச்சித்திரமுள்ள

ஊர்வசியிடோவந்தாள் உன்னதமுள்ள

ஊரவசியிடோவந்தாள்

அறுபல்லவி

பச்சைபசுக்கிளிபோற்பகருமொழியுடைய

பாவையாதருங்கண்டு-ஆவல்கொண்டேயிடை

பத்தனைமாற்றுப்பசும்பொறிததினை

யுற்றபாஞ்சித சித்திரபதுமைபோல

பற்றிலாதொழில்னிற்றவன்மென்டேல்

பெற்றவேள்கலைகற்றவர்க்கண்பால்

(உச்சித)

சரணங்கள்

சிக்கறச்சிவிவகிர்ந்துச்சேர்ந்துரிகயகொண்டத்

திகழ்வணம்பூவின் வாசமும்

திரனும்நாணத்தக்க சிறுபிறைபோன்றந்

றியிட்டபொற்றின்பிர காசமும்

மக்குவமென்றே அலைப் பகருவார்கள்விழிக்குப்

பாங்கோயிவள்விழியி நேசமும்தானப்

பந்தியன்பபேற்களை பகவுவார்கழுகதாப்

பாமோஇவள்மயலின் வாசமும்

ஈற்றைப் போன்ற மொழிதனைக்கோசவேருந்

தவந்தில்மிருந்தவருஞ் சந்தோஷமடைந்திட

உத்தனபுனுகு கதம்ப

கஸ்தூரி

தவிவிருபொற் குடமெனுங்கொங்கைகள்

கைச்சிறுக்கியமுத்துக் கைச்சுடன்குழலுக்கவிதழ

தனைக்கடித்தகழிக்கடி ஆர்ச்சனையெண்ணி

நருகருணமிது சராணஞ்சராணமென

சுற்றியெச்சியுத்திகொல்லி நத்திப்பற்றிமுத்திப்புல்லி

தாவுங்குயிலானைக் கூயுங்காமிறி

மெய்யுமருவிட் ஆவல்கொண்டேபுகழ்

சங்கையில்கொங்கையின் தங்கியவனைகனி

லவகிடவாம்புகழ் தங்கிடவேகிறு

நிங்கர்சனைக்குடை மங்களமால்களும்

ஐவகரணையகஜன் இங்கினையதிகம்

யவாட்டெவசெய்திடுக கலகங்களை

புகழ்க்கா லோசெய் வங்கண்முடனெந்தன்

நனந்தசெயமுற்றிட-நனஞ்செயனெனவந்த

டனவகளிப்புரிட கனநமுடன்மைந்த

உளவகி-ஆர்ச்சனன் பள்ளியதைக்குள் சென்று

(உச்சி)

தொல்லுகிற-கொச்சகம்

மதுவாநரிசேர்ச்சப்ர வலசமதிலெனையமைந்து

வளனையசாலிந்து நாவ்கொடுக்குங்காமரசந்

தன்னப்பருவித்தாம்பூலதுகராதிரவைத்து

ஆன்வியொழித்தரல்வேறு துணையெனக்காரன்கோவே.

வசனம்

கேளுந் மகானுபாவா - இப்பேர்ப்பட்ட சப்ரமஞ்சத்தில் என்னைய
பாது நான் கொடுக்குங் காமரசமாகிய தேனையுண்டு தாம்பூலத்துப
வையலையிய பஞ்சபாணனை நெருங்க வொட்டாமலொட்டி இந்திரவை
சுதிககாட சயலித்திருந்தால் எனக்காரதுனை உம்மைவிடமன்னவனே.

இவ்வுர ஊர்வலிசொல் சிங்காரபத்திகம் இ-ம் கண்டா

நீதிசொதனனை நிகரானபுருடீன

நீயொழுகுதன்கவலைக்கிடாசயா

பாதகப்பன்சமபாவிமன்மதன்விடும

பாணாதிண்மெய்யாதுபார்த்திடர்யோ

காதுலெட்டெல்லாட்சருங்குயிற்சாவினிச்

கதநிதிமோசையைக் கலைக்கிடாயோ
வேதனைசெய்திடோ விசுத்திசென்றன்
வேளாயிறசேர்க்கெண்ணெய் - புடையோ

செலையுஞ்சீரானீ க ஸ்ரீமு தரவாஹி
கொலமு மறா க்மக ருநீ தாசநீ ர
லீலைகா ச்சயமகாண் டுகாநீயம் பா
கா லகாமா றுதெயா தீ ககலாபாநு.

உறுதிபெற்றவர்களுக்கு - உறுதி - ம - செஞ்சுருட்டி - சரஸ்வதி
பெருமான்.

தனதாயே இன்னமென்மீதில வர்ந்த
தோகைபடும்வாழையனை விட்டுவின்போகுமோ
ஆறுபல்லவி.

வகையை நிகழ்த்தித்தொள்ளவேண்டி. மன்னர்வணக்கம்மாற்றாகையாக
மரணவரணைகடப்பதற்கு. 1911-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1

உரணங்கள்.

[illegible]

கட்டியனைத்துக்காலிலாடுகைகளை
கண்டுமொழிசசகனும் பெருப்பா
பொருட்டுகல்லுழி பூரிகுடிக் கண
பொருத்திப்பொருத்திப் பூரிகுடிக்
கிசைதலிலுமியுக்கோத்துமட்டிலும்குணம்

இறைவனே இதுவுமக்குத் தர்மரா-என்னை
ஏனென்று கேளா'விரும்புது வர்மமா-ஒ-ஒ
இசுத்தில்யா னும்-உற்றறனாது முன்
சித்தமிரங்காது-மெத்தமபா'மே வென்பென் (தனாயே)

மதசலமிகவலிமபடிவீலை தெரமிக்த-எந்த
வகையிலுந்தேர்ந்த வலவகனைப்பே மெத்தது
இகமிக்மபெறுமின்ப மெப்பகைக்கொடுத்த-நீ
இபற்றினுலககேவலசெய்யேவபண்டகத்து
மதியிலவல்லவனானகுணகர-மருடபூஸ்ணமனகரகர-ஆ-ஆ
வஞ்சிவெஞ்சமகிழவவாருசெல் சொல்லலாகாதா-எத்தன்
மதிமுகத்தைமலர்ச்சிசெய்யவகை-செய்யப்பேரகாதா ஒ-ஒ
மாலயனிட்டளிறேயா-பென் குலத
தலைவாமுன்செய்ய-சதியேயாவனம் புலத் (தனாயே)

பொது-விருத்தம்.

மதாஹர்வசியுமித்த வகைசொலிக்காமென்னு
காதினிலுவன்றுவாடிக் காலையில்வேளைபொக்க
நிசுணுந்தித்திட்டேனல் நித்தினைவிட்டெழிந்து
பேரதவேதா பேயென் பேரதவாண்காறறுவானே

கடியன்சொல்-கசனம்.

அகோசெப்படிவென்றால் ஹர்வசியானால் இவ்வாறுமத்திற்குட்
ண்டு வாழத்தவர்களுக்கலதகில அர்ச்சனன் - நித்தினைவிட்டெழிந்து
து சாஷ்டாங்கமன்காறஞ்செய்து சொல்லுகிறவிதம் கண்ணம்.

அர்ச்சனன்-ஹர்வசிக்குச்சொல்-போற்றிவிருத்தம்

மின்னல்போலிடையுநல்ல மேனியுக்கொண்டாய்போற்றி
கனலாற்சொல்லுகிற கானமுமுண்டையாய்போற்றி
நன்னிலையுமெனபோல நயகடணி யாய்போற்றி
என்னிடமவந்தகாரய மெய்த்துச்சொலதரையேபோற்றி

வசனம்

வாழச்சிற்பிகாசிக்கு மின்னலைப்போன்ற இடையும் கண்ணடை
பொத்தசொல்லும் பொருத்தியகாரிய எதுமுக்காதையாகிய ஆயுதவ
பவர்க்கு மன்னியாகிய அமாமணி நீ என்னிடத்திற்கு இந்த அரத்தராந்
திரியில் வந்தகாரியமென்னசொல்லுவாய் அம்மணி.

ஹர்வசி-பிரலாபப்படுகிற கண்ணிகள் இ-ம்-காம்பேதி ஆதிதாநம்
காதல்கொண்டேயிடுகின்ற கலந்தனைத்திடவேண்டிக்
கருதுவந்தே பாவி தெய்வமே
மாதேயென்று சொல்லாமல் மாதாவேயென்றுனே
மாயமே இது பாவி தெய்வமே
பகற்காலம் மல்லாந் வாடி ராக்காலம் வருமட்டும்
பார்த்துவந்தேனே பாவி தெய்வமே
நிகர்க்குமோலுவன் சொன்னது நியோகுவன்றுருகி
நிறத்தவக்கால்வந்தாயே பாவி தெய்வமே
எத்திறான் சொன்ன தெல்லாஞ் சித்தர்க்கதையாச்சே
யென்னதான் செய்வென் பாவி தெய்வமே
தத்தியிவன்மேல்நாணும்வாவத்த ஆசைகளெல்லாம்
நடுக்கடல்தீப மாச்சே தெய்வமே
கண்ணிற்கண்டது முதல்கலக்க நினைத்தாற்றித்
கரைத்தபுளிய தாச்சே தெய்வமே
எண்ணினயெண்ணமாம் ஏறியொடிந் துவிழுந்
துட்டசெய்கைய தாச்சே தெய்வமே
அர்ச்சுனன், ஹர்வசிக்குச்சொல்-விருத்தம்.
தெய்வமேயென்றுச் சொல்லிச் சிந்தையில்தினைநிற்போது
செய்வதுமென்னவன்றுநினைத் தென்மேற்காடவகொல்லா
யைவதுமுறையோயின்மறமாதாவுந் தினைநீர் னோக
லகநொடிப்பாவங்கட்டிக்கொள்ளாமேபோல்பா

வசனம்

கேளால்நாயேதெய்வத்தைநினைத்துச் சிந்தையுருகி விடுப
ன்னசெய்வதென்று பிரமித்து என்மீதற்காதல்கொண்டுவிடாது
டுவது தீதியாகியெண்ணெப்பெற்ற மாதாவுக்குச்சமநையாச்சே
ஹாக்கையைநொடித்துப்பழிபாவத்தைகூட்டிககொள்ளாமே
ம்மணீ

ஹர்வசி அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
பாவத்தின்பலனைக்கண்டபா கர்மவாணியென்று
ஆவல்கொண்டுன்பாற்சொந்து அனைந்திவந்தாயிந்தப்
பூவையைத்தள்ளிவிட்டார் புலாணப் புவேறுநீராமோ
காவலர்க்குச்செய்தனகணவ ண்சொல்லுவிரோ

வசனம்

பாவதென்பலனைமாராய்ந்த பாவகர் ஸ்ரீரணியென்றுகேள்வி
பப்டி அபி ஆவலாகுன்னுடனகடிபு எப்படைபயந்தவெண்ணை

தள்ளிவிட்டால் இதை விட புண்ணியம் வேறேயுண்டோ சொல்லும்
என்பிராணரகங்கா,

அர்ச்சனன் ஊர்வசிக்குச் சொல்-விருத்தம்
புகலுவன்று யேகேளாய்ப்பொருந் திடுங்காமப்பாவின்
தகமையைத் தாவி கட்டுந்தன்மனையோயன்றி
புகிமைசேர்வேரோர் மாதையருவிடக்கூடா தென்று
இகலிலாவேதசாஸ்திரமியற்புதலறிந்துடாயே

வசனம்

கேளுமாயேகாமப்பாவின் முறைமைவானது தனக்குத்தா
வி கட்டியமையோயோயன்றி வேறொருமாதர்களைச் சேரக் கூடா தெ
ன்று சொல்லிய வேதசாஸ்திரத்தை நிகேள்விபட்ட தில்லையோதா
பெ

ஊர்வசி அர்ச்சனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்
சாத்திரங்கூற்றற்புதலறிந்துனொல்லாங்காமம்
புதல்பங்கையனைசேரப் புகலியபிநயதவிக்கிறார்கள்
கேள்வோர் வேகன்குமிநிலலபுருடனென்று
சாத்திரங்கொண்டிவந்தால் அதை மொல்லி நீக்கலாமோ

வசனம்

சாஸ்திரந்த ஆரந்ததகத்தல்யல்லிக் கொல்லாம்காமம்பொ
ருததயமாபிநயனைச் சேர வேகன்குமிநிலலபுருடனென்று
புகலியபிநயதவிக்கிறார்கள் ஆகையால்
புகலியபிநயதவிக்கிறார்கள் ஆகையால்
புகலியபிநயதவிக்கிறார்கள் ஆகையால்
புகலியபிநயதவிக்கிறார்கள் ஆகையால்

அர்ச்சனன் ஊர்வசிக்குச் சொல்-விருத்தம்
நீக்கிடவென்றுலாமோ நீபற்றமைந்நாசுசே
பாக்கியதெய்களையுப்பழியென்மேல்வைத்திடாதே
தோக்குமுனகருபையாலே நூலனவெடுத்துச் சொன்னேன்
யோக்கியதெய்களையுப்பழியென்மேல்வைத்திடாதே

வசனம்

கேளாய்ப்புமணீஉன்காதல்தீக்கலல்லவானுநிபற்றிள்ளை
யாச்சுதே வினாசுளன்மேல்பழியைவைத்திடாதே உன்னுடைய
ருபாகடாகுதலானுலாவின்முறைமைகளைச் சொன்னேன்பாக்கிய
மீட்டொருநிய அம்மணிசரணஞ்சரணம்போய்வரலாந்தாயே

ஊர்வசி-அர்ச்சனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

கொஞ்சமாக முயில்லாச்சுத்தனாகிக்

கூடா தென்றெவ்வாத்தகோளைக்கண்டால்

எஞ்சலில்லாததவச்செருக்கோபார்க்கரமத்தின்
 இயலபோவன்னுதினுக்குநீனாநீய
 வஞ்சுமென்றேறாறுததுவுட்டென்றோட்டம்
 வான்னையவந்தனுக்குப்பக்கம் உது
 மிந்சிடவுந்தோடியுநவாகவாகம்
 வெகுண்டனிந்திதன்பெற்றுக்கொள்ளினாவிற்செல்வேன்
 வசனம்.

எள்ளளவும் இரக்கமில்லாததனுமனத்தோடுங்குடிமருங்குடாகெ
 ன்று சொன்னது உன்னுண்டயகவச்செருக்கோ அல்லதுபார்க்கரமத்தி
 ன் ஆண்மையோ மேலும் உன்னுதுகுது ஒப்புணையலவென்றேறா
 மதுவிட்டாய் ஆகட்டிமகீபெண்ணைப்பங்கப்பரிக்கினையே இக்கோ உ
 ன்னங்கத்திற்கு பங்கம்வருவகைப்பேடிருபமாய்ச்சாபம்விட்டேன்பெற்
 றுக்கொள நான்போய்வருகிறேன்.

பொது-விருத்தம்.

நடனமாதுக்குமீமலாம் நன்னைபூர்வசிபுங்காமம்
 கடலினிள்முத்திவாழ்க்குகுதினமடைந்துசாபம்
 இடவருச்சுன்னமெய்ந்ந பிழிஸ்மாநிப்பேடிருபம்
 உடனவாள்வினசயன்வாடி யுளமெய்க்கேடியுவாளை

கட்டியபுளசொல்வசனம்

அக்கோடுபட்டிபென் றுல வெய் நம்பையருக்கு மேலானவர். சிகர
 தலிழைமுத்தி தீராகமலாவுக ளுதினமடைந்துசாபம்
 ன். உடனவாள்வினசயன்வாடி யுளமெய்க்கேடியுவாளை

அரசுசுந்திரிபுளசொல்வசனம்

அலைபட்டிபென் றுல வெய் நம்பையருக்கு மேலானவர். சிகர
 தலிழைமுத்தி தீராகமலாவுக ளுதினமடைந்துசாபம்
 ன். உடனவாள்வினசயன்வாடி யுளமெய்க்கேடியுவாளை

வசனம்.

அலைபட்டிபென் றுல வெய் நம்பையருக்கு மேலானவர். சிகர
 தலிழைமுத்தி தீராகமலாவுக ளுதினமடைந்துசாபம்
 ன். உடனவாள்வினசயன்வாடி யுளமெய்க்கேடியுவாளை

அரசுசுன்னபுலம்புகிற-கண்ணி-ன்-இ-ம்-வயேராஸ்மீசுநாளம்.

வேலா. ஆர்க்குராணபகாரா
 அருளுலவகதிதுவேலா

செய்யேபிண
 அறிவேண

தேவேந்திரன்-யது தூசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
வளமிதற்கொழுநிலைநாடுவலிவுடனுல-விக்கொண்டு
உன்வினையுண்மைய க'வ' துமே ட்கசீவநீயு
தளமுறுமனைக்குட்டுசென்றென்னைபாணைச்சுன்னையாணும்
புளகமுற்றமழத்தேகனென்றுபுண்ணுதிழைசதுவரைய்
வசனம்

கேளுமயட்சகதூதீநகம்முனை யவரண்மினைக்குட்டுசென்றுநா
வழத்தேகனென்று சொல்லிஎன்குமாரனாகிய அச்சுனனை அழைத்து
வருவாய்தாக

யட்சகதூதன்-அச்சுனனுக்குச்சொல்-உவி

வினையத்தண்ணியம் மூலஞ்சென்றகக்
தனஞ்செய்க்கனிக் களமபெயவருவேன்

யட்சகதூதன்-அச்சுனனுக்குச்சொல்-உவி

அண்ணலேயுமமை அழகாசிரிய்
கண்ணனாகொழுவுந் கழகமுன்வருவிர்

யட்சகதூதனுக்கு-அச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,
ஒதுவேவிரிவினசெய்யுவுகின்றதன்மீதம்
காதலகொண்டபழதகாளசேரகாரணமல்லீவறென்
மாதாடல்சபிததுடேடிபயமாக்கிபிட்டுசெசெருள்
ஆதலால்வரவோண்ணுநென்றவாகதுகீழைய்ச்சொல்லவாய்

வசனம்

கேளய்தூதவனை இராசதிரிபுரவசியானவள்ளன்மீதற்காசல்
கொண்டுநின்றுவந்த என்னோமறவுந் தயமழதகாளநாண்டாடுதென்
றுமறுத்தேன் ஆவாகநிஞ்சினகொண்டி என்னாப்பேடிருபமாகசபிக்
நாவிட்டுப்பேராள ஆகையால்நான்பபடிவருமவளநீபேயசொல்லு
ய்தூதவனை

யட்சகதூதன்-அச்சுனனுக்குச்சொல்-உசனம்,

அப்படியைஇக்கே ஒருநொடியிற்சொல்லுகிறேன் அச்சுனனை

யட்சகதூதன்தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

பேயவழத்திட்டேனையபெற்றாருமியுங்காக
லையவருகின்மேவியனைநினைச்சொன்னாளையநீ
தையலவாவென்றேகதட்சணமபேடிநாபா
ஏபேவசபிததாளம்நாபென்பபடிவருமவனென்றார்

வசனம்

சாணஞ்சாரணம் ஐபனேசாங்கள்நொல்லிபடி அச்சுனனாகா
சனைப்பேயயழைத்தேன் அகநிததில் இராசதூதன் வசனமடல்கொ

ண்மிவந்து மலரணையில்கிழச் சிபாய்'றுவும்படிக்குக்கேட்டாளாம்
தாயல்லவாவென்று சொன்னாள் அஃறகு அவள்கிஞ்சினங் கொண்டு
அவரைப் பேடிமுடிமாசச்சபித தவிட்ப்பொன்னாள் ஆகையால் அவர்
அச்சமுறுவரககூடா தென்று தவகருந்து அறிக்கையிடக் கொன்னாள்
மகரராசனே

தேவேந்திரன் சொல்-விருத்தம்

இதுவுநான் முன்புசெய்தபெய்திறற்குறையோவன்றி
மதினுசற்குந்தியென்னுமா துசெய்குறையோவந்த
புதுகைசளர்ச்சுனன் செய்கொல்லா உலுமாயின்னம்
எதுவோவிக்காசனத்துக்கொன் செய்கவன் னங்கள்மாலே
வசனம்

ஹரிஹரி இதுவும் நான்முன்புசெய்தவக்குறையோ அல்லதாருந்
நியயறநியநோனின் குறையோ அன்றியும் அர்ச்சுனன் செய்கடுகடி
தானுழிநினைபோ இன்னமா எதுவோ இத்தக்காசனத்துக்குநான் என்
னசெய்யவேன்கர்த்தனே

தேவேந்திரன்-அர்ச்சுனனுக்குகாசவிசனப்-டுகிற,

ஒரடி-கரு-இராகம்-கீலம்புரி ஆதிதாபம்

அரி அரி-இதற்குத் தாலே

அழைத்துக்கொண்டுவந்தேனே,

அலைகடல்கனிசா-விலைவிநிறுபிலகொருந்

தலைகனேயிதுஒரு-மலைபொனவந்ததைச்

சாற்றுமீநிறியிரே-சரணஞ்சரணமையா

சாககாநிப-ரா தாபூர்வகி

காதல்கொண்டதிலமிக-வாசையடைந்ததினால்

சாபமிட்டனளென்று-சாரணாசொன்னகினால்

தக்கனிதில்-வல்-புத்தியுமாறுகே

பெற்றவாறிகெடிப்பற்றிநிமேவயிறு

சங்கடமாச்சேயிது கனஞ்செய்னுக்குமனஸ்த்

தாபமுமென்மேற்-சேபமுநகொள்வென்ன

பாடிஞ்செய்தேர்ன கேவலகேகடபவர்

தவ்கருந்தகைப்-ராசே-சாழ்வதினஸ்கேருமே

சகதிபரோயிசனிதநியமே-சொலச்

சுதச்சமுநகுதே அததனென்பென்செய்வேன்

தமுயறினக்கவக வழுவினவாழ்வகியின்

தண்மையும் அவளாகுண வண்மையுநுதுத்திடர்

துண்புமபேரினையெனநன்முறக்கொண்டதர்க்குச்

அர்ச்சுனனிடம் போகுபோது-தேவேந்திரன் சொல்

கண்ணிகள்-இ-ம-கம்மபாதி-அடதாளம்

மணியாசனம்விட்டுவருங்களைச்சுண்ணைப் பாரக்க-அந்த
மங்கையூவசியில்பாக்காரநனைத் தீரக
கணிகையுள்வெறுத்துக்காதன்புத்தகிளை நாடி-நடு
காதலுடன்செய்யுங்கணமர்க்கேளிருவ கூடி
வந்திடுவீரகளைன்மைநதன்மனக்களைத் தேற்றிடநல்ல
மார்க்கமபுரியவுடன்வாக்கேசகாயநான் பேற்றி
இத்துகலாணைத்தந்தரமாயிட்சணம் ஆழித்து-அன்
இஷ்ட-த்தில்நீனந்தெதைக் கேட்கிறோளோ கருவேந்குழத்து
வதிவுநெய்வச்செயலென்றெண்ணிவிருப்பவனுக்கே - பல்லா
யிடரியபோல்வந்துஎந்தினகைகருத்தாவி மேச்சே
புதுமோசன்கொண்டாளோ புரையெனவும் பாராமலவிட்டுள்
புகுத்துபேரிட்கச்சாபமபுகன்றதுபோமோசேராமல்
நசனிடத்திற்பெற்றஎழில்பாசுபதகதின்நீர லாசையோஅன்றி
எழிலிணையிலாவென்றருப்தபனிப்பே ராசையோ
வாசமாவதென்கண்மைந்தெனென்றுசொன்னத தாலோஅந்த
பின்னகமனதிலெண்ணிவந்ததுமற்றந்தி னுல்லா
பொது-வகைச்சகம்.

சோமிருந்தஇந்திரனுந் திகைதகாசிரமகண்ணில்
நீரகருமப்பபரிசனம்நிறந்ததுவந்தேசவசையா
ம்குறியென்பாரக்தவன்நிலையல்லாம்குறியு
ஆர்தனைபென்றேறிநெருகிப்பயபிட்டச்செயலையா

கட்டிடனசொல்லசனம்.

அநேகபெத்புடியென்றால்மகனேந்திரமகாராசனாவன ஆரீரக்கண்
களிலும்காராபுட்டியாய்குணறுடையபரிசனங்கொடுத்தென அசந
னனிடசநல்லாசெய்வெந்திரனைப்பதந்துஉமனையாவிநெய்க்குஇ
விடததில்சனையொருவருண்டோவென்றுசொல்லிவிரசைப்பதங்கி
விரவகசனம்.

அர்ச்சுனன்தேவேந்திரனிடத்திற் சொல்லி புலாபுதிததரு

இ-ம. ஆகரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

பிபனேபாராய்-எனக்குவந்த

அவதையைத்திராய்

அதுபல்லவி.

நையலாநாபசிகுனிக்நிரு

வந்ததும

சாபங்கொத்ததுபிடி-காடங்கெய்த்தம்

ஐயே

சுருணியுகம் .

അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക്

$$U \rightarrow I^{\text{an}}$$

தமிழ்நாட்டின் மரபுரை கதை நூல்

ବେଗନୀ ଓ ଶିଳ

மே 27 68 04 19 5 50 1 4 10 0

 $\sigma(DT) \leq \sigma(\tau)$

விதிகளை உருவாக்கி அதன் மூலம் எந்த ரகத்தில் வெல் வேண்டும் என்பதை

ஆதித்யா கல்காண்டி அணையுமபடியா

என்னை

ஆவதில் மரபுகூடாடுகின்றே ஆமைநகேன் நடைநின்றே

இது நான் வந்தேன் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்

காரியம்

சிறைத்துறை இலக்கணம்

பேசு கிழவனா

எ.த. கோ.சாஸ்திரிய நெ.ந.சிவசுப்பிரமணியம்

உலக இயல்பு

வினா எண் 10: திரு. ச. பி. சிவசுப்பிரமணியன்

தொலைமோ

நிதர்சனம் உடைய பேடியாவா

பெயர்

பின்னாலுள்ள தாளமாதிரி நெருங்கியவோ நிர்ப்பேரது ஐயமே
 நெருங்காமல் - மிசுசுன்னுக்கு கேளுங்கச்சொல்-விருத்தம்.

கலைப்போக சாரிய நானு ம தனகத் து மன து தலை

மனவியைப்பார்க்கிறதற்குநீயும் மனவியைப்பார்க்கிறதற்குநீயும்

நிலகலங்கல் சாயுத நேரினாற்பா? ரகதெண்ணீர்

அலெக்சா முன் போவானனை யாக்து வேன ௮௪மேண்டாம

வள்ளலார்

சேனாய என்னாதிருநாருணன ஆசாநு சலைபோதா காநிபாண
 லும செசம சோமிநா லலமலை மலைபாநு நறபோநிட வலலக நுண
 நீயா இசுநகாசுமனஸ்காபப்படலா; ருதோ அககணாஸிஸையபுறப்
 பிநது அலாஸேயே முனபே ல எவயாண மாகச டொங்கிறேன் பயப
 படாதே அடபா ஆச்சுன

இந்திரன் தூதுவராக்ஞச சொல் விருத்தம்.

சரணெனவெதிரிவெ தின்று சாதமுந்து துவனேகளாய

வினா எண் 15: எங்கள் செலாறு வேலினையேயசுபாணம்

சரசங்குளியிலே செட்டித்தந்திர பாவசிகையா ஐயம்

பரிபுடனான திருத்தென்னு பகா உதுடனன புதுதுவராய.

வசனம்

கேளாய்நூகனே நீ அஞ்சுகிரமாச்சென்று ஊர்வியையோனழைத்
கேனென்று பூரிபமாச்செய்வோனழைத்துவருவாயதுதனே,

தூதன் - இரதிராணி புகழ்ச்சொல் - 461,

கேள், சொன்ன-து, நடுநிழிடமே

சிவிரமட னைநக-து மீதாவ (ந) கு மீவதே எ

சரணஞ்சரணம் அபயமேயைத் ததுவநினைமா.

அ. த. நன், ப. ப.

• 7 12

கேள்பட்டிருக்கிற கிராமம் எங்கே இருக்கிறது என்று சொல்லித் தரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, அங்குள்ள கிராமத்தின் பெயர் என்ன என்று சொல்லித் தரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, அங்குள்ள கிராமத்தின் பெயர் என்ன என்று சொல்லித் தரவில்லை.

[illegible]

1905

கேளுங்கள் இவர்களை சர்க்கார் பித்திரிப் பரீட்சைகளில்
கொண்டுவரவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். (2) பித்திரிப் பரீட்சை
கூலி அளவை உயர்த்தி பித்திரிப் பரீட்சைகளைச் சர்க்கார்
வழியாக நடத்தவேண்டும். (3) பித்திரிப் பரீட்சைகளைச் சர்க்கார்
வழியாக நடத்தவேண்டும். (4) பித்திரிப் பரீட்சைகளைச் சர்க்கார்
வழியாக நடத்தவேண்டும்.

[illegible][illegible]

சீமன் டி 7 வது மாத சந்திர 16 ஆம் திதியில்.

[illegible]

(௩௮) உரை . பார் . முறைய அரசனா? உண்மையைப்

அ. ப். ச. வி. து. "

சுருஷோத்தரணங்களுக்கிடை நடைபெறும் வந்தியம்
முப்பத்தி முக்கோடி மிஷனரி
முப்பத்தி மகாபாஷாண மெகாபாஷா
சுருஷோத்தரணங்களுக்கிடை நடைபெறும் வந்தியம்
முப்பத்தி முக்கோடி மிஷனரி

Feb 13

சென்னை மாநகர சபை
நீர்க்குறைவாற்றிடுங்கப் பட்டினம்
மேற்கண்டிருந்தோர்
பொய்ய நெய் உடைய

6 11 17 22 29 36

தேவன் - மகம் டெலி ()
தங்க வீட்டுவ கடி படியே 2 கி டு
புவரு - 19.0 11

1 f 2 T 3 4 5 6 7 8 9 10

ஆசிரியர்

٥

7 8 9

5 67

T

4/1 4/1 4/1

8 7 2

$$S^1 \times (0, 1) \cup \{0\} \times [0, 1] \cup \{1\} \times [0, 1]$$

$\frac{1}{2} \times 10^{-3}$

Sept 11

♂ 1, ♀ 1

西曆一九四七年八月一日

$$a \ln r^n$$

செவ்வாய் 11 / 1 00 1211

தரவேண்டிய சில சில

தேவ மீட்பாளன் னா' அந்நிலை உண்ட

7th May 1941

1906, 4 of 11

111

1. 11

1276 1 1 57

قسم ۱۰۰

